

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อบรรยายและอธิบายการรับรู้ประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ ซึ่งเป็นการรับรู้และความคิดเห็นในมุมมองของผู้ป่วย (emic view) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบเฮอริแมนนิติกหรือการศึกษาการแปลความหมายของปรากฏการณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการติดตามสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพจำนวน 10 ราย แต่ละรายใช้เวลาประมาณ 1-4 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2546 ถึง เดือนมีนาคม 2547 ในการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ดำเนินเรื่องไปตามบริบทของการศึกษาตามสังคมและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งเพื่อให้ความรู้ลึกที่เป็นกันเองและสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ผู้วิจัยจึงใช้สรรพนามในการนำหน้าชื่อผู้ให้ข้อมูล โดยเรียกผู้สูงอายุว่า "ลุง หรือ ป้า" เป็นสรรพนามนำหน้าชื่อ เรียก "พี่" ตามอายุของผู้ให้ข้อมูลที่มีอายุมากกว่าผู้วิจัย โดยผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยพร้อมกับการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 รับรู้ว่าเป็นโรค เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต จึงคิดจะเยียวยา

ระยะที่ 2 รับรู้พลังจักรวาล ทดลองใช้ดู เผื่อโรคที่เป็นอยู่อาจหายได้

ระยะที่ 3 ชีวิตในปัจจุบัน ใช้อยู่เป็นเนืองนิตย์ จึงมีชีวิตที่ลงตัว

ซึ่งในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษามีจำนวนทั้งหมด 10 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 7 ราย เพศชายจำนวน 3 ราย เป็นวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี จำนวน 7 ราย เป็นวัยผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 3 ราย ทุกรายนับถือศาสนาพุทธจึงทำให้มีการรับรู้ในการดูแลสุขภาพตามความเชื่อในแนวทางศาสนาพุทธ และมีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะความเชื่อในเรื่องสาเหตุการเกิดโรคและแนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ และผู้วิจัยไม่พบผู้ให้ข้อมูลที่นับถือศาสนาอื่นมารับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลทั้งสองแห่ง ระดับการศึกษาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 1 ราย ระดับประถมศึกษา 2 ราย ระดับปริญญาตรี 4 ราย และระดับ

ปริญญาโท 3 ราย ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง

ในส่วนของสถานภาพการสมรสพบว่า มีสถานภาพสมรสคู่จำนวน 6 ราย สถานภาพโสด 3 ราย และแยกกันอยู่ 1 ราย มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลาจำนวน 7 ราย อีก 3 รายมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการจำนวน 6 ราย ทำงานบ้าน 2 ราย อาชีพรับจ้างและค้าขายอย่างละ 1 ราย รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 10,000- 20,000 บาท จำนวน 5 ราย มากกว่า 20,001 บาท จำนวน 3 ราย ส่วนรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาท และน้อยกว่า 5,000 บาท มีเพียงอย่างละ 1 ราย จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า รายได้มีผลต่อการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยผู้ให้ข้อมูลที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 5,000 บาท 1 ราย ไม่ได้มารับการบำบัดเยียวยาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการเดินทาง แต่ยังคงใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวยาตนเองที่บ้าน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลครั้งนี้เป็นผู้ป่วยที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โดยมีผู้ป่วยโรคปวดหลัง 1 ราย ดิส เฮอร์เนียเอตเตรต 1 ราย ผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี 2 ราย ผู้ป่วยมะเร็งเต้านม อะไมลอยด์โดสิส หลอดลมอักเสบเรื้อรัง ไตวาย เบาหวาน และก้อนเนื้อที่คออย่างละ 1 ราย ระยะเวลาในการเจ็บป่วยอยู่ระหว่าง 2-5 ปี จำนวน 6 ราย 6-10 ปี จำนวน 3 ราย มีเพียง 1 รายมีระยะเวลาเจ็บป่วยมากกว่า 10 ปี

ส่วนสถานที่ที่มารับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 7 ราย ส่วนอีก 3 รายได้รับการบำบัดเยียวยาจากศูนย์ย่อยของพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ วัดศรีทวี จังหวัดนครศรีธรรมราช ระยะเวลาในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพอยู่ระหว่าง 2-3 ปี จำนวน 6 ราย 6 เดือน - 1 ปี จำนวน 3 ราย มีเพียง 1 รายที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพมากกว่า 3 ปี

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จำนวน 8 รายมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับพลังจักรวาล โดยได้รับการอบรมวิชาพลังจักรวาล 6 ราย วิชาพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ 2 ราย ส่วนอีก 2 รายไม่เคยได้รับการอบรม ส่วนจำนวนครั้งของการอบรม ผู้ให้ข้อมูล 4 รายได้รับการอบรมจำนวน 1-2 ครั้ง ส่วนอีก 4 รายได้รับการอบรมมากกว่า 2 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมไม่สามารถนำพลังจักรวาลมาบำบัดเยียวยาตนเองได้ และเมื่อไม่มีผู้บำบัดเยียวยาจึงทำให้ต้องหยุดใช้พลังจักรวาล ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (N=10)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)
เพศ		มากกว่า 20,0001 บาท	3
ชาย	3	การวินิจฉัยโรค	
หญิง	7	ปวดหลัง	1
อายุ		ดิส เฮอร์นิเอตเตรต	1
40-49 ปี	5	อะไมลอยด์โดซิส	1
50-59 ปี	2	ติดเชื้อเอชไอวี	2
มากกว่า 60 ปี	3	มะเร็งเม็ดเลือดขาว	1
ศาสนา		หลอกลมอักษะบเรื้อรัง	1
พุทธ	10	ไตวาย	1
ระดับการศึกษา		เบาหวาน	1
ประถมศึกษา	2	ก้อนเนื้อที่คอ	1
มัธยมศึกษา	1	ระยะเวลาการเจ็บป่วย	
ปริญญาตรี	4	2 - 5 ปี	6
ปริญญาโท	3	6 - 10 ปี	2
สถานภาพสมรส		มากกว่า 10 ปี	2
โสด	3	สถานที่รับการบำบัดเยียวยา	
คู่	6	ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมฯ	7
แยกกันอยู่	1	ศูนย์ย่อยของพลังกายทิพย์	3
ภูมิลำเนา		ระยะเวลาที่รับการบำบัดเยียวยา	
จังหวัดสงขลา	7	8 เดือน - 1 ปี	3
จังหวัดนครศรีธรรมราช	3	2 - 3 ปี	6
อาชีพ		มากกว่า 3 ปี	1
งานบ้าน	2	ประสบการณ์การได้รับการอบรม	
รับจ้าง	1	ไม่เคยได้รับการอบรม	2
ค้าขาย	1	ได้รับการอบรมพลังจักรวาล	6
รับราชการ	6	ได้รับการอบรมพลังกายทิพย์	2
รายได้เฉลี่ย/เดือน		จำนวนครั้งที่ได้เข้ารับการอบรม	
น้อยกว่า 5,000 บาท	1	1 - 2 ครั้ง	4
5,001 - 10,000 บาท	1	มากกว่า 2 ครั้ง	4
10,001 - 20,000 บาท	5		

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายโดยสรุป

จากการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 ราย สามารถสรุปภาพรวมของผู้ให้ข้อมูล โดยแบ่งตามลักษณะการรับรู้ประสบการณ์การใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มารับการบำบัดเยียวยาจากผู้บำบัดเยียวยา และนำพลังจักรวาลมาดูแลสุขภาพตนเองอย่างสม่ำเสมอในชีวิตประจำวันมีจำนวน 8 ราย ได้แก่ ลุงโก่ พี่สิน ป้าพลอย พี่ฝน พี่สาว พี่แดง พี่แหวน และพี่เล็ก

ลุงโก่ ชายไทยวัยชรา อายุ 70 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพรับจ้าง รับรู้ว่าเป็นโรคปวดหลังมา 12 ปี จากการก้มตัวของหนักทำให้เกิดการเคลื่อนของกระดูกสันหลังส่วนบั้นเอวชั้นที่ 5 ไปกดทับเส้นประสาททำให้เกิดอาการปวดหลัง การเจ็บป่วยครั้งนี้ทำให้ทุกข์ทรมานมากจากอาการปวดจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ลุงโก่ได้เข้ารับการรักษากับแพทย์แผนปัจจุบันได้ยาแก้ปวดมารับประทาน โดยในขณะที่มีอาการปวดต้องรับประทานยาแก้ปวดตลอด ซึ่งช่วยบรรเทาอาการปวดได้เพียงเล็กน้อย ทำกายภาพบำบัดด้วยการดึงหลังอาการปวดก็ยังไม่ทุเลารักษาด้วยการฝังเข็มอาการปวดก็ยังไม่ดีขึ้น แพทย์ได้แนะนำให้ลุงโก่รักษาโดยการผ่าตัด แต่ลุงโก่ไม่มีเงินเพียงพอในการรักษาพยาบาล จากอาการปวดที่เป็นมากขึ้นจนลุกเดินไม่ได้ต้องนอนอย่างเดียว ลุงโก่ได้แต่สวดมนต์ภาวนาอธิษฐานขอให้เจอคนที่รักษาให้หายได้ด้วยพลังจิต ต่อมาขณะที่รับฟังรายการวิทยุได้มีผู้ป่วยโรคปวดหลังมาเล่าประสบการณ์ในการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้วหายจากอาการปวดหลัง จึงได้โทรศัพท์ติดต่อขอทราบรายละเอียดจากรายการวิทยุและขอเข้ารับการบำบัดเยียวยาทันที ใช้เวลาในการบำบัดเยียวยาประมาณ 2 เดือนอาการปวดหลังทุเลาลง จึงได้เข้ารับการอบรมวิชาพลังจักรวาลเพื่อนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพตนเอง ลุงโก่มารับการบำบัดเยียวยาสม่ำเสมอเป็นเวลาประมาณ 2 ปี แต่เนื่องจากมีฐานะยากจนไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพราะต้องหยุดงานในวันที่มารับการบำบัดเยียวยา ลุงโก่จึงได้หยุดมารับการบำบัดเยียวยา

ปัจจุบันลุงโก่ได้ตัดสินใจรักษาโรคปวดหลังด้วยการผ่าตัดโดยใช้บัตรทองในการรักษาพยาบาล แต่ยังคงนำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเองอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีอาการเจ็บป่วย

พี่สิน ชายไทยวัยผู้ใหญ่ อายุ 44 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ รับรู้ว่าเป็นโรคไตวายเรื้อรังมา 3 ปี ก่อนหน้านี้มีประวัติเจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง รับการรักษา

ทางการแพทย์แผนปัจจุบันมาโดยตลอด ต่อมาเริ่มมีอาการอ่อนเพลีย บวม ถ่ายปัสสาวะออกน้อย ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการพบว่าค่า BUN/Creatinine สูงกว่าระดับปกติ ได้รับการรักษาโดยการรับประทานยาขับปัสสาวะและยาลดความดันโลหิต รวมทั้งจำกัดอาหารที่มีรสเค็ม แต่ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการพบว่าค่า BUN/Creatinine ไม่เปลี่ยนแปลง แพทย์จึงได้แนะนำให้รักษาด้วยการฟอกเลือด (Hemodialysis) จากการเป็นโรคที่รักษาไม่หาย พี่ลีนรู้สึกเบื่อหน่าย หงุดหงิด และเครียดมาก เมื่อได้ทราบจากเพื่อนร่วมงานว่ามีการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล จึงได้มาเข้ารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หลังจากที่ได้รับ การบำบัดเยียวยาได้ประมาณ 2 เดือน พี่ลีนบอกว่าค่า BUN/Creatinine ยังไม่เปลี่ยนแปลง แต่รู้สึกว่าร่ากายแข็งแรงขึ้น จิตใจสงบ ไม่เครียด การขับถ่ายปัสสาวะปกติ เมื่อมีการอบรมวิชาพลังจักรวาลที่ทางคณะพยาบาลศาสตร์จัดขึ้น พี่ลีนจึงได้เข้ารับการอบรม และนำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเองร่วมกับมารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออกอย่างสม่ำเสมอ

แต่เนื่องจากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการค่า BUN/Creatinine ยังคงสูงตลอด พี่ลีนจึงได้ตัดสินใจรับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันโดยวิธีการฟอกเลือดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง และยังคงใช้พลังจักรวาลมาบำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย

ป้าพลอย หญิงไทยวัยชราอายุ 70 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท อาชีพข้าราชการบำนาญ ระบุว่า เป็นโรคเบาหวานร่วมกับความดันโลหิตสูงและโรคเครียดมา 5 ปี สาเหตุจากการปฏิบัติตัวไม่ถูกต้องในเรื่องการรับประทานอาหาร ไม่ได้ออกกำลังกาย และคิดมากทั้งในเรื่องงาน เรื่องครอบครัวทำให้มีอาการเครียดมากจนปวดศีรษะ นอนไม่หลับ ต้องพึ่งยาแก้ปวดและยาคลายเครียดทุกครั้งที่มีอาการ ต่อมามีอาการทางระบบทางเดินปัสสาวะจากผลข้างเคียงของยา จึงเกิดความกลัวในการรับประทานยา เมื่อเพื่อนที่ทำงานแนะนำให้มาบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลจึงได้มารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หลังจากมารับการบำบัดเยียวยาได้ประมาณ 1 เดือน ป้าพลอยบอกว่ารู้สึกร่างกายแข็งแรงขึ้น จิตใจสงบนิ่ง ไม่เครียด และป้าพลอยได้เข้ารับการอบรมวิชาพลังจักรวาลที่ทางคณะพยาบาลศาสตร์จัดขึ้นและได้นำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเองอีกด้วย

ปัจจุบันป้าพลอยยังคงมารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเองทุกวันไม่เคยขาด

พี่ฝน หญิงไทยวัยผู้ใหญ่อายุ 50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพงานบ้าน รับรู้ว่าเป็นโรคมะเร็งเต้านมมา 4 ปี ก่อนหน้านี้ประมาณ 2 ปี เป็นก้อนเนื้อที่มดลูก ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด ครั้งนี้มาตรวจสุขภาพเพื่อจะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ เมื่อแพทย์ตรวจร่างกายพบว่า เป็นมะเร็งเต้านมด้านขวาขนาดประมาณ 3 เซนติเมตร พี่ฝนรู้สึกเฉยๆ เพราะได้เตรียมใจไว้แล้ว เมื่อแพทย์ได้ตัดชิ้นเนื้อส่งตรวจ (biopsy) และนัดทำผ่าตัดเพื่อให้เคมีบำบัด ญาติพี่น้องรู้ว่าพี่ฝนต้องทนกับการรักษาด้วยเคมีบำบัดไม่ได้อย่างแน่นอน จึงได้แนะนำให้มาบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาล ช่วงแรกพี่ฝนยังไม่มีความเชื่อว่าพลังจักรวาลจะสามารถรักษาโรคที่เป็นอยู่ได้ จึงได้ขอคำปรึกษาจากผู้บำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาล ซึ่งได้รับคำแนะนำว่าก่อนที่จะทำการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลต้องจัดการเรื่องจิตใจก่อน เพื่อให้เกิดความเชื่อและความศรัทธา ในการพูดคุยครั้งนี้พี่ฝนรู้สึกสะอึกใจกับคำว่า “ถ้าเจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม จะเคลื่อนย้ายก้อนมะเร็งอย่างไรก็ได้ผล” จึงตัดสินใจรับการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลแทนการผ่าตัด โดยก่อนเข้ารับการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลได้ปรับเปลี่ยนจิตใจโดยการเข้าอบรมการพัฒนาจิตหลักสูตรคุณแม่ ดร.สิริ กรินชัย จากนั้นได้เดินทางไปรับการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลครั้งแรกที่นครนคคลินิกของ พลตรีนายแพทย์ ประกิจ ปัญจมาลา กรุงเทพมหานคร ขณะเดียวกันก็เข้ารับการอบรมวิชาพลังจักรวาลร่วมด้วย เข้ารับการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลประมาณ 1 เดือน ผลการตรวจแมมโมแกรม (mammogram) พบว่าขนาดของก้อนมะเร็งก่อนทำการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลมีขนาด 3 เซนติเมตรลดลงเหลือประมาณ 1 เซนติเมตร พี่ฝนรู้สึกดีใจมากและมารับการบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลต่อที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์หรืออย่างสม่ำเสมอ พร้อมกับใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลตนเองทุกวันที่บ้าน

ปัจจุบันพี่ฝนยังคงใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาลตนเองทุกวัน วันละสองครั้งเช้าเย็น ก้อนมะเร็งยังคงมีขนาด 1 เซนติเมตร แต่ไม่มีอาการแสดงให้เห็น

พี่สาว หญิงไทยวัยผู้ใหญ่อายุ 48 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท อาชีพรับราชการ รับรู้ว่าเป็นโรค ดิส เฮอร์นิเอตเตอรต มีการเคลื่อนของหมอนรองกระดูกสันหลังเคลื่อนไปกดทับเส้นประสาท ทำให้มีอาการปวดหลังมาประมาณ 4 ปี โดยเริ่มจากขณะที่ออกกำลังกายแล้วมีอาการปวดแปล็บตั้งแต่แก้มก้น ปวดร้าวจนถึงปลายเท้าขวา ได้รับการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบันโดยได้ยาแก้ปวดมารับประทานและฝึกกายภาพบำบัด อาการปวดทำให้มีความทุกข์ทรมานมากไม่สามารถบรรเทาได้ด้วยยา ปวดจนทำกิจวัตรประจำวันไม่ได้ ทำให้มีความวิตกกังวล ซึมเศร้า และร้องไห้บ่อยครั้ง เพื่อนที่สนิทได้พาไปรักษาด้วยการนวดแต่อาการปวดก็ยังไม่ทุเลา ต่อมาได้รับการแนะนำจากรุ่นพี่ที่ทำงานให้ทดลองบำบัดเยียวขาด้วยพลังจักรวาล และได้รับทราบว่าคุณบำบัด

เยียวมาเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยกรรมและเป็นอาจารย์แพทย์ จึงได้ทดลองมาบำบัดเยียวตามคำแนะนำท่ามกลางคำคัดค้านจากเพื่อนสนิทและผู้ใกล้ชิด เพราะไม่เชื่อว่าพลังจักรวาลจะสามารถรักษาโรคนี้ให้หายได้และคิดว่าเป็นเรื่องงมงาย ในช่วงที่มารับการบำบัดเยียวด้วยพลังจักรวาล พี่สาวต้องใช้ความเข้มแข็ง ตั้งใจ และอดทนเป็นอย่างมากในการปฏิบัติตน เข้ารับการบำบัดเยียวอยู่ประมาณ 2 สัปดาห์ อาการปวดหลังเริ่มทุเลาลง และหายเป็นปกติภายในเวลา 3 เดือน ขณะที่รับการบำบัดเยียวพี่สาวได้เข้ารับการอบรมวิชาพลังจักรวาลร่วมด้วย และได้นำมาบำบัดเยียวตนเองทุกวันอย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันพี่สาวหายจากอาการปวดหลังและอาการปวดร้าวไปที่ขา โดยไม่ต้องรับประทานยาแก้ปวดอีกเลย และเมื่อมีอาการเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ ก็ใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวตนเอง ร่วมกับได้ศึกษาระยะ และบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเรื่อยมาอย่างสม่ำเสมอ

พี่แดง หญิงไทยวัยผู้ใหญ่อายุ 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ รับรู้ว่ามีก้อนที่คอมาประมาณ 2 ปีจากการคลำพบด้วยตนเอง ซึ่งลักษณะเป็นก้อนนิ่มขนาดประมาณ นิ้วหัวแม่มือ (ประมาณ 2 X 2.5 เซนติเมตร) พี่แดงรู้ว่าเกิดจากการรับประทานอาหารมากเกินไป หลังจากตรวจพบพี่แดงไม่ได้รับการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบัน เนื่องจากเคยได้รับการผ่าตัดก้อนเนื้อในมดลูกมาก่อน เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายการรักษาโดยการผ่าตัดและการรับประทานยา จึงได้รักษาตนเองโดยการรับประทานอาหารแม็คโครไบโอติก ซึ่งพี่แดงเป็นคนเคร่งครัดในการรับประทานอาหารมาก ก่อนหน้านี้พี่แดงเคยคลำพบก้อนที่เต้านม และสามารถรักษาให้หายได้ด้วย การรับประทานอาหารแม็คโครไบโอติก แต่ไม่สามารถรักษาก้อนที่คอให้หายได้ ซึ่งพี่แดงก็ไม่อยากกลับไปรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันเพราะรู้สึกว่าตนเองต้องกลายเป็นคนพ่ายแพ้และรู้สึกสูญเสียคุณค่าในตนเอง ดังนั้นเมื่อได้ทราบข่าวว่ามีการจัดอบรมวิชาพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ ระดับปฐมจักระ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งพี่แดงรู้ว่าพลังกายทิพย์และพลังจักรวาลมีที่มาเดียวกัน แต่เรียกชื่อต่างกัน จึงได้สมัครเข้ารับการอบรมและนำมาใช้บำบัดเยียวตนเอง หลังจากทำการบำบัดเยียวตนเองประมาณ 10 วัน ตรวจพบว่าก้อนที่คอกมีขนาดเล็กลงจนจับได้นิดเดียว (ขนาดน้อยกว่า 1 เซนติเมตร) และเมื่อบำบัดเยียวอย่างต่อเนื่องประมาณ 1 เดือน พบว่าก้อนไม่พบก้อนที่คอ จากนั้นจึงได้เข้ารับการอบรมวิชาพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพเพิ่มเติมในระดับพัฒนาจักระ

ปัจจุบันพี่แดงรู้สึกดีใจมากที่สามารถรักษาก้อนที่คอให้หายขาดได้ รู้สึกว่าร่างกายแข็งแรง อ่อนเยาว์ขึ้น รวมทั้งรู้สึกความมีคุณค่าในตนเองกลับคืนมา และได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวตนเองและเป็นผู้บำบัดเยียวให้ผู้อื่นด้วย

พี่แหวน หญิงไทยวัยผู้ใหญ่อายุ 42 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท อาชีพรับราชการ รับรู้โรคติดเชื้อเอชไอวีมา 2 ปี เริ่มจากมีอาการทางผิวหนังและมารับการตรวจเลือด หลังจากทราบว่าติดเชื้อได้เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับโดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว เนื่องจากกลัวว่าทุกคนจะรับไม่ได้และทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์ไปด้วย โดยรู้กันเฉพาะเพื่อนที่สนิทบางคนเท่านั้น ต่อมามีอาการท้องเสีย มีไข้ มีผื่นคันขึ้นตามร่างกายโดยเฉพาะบริเวณแขนและขา ร่วมกับมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนเพลีย รู้สึกว่าร่างกายและจิตใจเริ่มอ่อนแอลง หดพลัง หดเรี่ยวแรง และรู้สึกเหมือนกับว่าเป็นระยะสุดท้ายของชีวิต แต่พี่แหวนยังไม่ตัดสินใจเข้ารับการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบัน เพราะรับรู้ว่าเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ ในขณะนั้นได้ทราบว่ามีกิจกรรมวิชาพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ ระดับปฐมจักระ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงได้เข้ารับการอบรมและรับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังกายทิพย์เป็นเวลา 2 สัปดาห์ หลังจากเข้ารับการบำบัดเยียวยาอาการทางร่างกายยังคงเดิม แต่รู้สึกมีพลังใจมากขึ้น จึงเริ่มมารับการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบัน จากนั้นพี่แหวนรู้สึกว่าสุขภาพเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ จึงได้เข้ารับการอบรมวิชาพลังกายทิพย์เพิ่มเติมในระดับพัฒนาจักระ เพื่อนำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเอง

ปัจจุบันพี่แหวนเป็นผู้ป่วยติดเชื้อที่อยู่ในระยะไม่มีอาการ ร่างกายยังคงแข็งแรง ทำงานได้ตามปกติ ส่วนจิตใจมีพลังใจเข้มแข็ง ยอมรับกับเพื่อนผู้ร่วมงานที่รับรู้ว่าเป็นผู้ติดเชื้อได้แต่ยังไม่เปิดเผยกับครอบครัว และมีความสุขกับการดำเนินชีวิต เมื่อใดที่เริ่มรู้สึกว่าสภาพจิตใจเริ่มอ่อนแอก็นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเอง

พี่เล็ก หญิงไทยวัยผู้ใหญ่อายุ 43 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ รับรู้ว่าเป็นโรคหลอดเลือดสมองอุดตันมา 7 ปี จากการที่สัมผัสสิ่งแปลกปลอมจำพวกฝุ่นหรืออากาศชื้นแล้วทำให้มีอาการไอเรื้อรัง เป็นๆ หายๆ รับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันได้ยาปฏิชีวนะ และยาพ่นขยายหลอดลม จากอาการไอเรื้อรังทำให้พี่เล็กรู้สึกไม่สุขสบายและกลัวว่าจะสร้างความรำคาญให้กับผู้อื่น เมื่อเพื่อนที่สนิทได้แนะนำให้มาบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลจึงได้ทดลองมาตามคำแนะนำ โดยมารับการบำบัดเยียวยาครั้งแรกที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม และภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้วยอาการปวดเข่า หลังจากที่ได้รับบำบัดเยียวยา รู้สึกว่าอาการปวดหายทันที จึงมีความเชื่อ ความศรัทธา และเมื่อมีการอบรมเรื่องพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ ระดับปฐมจักระ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงได้เข้ารับการอบรมและได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเอง

ปัจจุบันพี่เล็กยังคงมีความเชื่อว่าพลังจักรวาลสามารถช่วยให้หายจากอาการป่วยได้ เมื่อมีอาการป่วยเล็กๆ น้อยๆ ก็นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเอง

2. กลุ่มที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพไม่ต่อเนื่อง เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มารับการบำบัดเยียวยาจากผู้บำบัดเยียวยาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เมื่ออาการทุเลาก็ไม่ได้มารับการบำบัดเยียวยาอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเองเนื่องจากไม่ได้รับการฝึกอบรมมาก่อน ซึ่งได้แก่ พี่หมวย และลุงเอก

พี่หมวย หญิงไทยวัยผู้ใหญ่ อายุ 50 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพงานบ้าน ระบุว่า เป็นโรคอะไมลอยด์โดสิส (Amyloidosis) มา 3 ปี จากการที่มีอาการอ่อนเพลีย ซีด ไม่มีแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ ไปตรวจเลือดพบว่า เป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้เหมือนกับเป็นโรคมะเร็ง แพทย์บอกว่ามีอายุได้ไม่เกิน 3 ปี ได้รับการรักษาโดยการให้เคมีบำบัด ขณะการรักษามีอาการข้างเคียง คือคลื่นไส้ อาเจียน และมีอาการปวดกระดูกมาก หลังจากกลับมาพักที่บ้านได้ ทราบว่ามีการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงมารับการบำบัดเยียวยา พี่หมวยบอกว่ามาที่นี่ครั้งแรกรู้สึกช่วยได้มากในเรื่องของจิตใจ รู้สึกสบายใจ ได้มาเจอกับสังคมหนึ่งซึ่งมีแต่ผู้มีบุญ มีจิตใจสะอาด และช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน

ปัจจุบันพี่หมวยได้ปฏิบัติตนโดยการนั่งสมาธิควบคู่ไปกับการมารับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก และไปตรวจตามที่แพทย์นัดทุกครั้ง แต่ไม่ได้ใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวยาตนเองเนื่องจากไม่ได้รับการอบรมวิชาพลังจักรวาลมาก่อน

ลุงเอก ชายไทยวัยชราอายุ 62 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพงานบ้าน ก่อนหน้านี้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ระบุว่า เป็นโรคติดเชื้อเอชไอวีมา 12 ปี จากการไปตรวจเลือด เพราะสงสัยว่าน่าจะติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ หลังจากไปตรวจพบว่าติดเชื้อ ลุงเอกรู้สึกละอายใจ และกลัวว่าผู้อื่นจะรังเกียจโดยเฉพาะคนในครอบครัว จึงได้ปิดเรื่องนี้เป็นความลับ หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาโดยการสร้างเรื่องให้ทะเลาะกันก่อนเข้านอน จนภรรยาเกิดความสงสัยว่าลุงเอกคงออกไปมีผู้หญิงอื่น ต่อมาลุงเอกมีอาการต่อมน้ำเหลืองโตที่ขาหนีบ จึงเข้ารับการรักษาที่แพทย์แผนปัจจุบัน แพทย์ได้ทำการผ่าตัดต่อมน้ำเหลืองให้พร้อมกับให้ยาต้านไวรัส และได้แนะนำให้บอกเรื่องนี้กับครอบครัว ซึ่งทุกคนเมื่อทราบก็ไม่ได้แสดงอาการรังเกียจ กลับเข้าใจและให้กำลังใจลุงเอกในการต่อสู้กับโรคร้าย ต่อมาลุงเอกได้รับการแนะนำจากบุคคลที่เคารพนับถือให้มารับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลจึงมาตามคำแนะนำ โดยมารับการบำบัดเยียวยาที่ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หลังจากรับการบำบัดเยียวยาครั้งแรกลุงเอกบอกว่า รู้สึกว่าง

กายและจิตใจปลอดโปร่ง สบาย จึงมารับการบำบัดเหยี่ยวอย่างสม่ำเสมอประมาณ 8 เดือนก็หยุดไป เนื่องจากมาแล้วไม่เจอผู้บำบัดเหยี่ยวจึงเข้าใจว่าทางศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออกได้เลิกการให้การบำบัดเหยี่ยวไปแล้ว

ปัจจุบันลุงเอกเป็นผู้ป่วยติดเชื้อที่อยู่ในระยะไม่มีอาการ สามารถอยู่กับโรคได้อย่างปกติ แต่ไม่ได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเหยี่ยวของตนเอง เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมวิชาพลังจักรวาลหรือพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพมาก่อน

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานที่ศึกษา 2 แห่งด้วยกัน คือ

ศูนย์การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมและภูมิปัญญาตะวันออก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งให้การบำบัดเหยี่ยวด้วยพลังจักรวาล สอนโดยพลตรีนายแพทย์ ประกิจ ปัญจมาลา เปิดให้บริการทุกวันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์ เวลา 09.00 -12.00 น. มีผู้ให้การบำบัดเหยี่ยวประมาณ 5 คน และมีผู้มารับการบำบัดเหยี่ยววันละประมาณ 10-15 คน

ศูนย์ย่อยของพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ วัดศรีทวี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งให้การบำบัดเหยี่ยวด้วยพลังกายทิพย์ สอนโดยคุณย่าเยาวเรศ บุญนาค เปิดให้บริการทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ เวลา 16.00-18.30 น. มีผู้ให้การบำบัดเหยี่ยว 3-4 คน และมีผู้มารับการบำบัดเหยี่ยววันละประมาณ 5-6 คน

ซึ่งผลศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดพลังจักรวาลและพลังกายทิพย์เป็นพลังเดียวกัน ซึ่งมีที่มาจากเดียวกันคือได้รับการถ่ายทอดจากพระภิกษุชาวศรีลังกาชื่อ ดาสีรา นาราดา องค์เดียวกัน แต่เรียกชื่อต่างกันตามผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้นำมาให้การบำบัดเหยี่ยวและจัดการฝึกอบรมถึงแม้ว่าจะเรียกชื่อต่างกัน แต่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดและวิธีการบำบัดเหยี่ยวเหมือนกัน ต่างกันบ้างตรงที่การบำบัดเหยี่ยวด้วยพลังกายทิพย์ใช้หินช่วยเสริมพลังขณะทำการบำบัดเหยี่ยว โดยให้ผู้ที่มารับการบำบัดเหยี่ยวกำหินไว้ในมือทั้งสองข้าง ซึ่งประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพแบ่งได้เป็น 3 ระยะดังนี้คือ

ระยะที่ 1 รับรู้ว่าเป็นโรค เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต จึงคิดจะเหยี่ยว โดยระยะนี้เริ่มตั้งแต่รับรู้สาเหตุที่ทำให้เกิดโรคใน 3 ลักษณะคือ 1) ร่างกายทำงานผิดปกติ 2) พฤติกรรมการดำเนินชีวิตไม่ถูกต้อง และ 3) เป็นเพราะกฎแห่งกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตใน 4 ลักษณะคือ 1) ทำงานไม่ได้ตามปกติ 2) มีชีวิตอยู่กับความทุกข์ทรมาน 3) สัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง และ 4) เชื่อด้านจิต

วิญญานมากขึ้น จากนั้นจึงได้แสวงหาหนทางรักษาโดยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน เมื่ออาการไม่ทุเลาจึงแสวงหาการรักษาทางการแพทย์ทางเลือก แต่มีบางรายที่เลือกรักษาทางการแพทย์ทางเลือกเป็นวิธีแรกก่อนจึงจะรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน พลังจักรวาลเป็นการบำบัดเยียวยาทางการแพทย์ทางเลือกอย่างหนึ่งที่ผู้ป่วยเรื้อรังได้นำมาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยมีจุดเปลี่ยนที่ทำให้ตัดสินใจนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพ 5 ลักษณะคือ 1) การเป็นโรคที่รักษาไม่หาย 2) ทดลองตามที่ผู้อื่นแนะนำ 3) เชื้อโนไวรัสและศรัทธาในผู้บำบัดเยียวยา 4) ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และ 5) เชื้อโนกฎแห่งกรรม

ซึ่งผลการวิจัยระยะนี้เป็น การตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 ทำไมผู้ป่วยเรื้อรังจึงนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ระยะที่ 2 รับรู้พลังจักรวาล ทดลองใช้ดู เมื่อโรคที่เป็นอยู่อาจหายได้ โดยระยะนี้แบ่งการรับรู้เป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ

ขั้นตอนที่ 1 รับรู้มา เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง ในขั้นตอนนี้ได้รับรู้ถึงความหมายของพลังจักรวาลใน 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ความหมายทั่วไป และความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยความหมายทั่วไปรับรู้ใน 2 ลักษณะคือ 1) เป็นพลังจิต และ 2) เป็นพลังธรรมชาติ ส่วนความหมายเชิงเปรียบเทียบรับรู้ใน 5 ลักษณะ คือ 1) เป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง 2) เหมือนการสแกนภาพ 3) เหมือนการเอกซเรย์ 4) เหมือนการฉายแสง และ 5) เหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมท

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองดู ให้ผู้อื่นเยียวยาให้ ขั้นตอนนี้ได้รับรู้ถึงวิธีการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล โดยเริ่มจาก 1) ต้องได้รับการกระตุ้นจักระ 2) ใช้มือเป็นตัวส่งผ่านพลัง 3) ใช้จิตสั่งให้หายป่วย 4) กำหนดสีเข้าไปบำบัดเยียวยา และ 5) ชับพลังแผ่ออกจากร่างกาย เมื่อได้รับการบำบัดเยียวยาจึงได้รับรู้ถึงลักษณะของพลังจักรวาลได้ 5 ลักษณะ คือ 1) เป็นความร้อนแผ่ไปบริเวณที่เป็นโรค 2) เป็นความอุ่นที่อยู่กับที่ 3) เหมือนลมที่ไหลเวียนในร่างกาย 4) มีแสงและสีวิ่งออกมารอบๆ ตัว และ 5) ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ส่วนการรับรู้คุณลักษณะของผู้บำบัดเยียวยารับรู้ได้ 4 ลักษณะ คือ 1) ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม 2) ต้องมีความเมตตา และตั้งใจจริง 3) ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และ 4) ต้องมีบุคลิกภาพสงบนิ่ง

ซึ่งผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 และ 2 นี้ตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 ผู้ป่วยเรื้อรังรับรู้และให้ความหมายเกี่ยวกับพลังจักรวาลอย่างไร

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกปฏิบัติ บำบัดเยียวยาตนเอง โดยรับรู้ถึงวิธีการบำบัดเยียวยาตนเองใน 3 ลักษณะคือ 1) ใช้สมาธิดึงพลังจักรวาลลงสู่ศีรษะ 2) กำหนดสีบำบัดเยียวยาตนเอง และ 3) ใช้พลังปรารถนาระบายพลังเข้าสู่ร่างกาย ร่วมกับรับรู้แนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาล

มาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอนใน 6 ลักษณะคือ 1) ตื่นขึ้นมาทำจิตใจให้เป็นกุศล 2) ฝึกโยคะ อัศจรรย์ นั้งสมาธิ รับพลังจักรวาล 3) ตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศล 4) ดูแลร่างกายให้แข็งแรง 5) บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย และ 6) สวดมนต์ แผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวร ส่วนการรับรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพรับรู้ใน 6 ลักษณะด้วยกันคือ 1) ต้องมีความเชื่อความศรัทธา 2) ต้องมีพลังสมาธิ 3) ต้องอยู่กับธรรมชาติ 4) หมั่นสร้างบุญ ละเว้นบาป 5) เจ้ากรรมนายเวรโหสิกรรมให้ และ 6) ไม่มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย ส่วนการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพรับรู้ใน 6 ลักษณะคือ 1) จิตไม่สงบ 2) เจ้ากรรมนายเวรไม่โหสิกรรมให้ 3) มีพลังแฝงในร่างกาย 4) ถูกมองว่างมาย 5) ต้องมีผู้อื่นเยียวยาให้ และ 6) ไม่มีเวลา และในขั้นตอนนี้มีผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติ บำบัดเยียวยาตนเองแต่ให้ผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ เมื่อไม่มีผู้บำบัดเยียวยาจึงได้หยุดใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ

ซึ่งผลการศึกษาในขั้นตอนนี้ตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3 ผู้ป่วยเรื้อรังมีแนวทางการปฏิบัติโดยใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพอย่างไร และคำถามการวิจัยข้อที่ 4 เหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพมีอะไรบ้าง

ระยะที่ 3 ชีวิตในปัจจุบัน ให้อยู่เป็นเงื่อนไข จึงมีชีวิตที่ลงตัว ระยะนี้หลังจากได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสม่ำเสมอในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ได้รับรู้ถึงผลของการใช้พลังจักรวาลใน 7 ลักษณะคือ 1) จิตใจสงบนิ่งไม่เครียด 2) ใส่ใจในบุญกุศลมากขึ้น 3) เชื่อในกฎแห่งกรรม 4) แม้โรคจะไม่หายแต่ร่างกายแข็งแรง 5) ได้เจอกัลยาณมิตร 6) โรคภัยหายสนิท 7) เห็นสัจธรรมของชีวิต โดยระยะนี้รับรู้ถึงชีวิตในปัจจุบันว่าเป็นชีวิตที่มีความลงตัวใน 4 ลักษณะคือ 1) มีความสมดุลของกายและจิต 2) เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องใช้ยา 3) มีชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และ 4) ใช้พลังป้องกันตนเอง ซึ่งผลการศึกษาค้นพบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 รายรับรู้ชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่ลงตัว โดยผู้ให้ข้อมูล 8 รายยังคงใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวยาตนเองอย่างสม่ำเสมอหรือใช้เป็นครั้งคราวเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย ส่วนอีก 2 รายได้หยุดใช้ไปเมื่อไม่มีผู้บำบัดเยียวยาให้

ผลการวิจัยในระยะนี้ตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 4 ผลของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพเป็นอย่างไร ซึ่งประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ ดังแสดงในภาพ 9

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพในแต่ละระยะนั้นใช้เวลาแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพ 9 ประสิทธิภาพของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ

ระยะที่ 1 ระบุว่าโรค เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต จึงคิดจะเยียวยา ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าตนเองป่วยเป็นโรคเรื้อรังตั้งแต่ 1-10 ปี โดยเมื่อเจ็บป่วยผู้ให้ข้อมูล 8 รายได้เข้ารับการรักษาทางการแพทย์ปัจจุบัน เมื่อรักษาไม่หายจึงได้แสวงหการรักษาด้วยพลังจักรวาล นอกจากนี้มีผู้ให้ข้อมูล 1 รายได้ใช้พลังจักรวาลมาบำบัดเยียวยาก่อนที่จะเข้ารับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันเนื่องจากขณะนั้นอาการของโรครุนแรงมาก และรู้ว่าโรคที่เป็นอยู่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ และอีก 1 ราย ใช้พลังจักรวาลเพียงอย่างเดียวในการดูแลสุขภาพ ซึ่งจุดเปลี่ยนที่ผู้ให้ข้อมูลได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือการเป็นโรคที่รักษาไม่หาย 10 ราย ทดลองตามที่ผู้อื่นแนะนำ 5 ราย เชื้อในวิชาและศรัทธาผู้บำบัดเยียวยา 3 ราย เชื้อในกฎแห่งกรรมและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างละ 1 ราย

ระยะที่ 2 ระบุพลังจักรวาล ทดลองใช้ดู เพื่อโรคที่เป็นอยู่อาจหายได้ ระยะนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความหมายว่าพลังจักรวาลเป็นพลังธรรมชาติ 8 ราย เป็นพลังจิต 5 ราย และเปรียบเทียบว่าพลังจักรวาลเป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง 2 ราย เหมือนการสแกนภาพ เหมือนการฉายแสง เหมือนการเอกซเรย์ และเหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมทอย่างละ 1 ราย ซึ่งในระยะนี้มีผู้ให้ข้อมูล 8 รายได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนำพลังจักรวาลมาใช้บำบัดเยียวยาตนเอง ส่วนอีก 2 รายไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมจึงต้องมีผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ ซึ่งในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพมีแนวทางการปฏิบัติคือ 6 อย่างด้วยกันคือ 1) ตื่นขึ้นมาทำจิตให้เป็นกุศล 2) ฝึกโยคะ อัดจักระ นั่งสมาธิ รับพลังจักรวาล 3) ตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศล 4) ดูแลร่างกายให้แข็งแรง 5) บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย และ 6) สวดมนต์ แผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวร ซึ่งผู้ให้ข้อมูล 4 รายได้ปฏิบัติครบทั้ง 6 อย่าง ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีก 6 รายปฏิบัติไม่ครบถ้วน

ระยะที่ 3 ชีวิตในปัจจุบัน ใช้อยู่เป็นเนืองนิตย์ จึงมีชีวิตที่ลงตัว ระยะนี้เมื่อนำพลังจักรวาลมาใช้อย่างสม่ำเสมอในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงผลของพลังจักรวาลว่า ทำให้จิตใจสงบนิ่งไม่เครียด 10 ราย ใส่ใจในบุญกุศลมากขึ้น 9 ราย เชื้อในกฎแห่งกรรม 8 ราย ถึงโรคไม่หายแต่ร่างกายแข็งแรง 7 ราย ได้เจอกัลยาณมิตร 5 ราย โรคร้ายหายสนิท 3 ราย และเห็นสังกรรมในชีวิต 2 ราย และหลังจากนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพเป็นระยะเวลา 6 เดือน - 2 ปี ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่มีความลงตัว คือมีความสมดุลของกายและจิต 9 ราย เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องใช้ยา 7 ราย มีชีวิตเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง 2 ราย และใช้พลังป้องกันตนเอง 2 ราย ในระยะนี้มีผู้ให้ข้อมูลที่ยังคงนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ 2 ราย ใช้เป็นครั้งคราวเมื่อมีอาการเจ็บป่วย 6 ราย และหยุดใช้ 2 ราย ซึ่งระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรังดังแสดงในภาพ 10

ภาพ 10 ระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ภาพ 10 ระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ภาพ 10 ระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ภาพ 10 ระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ภาพ 10 ระยะของการใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

สำหรับรายละเอียดของการรับรู้ประสบการณ์ในแต่ละระยะมีดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 รับรู้ว่าเป็นโรค เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต จึงคิดจะเยียวยา

เป็นระยะที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 รายรับรู้ว่ามีเหตุที่ทำให้เกิดโรค และการเจ็บป่วยส่งผลกระทบต่อชีวิต โดยรับรู้เหตุที่ทำให้เกิดโรคว่า เกิดจากร่างกายทำงานผิดปกติ พฤติกรรมการดำเนินชีวิตไม่ถูกต้อง และเป็นเพราะกฎแห่งกรรม ซึ่งการเจ็บป่วยครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตคือ ทำงานไม่ได้ตามปกติ มีชีวิตอยู่กับความทุกข์ทรมาน สัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง และเชื่อด้านจิตวิญญาณมากขึ้น ซึ่งในระยะนี้ผู้ให้ข้อมูลโดยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน เมื่ออาการไม่ทุเลา จึงแสวงหาการรักษาทางการแพทย์ทางเลือก แต่มีบางรายที่เลือกรักษาทางการแพทย์ทางเลือก เป็นวิธีแรกก่อนจึงจะรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน "พลังจักรวาล" เป็นการบำบัดเยียวยาทางการแพทย์ทางเลือกอย่างหนึ่งที่ผู้ให้ข้อมูลได้นำมาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยผู้ให้ข้อมูลรับรู้จุดเปลี่ยนในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือการเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ทดลองดูตามที่ผู้อื่นแนะนำ เชื่อในวิชาและศรัทธาผู้บำบัดเยียวยา ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีความเชื่อในกฎแห่งกรรม ซึ่งชีวิตเมื่อรับรู้ว่าเป็นโรคของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ ดังแสดงในภาพ 11

ส่วนรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

1. การรับรู้การเกิดโรค

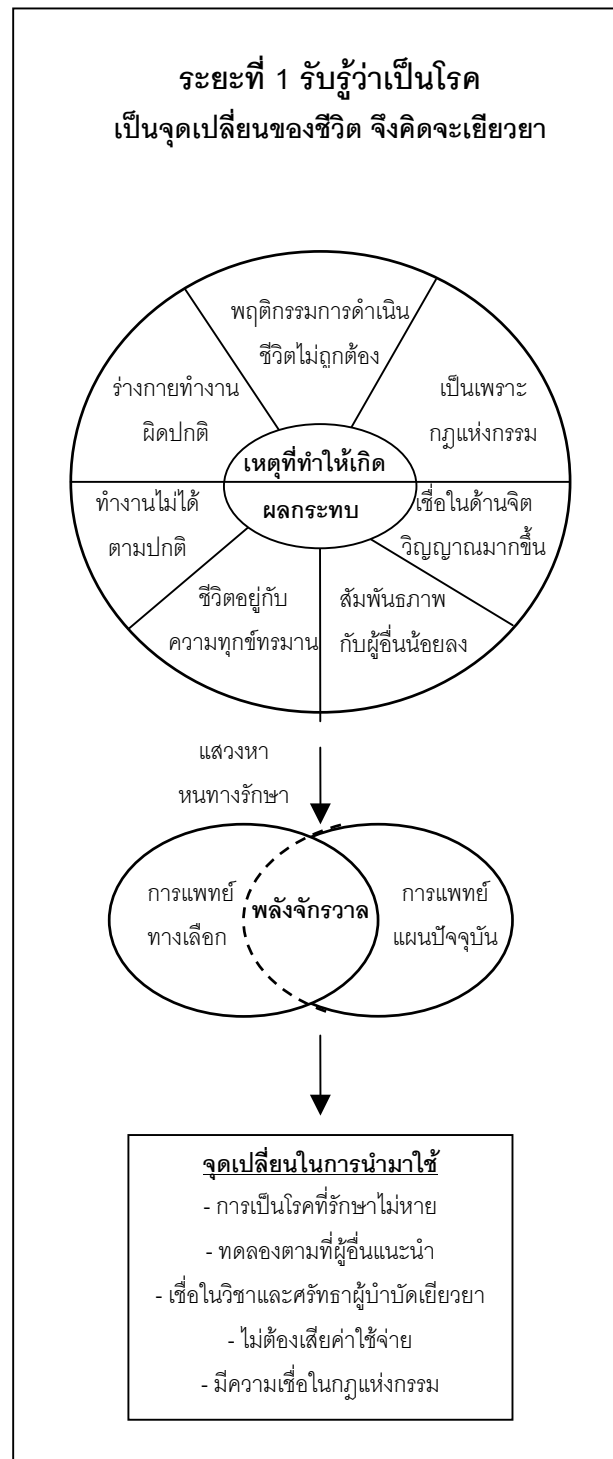
จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงการเกิดโรค 3 ลักษณะ คือ 1) ร่างกายทำงานผิดปกติ 2) พฤติกรรมการดำเนินชีวิตไม่ถูกต้อง และ 3) เป็นเพราะกฎแห่งกรรม ดังจะกล่าวถึงต่อไป

1.1 ร่างกายทำงานผิดปกติ

เป็นการรับรู้การเกิดโรคของผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 ราย ซึ่งรับรู้ที่เกิดจากความผิดปกติของระบบเลือด เกิดจากความผิดปกติของกระดูกสันหลัง และเกิดจากความผิดปกติของก้อนไขมันบริเวณเต้านม ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เป็นจากอะไรไม่รู้อยู่ๆ ก็เป็นเอง...เขาบอกว่ามันเกิดขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุ...เป็นความผิดปกติของเลือด เขาไม่มียารักษา เป็นโรคที่พบน้อย มันก็เหมือนมะเร็งอะไรประเภทนี้...ทำให้มีอาการเพลียและปวดกระดูกมาก....”

(พื้หมวย : 25 ม.ค. 46)

ภาพ 11 ชีวิตเมื่อรับรู้ว่าเป็นโรคของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ

“...เป็นโรคกระดูกสันหลังเคลื่อนไปทับเส้นประสาท คือกระดูกสันหลังชั้นสุดท้ายเอล 5 เคลื่อนถอยหลังไปประมาณ 2 มิลลิเมตร จากแนวกระดูกสันหลัง แล้วคงจะไปทับเส้นประสาท...อาการปวดของผมไม่เหมือนคนอื่น ผมปวดแค่ (เฉพาะ) บั้นเอวข้างซ้าย...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...เป็นเฮอนิเอดเตด ดิส มันอยู่ที่ระหว่างเอล 5 กับเอส 1 ด้านขวา เพราะฉะนั้นการปวด มันจะปวดตั้งแต่สะโพกเลยไปจนถึงฝ่าเท้า บริเวณนี้วกกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย และที่ปวดมากที่สุดคือตรงบริเวณที่ต่ำกว่าหน้าแข้งชนิดหนึ่งตรงนั้นจะปวดมาก และที่บ่อเลือดคือตรง แก้มก้น บริเวณนี้จะปวดมากเช่นกัน...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“เป็นมะเร็งเต้านมข้างขวา... จับก้อนได้ขนาดประมาณหัวแม่มือ แต่ไม่มีอาการอะไรเลย... ตอนนั้นมีการตรวจสุขภาพ หมอบอกว่าก้อนของพี่มันเกินกว่าที่จะเป็นก้อนไขมันธรรมดา พอไปบอพอพี่ดูพบว่า เป็นมะเร็งเต้านมมีขนาดประมาณ 3 เซนติเมตร. ...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับรู้และอธิบายถึงสาเหตุของการเกิดโรคว่า เกิดจากร่างกายทำงานผิดปกติตามพยาธิสภาพของโรคเช่น ผู้ป่วยโรคอะไมลอยด์โดซิส ระบุว่า เป็นโรคที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้สาเหตุ และไม่สามารถรักษาให้หายได้ด้วยวิธีการทางการแพทย์แผนปัจจุบัน ซึ่งพยาธิสภาพของโรคนี้พบว่า เป็นโรคของระบบข้อ เส้นเอ็น และเนื้อเยื่อ เกิดจากการสะสมของเบต้าทู ไมโครโกลบูลิน (B_2 microglobulin) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของกรดอะมิโน (amino acid) ระดับของเบต้าทู ไมโครโกลบูลินในซีรัมและในน้ำหล่อเลี้ยงข้อ (synovial joint) ปกติมีค่าต่ำกว่า 3 ไมโครกรัม/มิลลิลิตรจะถูกขับออกทางไต ดังนั้นถ้ามีภาวะไตวายจึงมีการคั่งของเบต้าทู ไมโครโกลบูลินเกิดขึ้น ซึ่งอาการแสดงจะขึ้นอยู่กับบริเวณที่ไปสะสม ที่พบบ่อยคือบริเวณข้อใหญ่ๆ เช่น ข้อไหล่ ข้อตะโพก ข้อมือ ข้อเท้า ทำให้เกิดอาการปวดโดยเฉพาะเวลากลางคืนซึ่งถ้าเป็นนานๆ เบต้าทู ไมโครโกลบูลินสามารถหลุดไปสะสมในเนื้อกระดูกบริเวณกระดูกอ่อนที่ไม่แข็งแรงหรือบริเวณที่เส้นเอ็นยึดเกาะกระดูก ทำให้เกิดเป็นก้อน (cyst) ขึ้นในกระดูกได้ ถ้าหากสะสมและโตขึ้นเรื่อยๆ ทำให้กระดูกหักที่ spine และไปกดเส้นประสาทได้ ซึ่งการรักษาใช้วิธีการรักษาแบบประคับประคองโดยการให้ยาแก้ปวด และให้สเตียรอยด์ในรูปของเพรดนิโซโลน (prednisolone) โรคนี้เป็นโรคที่พบน้อย และไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ (วิทย์ และเกษม, 2543; วิทยุ, 2538)

ส่วนโรคปวดหลังเกิดขึ้นได้หลายสาเหตุตั้งแต่การติดเชื้อ (infection) การอักเสบ (inflammation) ภาวะกระดูกงา (osteoporosis) เนื้องอก (tumor) หมอนรองกระดูกเคลื่อนหรือเฮอนิเอดเตด ดิส (herniated disc) ข้อสันหลังเสื่อม (degeneration disc) โพรงกระดูกสันหลังแคบ

(spinal stenosis) (วิเชียร, 2539) รวมทั้งการใช้ท่าทางอิริยาบถไม่ถูกต้อง และความเครียดทางด้านจิตใจ ซึ่งอาการปวดมี 2 แบบคือ ปวดหลังบริเวณคอ และปวดหลังบริเวณบั้นเอว ส่วนลักษณะอาการปวดมีตั้งแต่ปวดเฉพาะที่ (local pain) ปวดร้าว (referred pain) ปวดจากเส้นประสาทถูกยึดหรือกดทับ (radicular or root pain) และปวดแบบบีบเกร็งเป็นระยะ (muscular spasm) นอกจากนี้ในรายที่เป็นเฮอเนอติเดต ดิส จะอาการปวดมากขึ้นเมื่ออยู่ในท่าหนึ่งท่าใดนานๆ ซึ่งในผู้ให้ข้อมูลทั้งสองรายที่เป็นโรคปวดหลัง รายแรกเกิดจากความผิดปกติของระบบกระดูกจากการเคลื่อนของกระดูกสันหลังบั้นเอวข้อที่ 5 เคลื่อนไปกดทับเส้นประสาทจึงทำให้เกิดอาการปวดหลัง และรายที่สองเกิดจากการเสื่อมของหมอนรองกระดูกสันหลังที่อยู่ระหว่างกระดูกสันหลังข้อที่ 5 กับกระดูกกระเบนเหน็บข้อที่ 1 ทำให้มีการเคลื่อนของนิวเคลียสของหมอนรองกระดูกไปกดทับรากเส้นประสาทที่ไปเลี้ยงบริเวณขาขาด้านนอก จึงทำให้เกิดอาการปวดตั้งแต่บริเวณแก้มก้นที่เรียกว่า “บ่อเลือด” ไปจนถึงนิ้วเท้ากลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย

และผู้ให้ข้อมูลอีก 1 รายรับรู้ว่า เป็นมะเร็งเต้านม ซึ่งเป็นโรคที่พบบ่อยเป็นอันดับสองรองจากมะเร็งปากมดลูก ซึ่งเกิดจากปัจจัยเสี่ยงหลายอย่าง ตั้งแต่อายุซึ่งจะเพิ่มขึ้น 2 เท่าของทุกๆ ระยะอายุที่เพิ่มขึ้น 10 ปี การรับประทานยาคุมกำเนิด การได้รับฮอร์โมนในสตรีวัยหมดประจำเดือน อายุที่เริ่มมีประจำเดือนและหมดประจำเดือน อายุเมื่อคลอดบุตรคนแรก การได้รับรังสี การรับประทานอาหารที่มีไขมันสูงโดยเฉพาะไขมันจากสัตว์ รวมทั้งกรรมพันธุ์ (สุรพงษ์, 2543) ซึ่งปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ทำให้มีเจริญผิดปกติของก้อนไขมันบริเวณเต้านมซ้าย ซึ่งเมื่อส่งตรวจชิ้นเนื้อ (biopsy) จึงพบว่าเป็นมะเร็งเต้านมระยะที่ 3 มีขนาดประมาณ 3 เซนติเมตร

1.2 พฤติกรรมการดำเนินชีวิตไม่ถูกต้อง

ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย รับรู้ว่าเกิดจากพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องจากการรับประทานอาหารมากเกินไป การพักผ่อนไม่เพียงพอ เสพสิ่งเสพติดมีเนมา การทำงานด้วยความประมาท และสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ ดังนี้

รับประทานอาหารมากเกินไป ซึ่งเกิดจากพฤติกรรมการกินที่เป็นมานานกว่า 30 ปี โดยชอบบริโภคอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตมากเกินไป ซึ่งเป็นสารประกอบพวกโมโนแซคคาไลด์ และ ไดแซคคาไลด์ ทำให้ร่างกายเผาผลาญและดูดซึมไม่หมด เกิดการสะสมและรวมตัวกับความเย็นจากอาหารที่รับประทานเข้าไป ทำให้เกิดการตกตะกอนกลายเป็นมูกและเป็นก้อนในร่างกาย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พีคิดว่าเกิดมาจากพฤติกรรมของพีเองที่บริโภคอาหารมากเกินไป คือพีเป็นคนกินมาก... กินอาหารพวกโมโนแซคคาไลด์ กับไดแซคคาไลด์ กินไปเยอะ มันเผาผลาญไม่หมด

ก่อให้เกิดพวกมูกพวกซีสในร่างกาย มันไปสะสมรวมกับกินอาหารพวกเย็นๆ ทำให้มันตกตะกอนได้เร็วในอวัยวะบางส่วนในร่างกาย... พี่บังเอิญค่อนข้างเป็นคนนิสัยเสียมาตั้งแต่สามสิบกว่าปี กินแบบนี้มันก็เลยเป็นก้อนมาหลาย (มาอีก)... พี่คิดว่าเรื่องตัวเอง เป็นพฤติกรรมของตัวเอง ทำเอง ไม่มีใครทำให้..."

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

พักผ่อนไม่เพียงพอ โดยผู้ให้ข้อมูลโรครับรู้ว่าการเจ็บป่วยเกิดจากการทำงานหนัก ทำให้ร่างกายได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ ร่างกายจึงอ่อนแอได้ง่าย ดังคำกล่าวที่ว่า

"...พี่คิดว่าที่พี่ป่วย... อาจจะเป็นเพราะว่าเราทำงานแล้วพักผ่อนไม่เพียงพอ สุขภาพเราก็เลยไม่แข็งแรง..."

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

เสพสิ่งเสพติดมีนเมา อีกรายรับรู้สาเหตุเกิดจากการดื่มสุราจนมีนเมา แล้วไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการด้วยความประมาทโดยไม่ได้ป้องกันตนเอง ซึ่งตนเองรับรู้ถึงความผิดปกติตั้งแต่วันแรกที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ จึงเกิดความสงสัย และได้ไปพบแพทย์เพื่อรับการตรวจเลือด ผลการตรวจครั้งแรกไม่พบเชื้อ หลังจากนั้นประมาณสี่เดือนไปตรวจซ้ำจึงพบว่าติดเชื้อเอชไอวี ดังคำกล่าวที่ว่า

"...ก็กินเหล้ากันจนเมา แล้วก็ไปตามประสาผู้ชาย ต่างคนต่างไป ก็ไปได้เด็กคนหนึ่งก็พาไปนอน... พอใส่เข้าไปถึงมันร้อนผิดปกติ พอร้อนที่นี้ลูกก็หยุดแล้วก็ถอดออก แล้วลูกก็ไปเข้าห้องน้ำ ลูกก็สงสัยก็ไปหาหมอ ก็ไปเช็ค ปรากฏว่าไม่มี... ประมาณสักสี่เดือนได้มั้งลูกก็ไปเช็คอีกที ปรากฏว่าติดเชื้อแล้ว... ลูกคิดว่าเป็นความสะเพร่าของตัวเองไม่ได้ไปโทษใครทั้งสิ้น โทษตัวเองว่าเพราะความเมา... เพราะถ้าไม่เมาลูกก็ไม่ไปเที่ยว และก็คงไม่ติดเชื้อกลับมา..."

(ลูกเอก : 18 ก.ย. 46)

ทำงานด้วยความประมาท ซึ่งการเกิดโรคอาจมีสาเหตุมาจากขณะทำงานโดนของมีคมทิ่มแทงแล้วไปสัมผัสกับเชื้อโรค แต่ไม่ทราบว่าเป็นเชื้อตั้งแต่เมื่อไร เนื่องจากขณะนั้นไม่ได้รับการตรวจเช็ค ดังคำกล่าวที่ว่า

"...มันติดเชื้อจากการทำงาน บางทีเราก็ประมาท ไม่ได้เช็คทุกคน บางทีก็เคยถูกเข็มตำเข็มแทง แล้วเราไม่ทันระวัง ถูงมือที่ใส่ก็ขาด แล้วเราไปล้างของ มันหลายอย่าง เราก็ไม่รู้ว่าจะติดมาจากไหนกันแน่... แต่คิดว่าสาเหตุมาจากการทำงานมากกว่า เราประมาทไม่ได้ป้องกันตัวเอง..."

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

สัมผัสสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ โดยสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดอาการแพ้ เช่นฝุ่นหรือควันบุหรี่ จึงทำให้มีอาการไอทันที มีเสมหะเหนียว โดยมีอาการไอเรื้อรังสามเดือนติดต่อกันเป็น ๆ หาย ๆ มาประมาณ 2-3 ปี ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เป็นมากช่วงที่เราไปสัมผัสกับพวกซีฝุ่น ควันบุหรี่ ก็จะเป็นทันที...มีอาการไอ เสมหะเหนียวเป็นเยอะมาก ช่วงหลังไอสามเดือนติดกัน เป็น ๆ หาย ๆ ประมาณ 3 ปีมาแล้ว...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

1.3 เป็นเพราะกฎแห่งกรรม

จากอาการเจ็บป่วยที่รักษาไม่หายขาด ทำให้ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งรับรู้สาเหตุของการเกิดโรคว่า อาจเกิดจากกรรมหรือกฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นผลจากการกระทำในอดีตที่ผ่านมาในหลายลักษณะคือ

ผลกรรมจากอดีต ผู้ให้ข้อมูล 2 ราย รับรู้ว่าเกิดจากผลกรรมที่ได้กระทำในชาตินี้หรือในอดีตชาติ โดยที่ตนไม่ทราบว่าเคยสร้างกรรมอะไรไว้บ้าง แต่ผลกรรมที่ทำให้ทำให้ต้องชดใช้ในชาตินี้และชาติหน้า ซึ่งตนไม่เคยเจอมาก่อน แต่มีความเชื่อว่าการกรรมมีจริง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...คิดว่าที่ป่วยส่วนหนึ่งเกิดจากกฎแห่งกรรม กรรมจากอดีตที่เราได้เคยทำมา อาจจะเป็นชาตินี้หรือชาติที่ผ่านมา ก็ไม่รู้ว่าจะเมื่อก่อนทำกรรมอะไรไว้บ้าง แต่ที่แน่ ๆ คือ กรรมมีจริง...คือไม่เคยเจอนะ แต่เชื่อสนิทว่ามีจริง...”

(พี่สิน : 22 ก.พ. 46)

“...คิดว่าเกิดจากกรรม ตัวเราเองก็เชื่อว่าการกรรมมีจริง ก็คิดอยู่ตลอดว่าเมื่อไหร่จะถึงคิวเราเสียที มันเป็นเรื่องของหนี้เวรกรรม ต้องมาชดใช้ชาตินี้ มันยังมีวิบากกรรมต้องชดใช้อีกนาน...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

กรรมจากเจ้ากรรมนายเวร นอกจากผลกรรมจากการกระทำในอดีตที่ผ่านมา กรรมอาจมาในรูปของเจ้ากรรมนายเวร ซึ่งติดตามมาทวงหนี้กรรมที่เคยสร้างไว้ ซึ่งในทันทันผู้ให้ข้อมูลโรคปวดหลัง 1 รายรับรู้ว่าเกิดจากเมื่อครั้งสมัยหนุ่ม ๆ เคยตีงูตายหลายตัว และผลกรรมนั้นได้ตามมา แก่แค่นั้นก็ได้รับความทุกข์ทรมานจากการปวดหลังเรื้อรังซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ ส่วนผู้ให้ข้อมูลโรคปวดหลังอีกรายรับรู้ว่า การเจ็บป่วยมีสาเหตุมาจากเจ้ากรรมนายเวรซึ่งในอดีตชาติตนได้ทำกรรมโดยการฆ่าคนหรือเคยไปเบียดเบียนชีวิตผู้อื่น เจ้ากรรมนายเวรจึงตามมาทวงหนี้โดยมาให้เห็นในรูปของความฝัน และตนเองมีความเชื่อว่าการกรรมมีจริง จึงมีความเชื่อว่าการเจ็บป่วยครั้งนี้เกิดจากเจ้ากรรมนายเวร ในขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลที่ติดเชื่อเฮลโธวีรับรู้ว่าเกิดจากเจ้ากรรมนายเวรที่ได้เคยฆ่าสัตว์เล็ก ๆ เช่นมด หรืออาจเกิดจากการทำงานด้วยความประมาท ถึงแม้ว่าจะ

ทำด้วยเจตนาดีแต่อาจส่งผลร้ายกลับมาก็ได้ หรืออาจเป็นผลกรรมที่สะสมมาจากชาติก่อนร่วมด้วย ซึ่งเข้าใจว่าผลกรรมนั้นได้ตามมาทัน และช่วงนี้เหมือนกับว่าตนเองอยู่ในช่วงที่หมดบุญพอดี จึงเกิดการเจ็บป่วยขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า

“...สมัยหนุ่มๆ เคยทำกรรมเอาไว้ คือตอนนั้นที่บ้านงูเยอะ เข้าบ้านผมบ่อย พอเจอผม ต้องตีมันทุกครั้ง คือตีตายบ้าง ไม่ตายบ้าง คือตีงูชาติที่หลัง ให้หลังหักแล้วมันก็จะตาย เคยตีงูตายหลายตัว เชื่อว่าเขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรมาแก้แค้นเรา ผมจึงปวดอยู่จนทุกวันนี้...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ตอนนั้นคิดว่าชาติก่อนเราคงเคยฆ่าคน เคยไปเบียดเบียนเคยไปทำอะไรเขามา...และช่วงนั้นฝันบ่อย ฝันว่านอนอยู่แล้วมีผู้หญิงเหมือนศพ เหมือนผี ผมกระเซิงน่ากลัวมาก เล็บนี้หนองไหลแฉะเลย มานั่งทับอกแล้วก็บีบคอเราแบบอาฆาตแค้น บีบจนเราหายใจไม่ออก เหมือนจะมาเอาชีวิต บางทีก็มีวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรมาให้เห็นหลายครั้ง บางทีก็มาทวงหนี้ และตัวเองก็เชื่อว่ากฎแห่งกรรมมีจริง ก็คิดอยู่ตลอดว่าเมื่อไหร่จะถึงคิวเราเสียที...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...เรามีความเชื่อเหมือนกันว่าที่เราป่วย อาจจะมีส่วนจากเจ้ากรรมนายเวร จากชาติที่แล้วด้วย จากชาตินี้ด้วยก็มี ก็สัตว์ทั้งหลายที่เราฆ่า เช่น มดเล็กๆ หรือจากการทำงาน ซึ่งบางทีเราก็สะเพร่า ถึงแม้ว่าเราทำให้เขาดี แต่เขาอาจมาให้ร้ายกับตัวเราได้ เข้าใจว่ากรรมมันตามมาทัน และก็ช่วงนี้เรากำลังจะหมดบุญพอดี ก็เหมือนกับว่าเป็นระยะที่เราหมดบุญ บุญมันก็ไม่ช่วย เหมือนกับว่ามันหักล้างกันหมดแล้วในตอนนั้น...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

กรรมจากพลังแฝง ผลกรรมยังมาในรูปแบบพลังแฝง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลโรคปวดหลังรายหนึ่งรับรู้ว่ากรรมเกิดจากพลังแฝงหรือสัมภเวสี ซึ่งมักมาเกาะตรงบริเวณท้อง โดยรับรู้ว่าครั้งหนึ่งหลังจากกลับมาจากทำบุญที่วัดแล้วมีอาการปวดหลังมากขึ้น กลางคืนฝันเห็นผู้หญิงผมยาวใส่เสื้อสีขาวมาหา เมื่อไปพบผู้บำบัดเยียวยา ได้ทำการตรวจให้พบว่าพลังแฝงจากวัดติดตามมา ส่วนผู้ให้ข้อมูลโรคมะเร็งเต้านมรับรู้ว่าพลังแฝงจากการทำงานซึ่งเกิดจากการที่ตนเคยทำงานธนาคารแล้วไปทวงหนี้ลูกหนี้ ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อน จึงถูกเขาแข่งด่า ประกอบกับจากการที่เขาต้องหาเลี้ยงชีพด้วยการฆ่าสัตว์ทำให้มีเวรกรรมติดตามันมา ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พี่จะมีสัมภเวสีชอบมาเกาะที่ท้อง ชอบมาอยู่ที่ท้องพี่ตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว เหมือนมีกรรมเวรที่ติดค้างกันมาบ่อยๆ ถึงตอนนี้นั้นก็ชอบเกาะแหวๆ นี้ (ชี้ไปที่ท้อง) เหมือนเป็นที่

หลบซ่อนของพลังแฝง...ตอนนั้นไปทำบุญที่วัดป่า ปรากฏว่ากลับมาแล้วมีอาการปวดหลังมาก แล้วคืนนั้นก็ฝันประหลาด ฝันเห็นผู้หญิงสาวรุ่นๆ ผอมยาว ใส่ชุดสีชาวล้ำๆ ใส่เสื้อตัวหนึ่งมาหา พอไปปรึกษาอาจารย์เขาตรวจสอบให้ปรากฏว่าไปเจอพลังแฝง คือไปโดนของวัดมา..."

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

"...เมื่อก่อนที่ทำงานแบงค์ สถิติคนทำงานแบงค์ทุกรายมีพลังแฝงทุกราย... คือเวลาเราไปตามหนี้ เขาก็ต้องด่าหรือว่าแข่งเรา เราก็โดนแล้ว อย่างเวลาเขาไปทำงานกึ่งได้เงินมาคืนเรา เขาก็ชื่นชมยินดี นี่ก็ป่าณา ศีลข้อ 1 ก็ขาดอีก...เราไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต แต่เราชื่นชมยินดีที่เขาฆ่าชีวิตแล้วไปทำอะไรให้ใครตายเป็นพันๆล้านๆ ชีวิต ผลกรรมมันก็วนเวียนกันอย่างนี้ และตัวเราต้องไปตามหนี้คนโน้นบ้างคนนี้บ้าง ว่าคนโน้นบ้าง บางครั้งก็ต้องมีลูกเล่นเพื่อให้เขาเอาเงินมาคืนเรา ศีลข้อ 4 มันก็หายหมด... มันเป็นอาชีพ เมื่อเขาเอาเงินมาคืนเรา เขาก็ดีใจ ขอให้ทำได้เยอะๆ ขอให้ไปจับกุมได้เยอะๆ...เวลาเขาไม่มีเงินมาจ่ายให้เรา ก็ไม่สนใจ ก็ไปตามทวง ไปขู่ ไม่สนใจว่าลูกเมียเขาไม่สบาย ไม่สนใจ...ก็เอาเงินไป ก็เอาคืนมาสิ เขาก็ไม่รู้มันก็แข่งเรา..."

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ถึงสาเหตุการเจ็บป่วยครั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากปัจจัยในตัวผู้ให้ข้อมูลเอง ซึ่งเกิดจากความผิดปกติของระบบต่างๆ ในร่างกาย เกิดจากพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งเกิดจากกฎแห่งกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาถึงสาเหตุพื้นบ้านที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วย พบว่ามี 4 สาเหตุด้วยกัน คือ 1) เกิดจากตัวผู้ป่วยเอง ซึ่งเกิดจากการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกายบกพร่อง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการรับประทานอาหารและพฤติกรรมของผู้ป่วยเอง 2) เกิดจากธรรมชาติ ซึ่งหมายถึงสิ่งแวดล้อมของผู้ป่วย 3) เกิดจากสังคมภายนอก ซึ่งได้แก่ การใช้เวทมนต์คาถา การสาปแช่ง การถูกผู้อื่นทำร้าย และ 4) เกิดจากสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ ได้แก่ เกิดจากพระเจ้า ภูติผี วิญญาณบรรพบุรุษ (มะลิ และกาญจนา, 2534 อ้างตาม บำเพ็ญจิต, 2540) และจากผลการศึกษานี้ยังพบว่า ผู้ให้ข้อมูลยังรับรู้ถึงสาเหตุการเจ็บป่วยว่าเกิดจากกรรมหรือกฎแห่งกรรม ซึ่งกรรมหรือกฎแห่งกรรมหมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนาหรือการกระทำที่เป็นไปตามความตั้งใจ (พระธรรมปิฎก, 2542) การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการเจ็บป่วยเกิดจากกฎแห่งกรรมนั้น ตรงกับหลักคำสอนของพุทธศาสนาที่ได้กล่าวไว้ในผลกรรมตามนัยแห่งจุฬามณีวิภังคสูตร ซึ่งพระพุทธเจ้าได้แสดงไว้ว่า "บุคคลใดที่เคยเบียดเบียนสัตว์ให้เดือดร้อนลำบาก หรือทำให้ถึงแก่ชีวิต เมื่อสิ้นชีพย่อมตกนรก เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์ก็เป็นผู้มีโรคมาก" (พระธรรมปิฎก, 2542) และบุคคลมีความเชื่อเกี่ยวกับโรคเรื้อรังว่าเป็นโรคของเวรกรรม

เชื่อว่าถูกลงโทษเพราะได้ทำความผิดและเชื่อว่าเกิดขึ้นจากตัวของผู้ป่วยเอง (ปรีชา, 2537 อ้างตาม บำเพ็ญจิต, 2540) ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้ว่าการเกิดโรคครั้งนี้เกิดจากผลกรรมที่ได้กระทำมาทั้งในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ ซึ่งผลกรรมมาในรูปของเจ้ากรรมนายเวรหรือพลังแฝงดังที่ได้กล่าวในข้างต้น

2. ผลกระทบจากการเกิดโรค

จากการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังทำให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงผลกระทบ 4 ลักษณะ คือ 1) ทำงานไม่ได้ตามปกติ 2) มีชีวิตอยู่กับความทุกข์ทรมาน 3) สัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง และ 4) มีความเชื่อด้านจิตวิญญาณมากขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทำงานไม่ได้ตามปกติ

การเจ็บป่วยส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกายคือ ทำให้ร่างกายอ่อนแอ ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ต้องเปลี่ยนอาชีพ และทำให้ต้องหยุดงาน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ทำงานไม่ได้ตามปกติ ทำงานไม่ได้เหมือนเดิม จากเดิมที่เราช่วยแฟนขายก๋วยเตี๋ยว ต้องลุกเดินไปเดินมาตลอด ยิ่งเวลาก็มั่วลงหยิบของ ยิ่งทำให้ปวดหลังมากขึ้น ตอนนี้เลยเปลี่ยนอาชีพ มาให้บริการโทรศัพท์ นั่งอยู่อย่างเดียวพอช่วยบรรเทาอาการปวดได้บ้าง...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...เราเป็นคนทำงาน พอป่วยก็ทำให้งานเราหยุด ทำงานไม่ได้ตามปกติ...เมื่อก่อนพี่ทำงานส่งของตามห้าง ตามร้านต่างๆ พอป่วยพี่ก็หยุดหมดเลย พอเราไม่สบาย ก็ไม่มีคนทำ เราก็เลิกหมดเลย...”

(พี่มวย : 25 ม.ค. 46)

“...พูดถึงเรื่องงาน ไม่ต้องพูดถึง เราก็ทำงานไม่ได้ เราก็ต้องหยุดงาน กระทบทั้งการงาน...หยุดงานแล้วก็นอนเลย ไม่ต้องทำอะไร...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...การเจ็บป่วยที่เข้ามาทำให้เป็นตัวอุปสรรค ทำให้ความหวังอื่นลดลง จากความหวังที่สูงมันก็ต้องลดความหวังระดับให้ต่ำลงมา ความหวังที่สูงก็คือการทำงาน พอไข้ก็เหมือนกับว่าเราสู้งานไม่ได้เราต้องออกมา...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การเจ็บป่วยทำให้กระทบต่อการทำงาน คือต้องมีการเปลี่ยนอาชีพจากงานที่ต้องก้มๆ เงยๆ อันเป็นเหตุทำให้อาการของโรคกำเริบ มาเป็นอาชีพที่สามารถนั่งพักได้มากขึ้น เพื่อช่วยบรรเทาอาการของโรคไม่ให้รุนแรงมากขึ้น และบางรายต้องหยุดงาน จาก

เดิมมีอาชีพส่งของตามห้าง เมื่อป่วยไม่มีคนทำงานแทน จึงต้องเลิกกิจการ นอกจากนี้การเจ็บป่วยยังเป็นตัวอุปสรรคทำให้ไม่สามารถทำงานได้ตามความหวังที่ตั้งไว้

2.2 มีชีวิตอยู่กับความทุกข์ทรมาน

การเจ็บป่วยส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจ ทำให้รู้สึกว่าชีวิตนี้อยู่กับความทุกข์ทรมาน จากอาการปวด ที่รับรู้ว่าปวดมาก ปวดรุนแรง จนเกิดความเครียด อึดอัด วิตกกังวล ซึมเศร้า หดหู่ เกิดความกลัว ใจหายวาบ รู้สึกว่าป่วยกายน้อยกว่าป่วยใจ และรู้สึกสูญเสียความมีคุณค่าของตนเอง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...รู้สึกทรมานมาก วันแรกจำได้ว่าขณะนอนบนเตียงตกกกลางดึกมันเกิดปวดขึ้นมาทั้งหลัง มีอาการเสียวแปล็บขึ้นมา กล้ามเนื้อขาไปทั้งแถบเลย ...อาการปวดมันรุนแรงมาก ทรมานจนถึงเช้า...มันปวดจนตัวบิดตัวงอ มันปวดจี๊ดมาประมาณ 2 - 3 นาที แล้วมันก็หายไป...มันหยุดหดหิดมากเวลาปวดขึ้นมา พอปวดขึ้นมาแล้วอารมณ์จะซุนมั่วขึ้นมาทันที เครียดมาก รู้สึกทุกข์ทรมาน รู้สึกอึดอัด เราเคยทำอะไรได้ทุกอย่าง พอปวดขึ้นมาทำอะไรไม่ได้เลย...กินยาแก้ปวดก็ไม่หาย...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ทุกข์นะ รับไม่ค่อยได้ ค่อยข้างซึมเศร้า จิตใจหดหู่ มันปวดจิงเลย มันปวดตลอด ปวดตั้งแต่สะโพกขวา ไปขา จนถึงฝ่าเท้า...มันปวดแปล็บมาเป็นระยะๆ โดยเฉพาะเวลากลางคืน... ปวดเหมือนมีอะไรมาจี้ ปวดเหมือนมีอะไรมาเลื้อยแต่เลื้อยไม่ขาด เหมือนกับเอา มีดมาเฉือนเนื้อ เนื้อก็ไม่ขาดสักที ปวดจนน้ำตาไหล ช่วงนั้นค่อนข้างตกใจ เป็นแอนไซตี้แบบพานิกเลยคือร้องไห้บ่อย อาจเป็นเพราะว่าเราเองค่อนข้างกังวลเพราะว่าเราเองไม่ค่อยมีคนช่วย ถ้าเราเป็นแบบนี้งานทำไม่ได้ แล้วเราจะทำอย่างไร คือใจมันป่วยมากกว่ากาย เราเลยดีใจที่เพื่อนมากก็เลยร้องไห้ ก็ค่อนข้างจะทุกข์...รับไม่ค่อยได้ ก็กังวลมากกว่า เราจะทำงานได้ตามปกติหรือเปล่า ใช้ชีวิตได้อย่างปกติหรือเปล่า...เราทำชีวิตประจำวันได้ไม่ดีเท่าที่ควร...ตอนที่เรापวดมากๆ... จนบางครั้งถึงกับต้องยื่นฉีเลย...ทำให้เราไม่กล้าถ่าย ตอนนั้นวิธีเดียวก็คือขอยาระบาย...แม้กระทั่งการก้มหน้าแปรงฟันบางที่ทำให้ปวดแปล็บจนถึงสิ้นท่าเลย...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...ไม่สบายใจเมื่อรู้ว่าเป็นโรค ครั้งแรกก็ใจหายวาบ...โอ...สิ่งที่เรากลัว เรายัง ก็มาเป็นกับเรา...พอไม่สบายมันทำให้เรากังวล...สังเกตว่าเราเครียด เครียดเนี่ยเป็นมาก...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

“...มันทำให้เรากลัว กลัวที่จะเป็นขึ้นมาหล่าว (เป็นขึ้นมาอีก) กลัวอาการเดิมๆที่เป็น ซ้ำหลาย เพราะว่าการที่เป็นรักษา มันไม่สบาย...”

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

“...ตอนนั้นมีอาการไข้ ทрудเหมือนกับว่าเราอยู่ในระยะสุดท้าย เหมือนกับว่าเราเจ็บไข้ หนักจนถึงขั้นนี้แล้วนะ เราก็นึกเหมือนกันว่าเราถึงระยะสุดท้ายแล้วหรือเปล่า...ตอนนั้น จิตใจมันแห้งแล้ง เพลีย กินไหร่ก็ไม่ค่อยได้ กินแล้วอ้วก...ร่างกายก็ฝ่ายผอมลง หน้าก็ซุบ ซีด ภาวะจิตใจเราหนักนะ พอรู้ว่าเป็นแน่แล้วมันก็ทุกข์ใจนะคนเรา มันก็ทุกข์ใจมันก็ไม่ สบายใจ...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

“...มรสุมชีวิตพีคือพีมีก้อนอยู่หลายแห่งในร่างกาย ก้อนในช่องท้องหมอบอกว่าไม่หาย ในหน้าอกหมอก็บอกว่าไม่หาย ก้อนในช่องท้องผ่าแล้วมันขึ้นมาหล่าว หมอก็บอกให้ฮอริโมน มาดม มากิน ปีครึ่งปรากฏว่ามันไม่ได้ยุบลงเลย อาการรุนแรงกว่าเดิม โคนยา โคนเคมีไม่ รู้เท่าไหร่ รู้สึกว่าชีวิตคลุ้มคลั่ง...มันรู้สึกใจหายเป็นช่วงๆ รู้สึกว่าถ้ามันไม่ยุบพีต้องแพ้ คือ ต้องหันหลังกลับไปสู่วินิจฉัยแพทย์แผนปัจจุบันที่ต้องใช้ยา ต้องใช้สารเคมี ต้องผ่าตัด ถึงพีคิดว่า พีเสียคุณค่าตัวเองไป เสียเครดิตคือเราเองยืนอยู่แนวแม็คโครไบโอติก แล้วทำไมบังคับ มันไม่ได้”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

จากการที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงอาการปวดที่รุนแรง ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นมาทำให้อารมณ์ขุ่นมัว ขึ้นมาทันที รู้สึกเครียดมาก ทุกข์ทรมาน เกิดความรู้สึกอึดอัด รับประทานยาอาการก็ไม่ดีขึ้น บางราย มีอาการปวดที่รุนแรงรับรู้ว่ามีเหมือนใครเอาไม้ตีมาเฉือนเนื้อ ทำให้เกิดความวิตกกังวล เป็นทุกข์ รับไม่ได้และร้องไห้บ่อย บางรายเกิดอาการซึมเศร้า หดหู่มาก ชีวิตอยู่กับความหวาดกลัว คลุ้มคลั่ง ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ บางรายรู้สึกใจหายโดยรับรู้ว่ามีสิ่งที่ตนเองกลัวและหนีมาโดยตลอดได้เกิดขึ้น กับตนเอง เกิดความกลัวว่าถึงระยะสุดท้ายของชีวิต ทำให้จิตใจแห้งแล้ง รับประทานอาหารไม่ได้ ร่างกายฝ่ายผอม หน้าตาซุบซิด พอรู้ว่าป่วยทำให้เกิดความทุกข์ใจเป็นอย่างมาก และบางรายรู้สึก สูญเสียความมีคุณค่าในตัวเอง โดยรับรู้ว่าการที่ตนเองมีความรู้และยึดการดูแลสุขภาพในแนว แม็คโครไบโอติกมาตลอด ถ้าหากไม่สามารถรักษาให้หายได้ ตนต้องกลับไปสู่การรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน ทำให้รู้สึกเหมือนกับตนเองยอมรับความพ่ายแพ้ และกลัวเพื่อนดูถูก จากผล จากการเจ็บป่วยครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยมากโดยเฉพาะด้านจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของวู (Hwu, 1995) เรื่องผลกระทบของภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง พบว่าภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังมีผลกระทบต่อผู้ป่วยด้านจิตใจมากที่สุด

2.3 สัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง

การเจ็บป่วยยังส่งผลกระทบต่อทางด้านสังคม คือทำให้มีสัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง โดยเฉพาะกับญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง เนื่องจากไม่สามารถเดินทางได้ตามปกติ ต้องนอนพักอยู่ที่บ้าน บางรายกลัวสร้างควมรำคาญให้กับผู้อื่นและรู้สึกเกรงใจกับอาการไอเรื้อรังของตนเอง ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีกรายมีความวิตกกังวล กลัวเพื่อนจะรังเกียจจากการที่ตนเองติดเชื้อเอชไอวี จึงไม่กล้าเปิดเผยเกี่ยวกับโรคที่ตัวเองเป็นอยู่และเก็บเรื่องนี้เป็นความลับไว้ จะเปิดเผยเฉพาะคนที่สนิทและเป็นคนที่ดีต่อกันเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลอีกรายยังมีปัญหากับคู่สมรส จากการที่พยายามปกปิดไม่ให้ทราบโดยพยายามกลบเกลื่อนด้วยการสร้างเรื่องให้ทะเลาะกัน เพื่อต้องการหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พอป่วย ก็ทำให้พบปะเพื่อนฝูงน้อยลง ส่วนใหญ่จะอยู่บ้านเฉยๆ ไม่ได้ไปสูงสิง (ยุ่งเกี่ยว) กับใคร...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...คือมันรำคาญนะและก็เกรงใจคนอื่น ที่รำคาญเพราะว่าเดี๋ยวไอ เดี่ยวไอ เหมือนกับว่าเราเข้าประชุม เวลาอยู่ในห้องแอร์ บางทีมันเป็นแล้วแอบเข้าไปในจมูก มันไออยู่ตลอด ถึงเรากลัวว่าไปสร้างความรำคาญให้กับคนอื่น เวลาเราไอครึก ๆ ๆ...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

“...จากการที่เราเชื่อโรคอยู่ในตัว เรากลัวเพื่อนรู้ว่าเราเป็นแล้วเขาจะรังเกียจ...ตอนนี้ก็ไม่ได้ไปสูงสิงกับใครมาก ก็เฉพาะคนที่รู้จัก คนที่ดีกับเราเท่านั้น...ที่ว่าไปไหนมาไหนด้วยกัน...กับครอบครัวก็ยังมีใครรู้”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

“...พอลูกกลับมาบ้าน ช่วงจังหวะนั้นลูกกะพอดำถึงก็แก้งทะเลาะกับเมีย บอกตรงๆ ว่าแก้งทะเลาะกับเมีย คือเรารู้ว่าเราติดเชื้อแล้ว แต่เมียเรายังไม่รู้ที่...คือตัวเองนำรบ (ชวนทะเลาะ) ว่าอย่าให้มันมานอนแค่ (ใกล้)...ว่าอยากให้มันไปนอนคนละแห่ง...เขาก็สงสัยแหละว่าลูกนอกใจไปมีคนอื่น...ก็ทะเลาะกันเรื่อยมา...(เมื่อบอกความจริงกับภรรยา หลังจากติดเชื้อได้ประมาณ 1 ปี ภรรยาก็เข้าใจ)... สี่ห้าปีแล้วลูกก็ไม่เคยยุ่งกับเมียเลยตั้งแต่รู้ว่าติดเชื้อมา”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

2.4 เชื่อในด้านจิตวิญญาณมากขึ้น

และนอกจากนี้การเจ็บป่วยยังกระทบต่อความเชื่อด้านจิตวิญญาณ คือทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อด้านจิตวิญญาณมากขึ้น โดยมีความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวร เชื่อในเรื่องวิญญาณ รวมทั้งเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คือ

เชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวร จากการเจ็บป่วยครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อ จากเดิมผู้ให้ข้อมูลไม่เคยมีความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวร หลังจากเจ็บป่วยจึงมีความเชื่อว่าเป็นเพราะเจ้ากรรมนายเวรมาแก้แค้นจึงทำให้เจ็บป่วย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...กระทบนะ จากเดิมไม่เคยเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวร ตอนนี่เชื่อที่ที่เราปวดเพราะเขา มาแก้แค้นทำให้เราป่วย... จากที่ไม่เคยเชื่อกลับมาเชื่อหน้ามือเป็นหลังมือ...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

เชื่อในเรื่องวิญญาณ ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีกรายมีความเชื่อในเรื่องวิญญาณ ไม่กล้าไปงานศพเพราะกลัวว่าจะมีวิญญาณเข้าแทรก ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตอนงานพ่อเพื่อนเสียชีวิต ตอนที่เขาไปรดน้ำศพพี่ก็ไม่กล้าไป เพราะที่ตรงนั้นมันมีวิญญาณเยอะเลย ไม่กล้าไป เราถือว่าเราดวงตกบางที่มีอะไรแทรกได้ง่าย...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

เชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้ให้ข้อมูลรายเดียวกันรับรู้ว่ามี ความเชื่อในเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น โดยได้นำเอาสายประคตเอวของพระที่นับถือ และพระพุทธรูปจำนวน 3 องค์ มาแขวนห้อยคอไว้ตลอดเวลา เพื่อป้องกันภัยอันตรายเวลาเดินทาง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตอนนี้พี่ก็มีสายรัดเอวของพ่อท่านแกนสีแดงๆที่พี่เอามาแขวนติดตัวไว้ ทำให้จิตใจที่ดีขึ้น...แล้วพี่ก็แขวนพระประจำเป็นพระ 3 องค์ พี่ก็พยายามติดตัวด้วยพระตลอด เพราะกลัวพอเวลาไปไหนๆไม่มีพระติดตัวไว้ ก็เอาไว้ป้องกันอันตรายเวลาไปไหนมาไหน...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า ซึ่งการรับรู้ผลกระทบจากการเกิดโรค ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีได้ส่งผลกระทบต่อเฉพาะทางด้านร่างกายเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านจิตใจ สังคม และจิตวิญญาณอีกด้วย จากการที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติส่งผลให้ต้องพึ่งพาผู้อื่นทำให้เกิดความเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า และรู้สึกคุณค่าในตนเองลดลง ซึ่งพีไลรัตน์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่าเมื่อร่างกายเกิดการเจ็บป่วยไม่ว่าเล็กน้อยหรือรุนแรง ย่อมมีผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจของบุคคลนั้น ความเสียสมดุลของร่างกายและจิตใจไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะร่างกายและจิตใจเป็นกลไกที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา

ของฮูเออร์และอโร (Huurre & Aro, 2002) ที่ศึกษาถึงภาวะจิตสังคมระยะยาวที่ฝังแน่นในผู้ป่วยเรื้อรังพบว่า ผู้ป่วยเรื้อรังที่มีข้อจำกัดในการทำกิจวัตรประจำวันจะมีภาวะซึมเศร้าและรู้สึกว่าคุณค่าของตนเองลดลงมากกว่าผู้ป่วยเรื้อรังที่ไม่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และจากการศึกษาของฮู (Hwu, 1995) ซึ่งศึกษาถึงผลกระทบของภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังในผู้ป่วย พบว่าภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังมีผลกระทบด้านจิตใจของผู้ป่วยมากที่สุด ส่วนผลกระทบทางด้านสังคมพบว่าผู้ป่วยเรื้อรังมีปัจจัยเสี่ยงสูงที่จะแยกตัวออกจากสังคมและเกิดความบกพร่องในการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม (Hodges, Keeley & Grier, 2001) นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังมีความเชื่อในด้านจิตวิญญาณมากขึ้น โดยเชื่อในเรื่องของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นการหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจ หรือหาที่พึ่งเนื่องจากหมดหวังอาการเจ็บป่วยที่ไม่หายขาด และสร้างความทุกข์ทรมานให้แก่ผู้ป่วยตลอดมา และนับวันจะยิ่งทุกข์ทรมานเพิ่มมากขึ้น (Fryback & Reinert, 1999) อีกทั้งเชื่อในเรื่องของวิญญาณ อันเป็นสัมภเวสี ซึ่งเป็น ผี ที่ตายจากมนุษย์ไปแล้ว แต่ยังไม่ได้เกิดในกำเนิดอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2539) ซึ่งอาจเข้ามาแทรกแซงได้ในยามที่บุคคลนั้นดวงตก และมีความกลัวในเรื่องเจ้ากรรมนายเวรที่ตามมาทวงหนี้ ดังที่สมศักดิ์ (2544) กล่าวว่าอาการของผู้ป่วยที่ท้อถอย โดยไม่มีสาเหตุอื่นเชื่อว่าเป็นเกิดจากการกระทำของเจ้ากรรมนายเวร ซึ่งติดตามมาทวงหนี้กรรมที่ผู้ป่วยได้กระทำมาตั้งแต่อดีตชาติ

3. จุดเปลี่ยนที่ทำให้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ชีวิตในระยะเวลาที่รับรู้ว่าเป็นโรค ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะแสวงหาหนทางรักษาโดยมุ่งสู่ทางการแพทย์แผนปัจจุบันเป็นอันดับแรก เมื่ออาการไม่ทุเลาจึงจะแสวงหาการรักษาทางการแพทย์ทางเลือกร่วมด้วย วิธีหนึ่งที่ใช้ก็คือพลังจักรวาล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลรับรู้จุดเปลี่ยนที่ทำให้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือ 1) การเป็นโรคที่รักษาไม่หาย 2) ทดลองตามที่คุณอื่นแนะนำ 3) เชื่อในวิชาและศรัทธาผู้บำบัดเยียวยา 4) ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และ 5) เชื่อในกฎแห่งกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 ราย รับรู้จุดเปลี่ยนในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือ จากการเจ็บป่วยเป็นระยะเวลานาน ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ด้วยการแพทย์แผนปัจจุบัน โดยผู้ป่วยรายหนึ่งหลังจากที่ได้รับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันมา 10 ปีกว่า อาการก็ไม่ทุเลา จึงได้ภาวนาตั้งจิตอธิษฐานขอให้ได้พบคนที่สามารถรักษาให้หายได้ด้วยพลังจิตและบางรายรู้ว่าเป็นโรคที่ไม่มีทางรักษาให้หาย แต่ต้องการบำบัดเยียวยาเพื่อมีโอกาสหายและอย่างน้อยก็เป็นการเยียวยาทางด้านจิตใจ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...จากการที่เราปวดหลังมาตั้ง 10 ปีมาแล้ว ปวดตลอดรักษาอย่างไรก็ไม่หาย โดยทางโรงพยาบาลไม่สามารถรักษาให้หายได้แล้ว หมอบอกว่าไม่ต้องผ่า คำว่าไม่ต้องผ่าทำให้ผมหงุดหงิดมาก ตอนนั้นก็ได้แต่ตั้งจิตอธิษฐาน เมื่อหมอยาไม่หายก็เป็นหมอมจิต ขอให้พบคนที่รักษาโดยพลังจิต...ขอให้เจอคนที่รักษาทางจิต รักษาให้ผมหายปวดให้ได้...ตอนนั้นผมก็ไปถึงอำนาจจิตที่สามารถเคลื่อนอะไรขึ้นเล็กได้ ผมก็ไปถึงขนาดนั้น นึกถึงกระดูกเคลื่อนได้โดยใช้อำนาจจิต...ตั้งใจมาเลยอธิษฐานไว้แล้ว ก็เจอแบบใช้จิต...”

(ลูงโก : 4 ม.ค. 46)

“... คิดว่าคนที่เป็นโรคไตวายคงไม่มีทางรักษาแล้ว แล้วลองมาทำตรางนี้ เพื่อหาย...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

“...ก็เริ่มจากป่วย ก่อนหน้านั้นก็ไม่คิดว่าตนจะเป็นโรคนี้ พอรู้ว่าตัวเองเป็นก็แสวงหาทางนี้เข้ามา อย่างน้อยก็เป็นการเยียวยาทางจิต...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การที่บุคคลได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ เนื่องจาก การเป็นโรคเรื้อรังที่รักษาไม่หาย ซึ่งลูบคิน (Lubkin, 1995) ได้กล่าวถึงลักษณะของโรคเรื้อรังไว้ว่า เป็นการเจ็บป่วยที่ไม่หายขาด ทำให้มีการเสื่อมสภาพของร่างกายหรือมีความพิการให้เห็น พยาธิสภาพที่เกิดขึ้นเป็นแบบถาวรไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ต้องการการฟื้นฟูสภาพร่างกายอย่างต่อเนื่อง และต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรทางการแพทย์ จากลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้ป่วยเรื้อรังแสวงหาทางรักษาอื่นร่วมด้วยนอกเหนือจากการรักษาทางการแพทย์ แผนปัจจุบัน พลังจักรวาลเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ข้อมูลได้เลือกใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปริญาพร (2544) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้คนมารักษาโรคด้วยพลังจักรวาลพบว่า การเป็นโรค ร้ายแรงรักษาไม่หายเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมารักษาโรคด้วยพลังจักรวาล

3.2 ทดลองตามที่คุณแนะนำ จากการที่เป็นโรคที่รักษาไม่หายขาด เมื่อได้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลจึงต้องการทดลองนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยบางรายรับทราบมาจากสื่อวิทยุที่ได้มีผู้ป่วยโรคเดียวกันทดลองใช้ดูแล้วอาการดีขึ้น บางรายได้รับคำแนะนำจากญาติ จากเพื่อนร่วมงานเลยทดลองดูเพราะคิดว่าไม่มีอะไรเสียหาย ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ตอนนั้นฟังวิทยุ ก็ได้ยินผู้ที่เป็นโรคกระดูกสันหลังเหมือนกันมาเล่าให้ฟังว่ารักษาด้วย พลังจักรวาลแล้วอาการดีขึ้น ก็เลยโทรศัพท์ไปหาที่สถานีวิทยุเลย ก็เริ่มรักษาตั้งแต่นั้นมา...”

(ลูงโก : 4 ม.ค. 46)

“...เป็นคำแนะนำจากพี่สาว...เมื่อยพี่สาวพี่เขารู้จักวิชาพลังจักรวาลจากที่อาจารย์หมอลงมา เขาก็เลยบอกว่าลองตรงนี้มีพลังจักรวาล พี่ก็สนใจก็เลยมาลองรักษา...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...ตอนนั้นยังไม่รู้จักพลังจักรวาลเลย ตอนแรกจะไม่มาด้วยซ้ำ ตอนหลังอาจารย์พูดคำหนึ่งว่า “ลองหน่อยก็ไม่เห็นเสียหายอะไร” แค่นี้เอง เอ้า...ลองก็ลอง...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...มีอาจารย์แนะนำว่ามีพลังจักรวาลช่วยรักษาโรคนี้ได้ เมื่อก่อนลูกก็ไม่ใช้รู้ ก็พอมาคุยกับอาจารย์ ถึงเขาแนะนำลูกก็มารักษาที่นี่...ก็มาลองดู”

(ลูกเอก : 18 ก.ย. 46)

“...ก็มีน้องที่เขามาเรียนที่นี่ แล้วเขารู้ว่ามีคนมารักษาที่พลังจักรวาลแล้วอาการดีขึ้น ก็เลยชวนมาให้รักษา...พี่ก็อยากลอง อยากรู้ว่ามันหายจริงมั๊ย แต่ถามว่าเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็บอกไม่ถูกเหมือนกัน แต่ว่าอยากลอง พี่ก็ไม่ต่อต้านอะไร เขาให้ทำอะไรก็ทำ คือพี่อยากลอง อยากรู้ว่ามันหายจริงมั๊ย...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

3.3 เชื่อในวิชาและศรัทธาผู้บำบัดเยียวยา จุดเปลี่ยนอีกอย่างหนึ่งที่ได้นำพลังจักรวาลมาใช้คือ มีความศรัทธาเชื่อมั่นในวิชาและผู้ให้การบำบัดเยียวยา เนื่องจากรับรู้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ซึ่งผู้บำบัดเยียวยาบางท่านเป็นแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันมาก่อน จึงเกิดความศรัทธาเชื่อมั่นต่อผู้บำบัดเยียวยา ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พี่เชื่อมั่นในตัวหลวงปู่ พี่สาวพี่ก็เชื่อมั่นในตัวผู้หลวงปู่ แล้วพี่ก็เชื่อมั่นในอาจารย์หมอ พี่สาวพี่ก็เชื่อมั่นในตัวอาจารย์หมอว่าสุดยอดแล้ว...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...อาจารย์ที่มารักษาท่านเป็นศัลยแพทย์ทางกระดูกก็คิดว่าอาจารย์เป็นหมอทางนี้ด้วย น่าจะให้อาจารย์ดูให้ ก็ว่าก็ดี...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

ความศรัทธาในตัวบุคคลเป็นจุดเปลี่ยนอีกอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตัดสินใจนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ เนื่องจากความศรัทธาเป็นสื่อกลางของการบำบัดเยียวยา ดังที่วัจิตร (ม.ป.ป.) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้ป่วยศรัทธาและมีความเชื่อว่าผู้บำบัดเยียวยาสามารถช่วยให้ตนหายจากโรคได้นั้น ก็จะเป็นปัจจัยในการปรับพลังในร่างกายของผู้ป่วยให้เกิดภาวะสมดุลและทำให้หายจากโรคได้

3.4 *ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย* การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และไม่ใช้สารเคมีในการบำบัดเยียวยา เป็นการบำบัดเยียวยาแนวธรรมชาติ ช่วยลดค่าใช้จ่ายและไม่เป็นอันตรายต่อชีวิต ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ที่นำมาใช้รักษาโรคในตัวเอง เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรเลย และไม่ต้องเอาสารเคมีเข้ามาในร่างกาย ซึ่งพี่ชอบแนวนี้อยู่แล้ว ชอบแนวธรรมชาติ พี่ว่ามันช่วยลดค่าใช้จ่ายและไม่เป็นอันตรายต่อชีวิต...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

เนื่องจากพลังจักรวาลมีกำเนิดมาพร้อมกับการกำเนิดของจักรวาลและมีอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ ทั้งในแสงแดดในรูปของพลังคอสมิค ในรูปพลังปรมาณจากแสงแดด อากาศ ต้นไม้ และพื้นดิน (ประกิจ, 2544; เยาวเรศ, 2544) ไม่มีใครครอบครองเป็นเจ้าของจึงสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ เป็นการบำบัดเยียวยาที่ไม่ใช้สารเคมีเข้าสู่ร่างกาย และจากกฎข้อบังคับของสถาบันการศึกษาวิชาพลังจักรวาลซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ในสหรัฐอเมริกาที่มีชื่อว่า Mankind Enlightenment Love (M.E.L) ได้มีกฎระเบียบว่าห้ามผู้บำบัดเยียวยาคิดค่ารักษาใดๆ ทั้งสิ้น (เจก, 2544; ประกิจ, 2544; Luong Minh Dang, 2001; MUEH, 2003) จึงเป็นจุดเปลี่ยนอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

3.5 *เชื่อในกฎแห่งกรรม* ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าจุดเปลี่ยนที่ทำให้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพอีกอย่างหนึ่งคือมีความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม ซึ่งเชื่อว่าถ้าเจ้ากรรมนายเวรไม่ยอมอโหสิกรรมให้ จะรักษาด้วยวิธีไหนก็ไม่สามารถหายจากโรคได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ถ้าเจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม ต่อให้คุณทำเท่าไรมันก็สามารถเคลื่อนย้ายได้ เช่นย้ายก้อนมะเร็งจากซ้ายไปขวา จากตรงนั้นไปตรงนี้หลายๆที่ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับกรรมแค่นั้นเอง พี่ก็คิดอย่างนี้ อยู่ที่เจ้ากรรมนายเวรเขา เข้าใจถ้าเจ้ากรรมนายเวรไม่อโหสิกรรมให้ไม่ว่าเราจะรักษาด้วยวิธีหลวง หรือวิธีอะไรก็แล้วแต่ในจักรวาลในโลกนี้นะ ถ้าเขาไม่ยอมก็คือจบ...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

จากผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าจุดเปลี่ยนที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้นมีหลายปัจจัยด้วยกันคือ จากการทำเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ทดลองตามที่คุณแนะนำเช่นจากญาติ เพื่อน หรือจากสื่อสารมวลชน เชื่อในวิชาและศรัทธาในผู้บำบัดเยียวยา ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม ดังเช่นที่ปริญญาพร (2544) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้คนมารักษาโรคด้วยพลังจักรวาลพบว่า การเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ครอบครัว เครือญาติ เพื่อน และความศรัทธาในองค์กรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล ยกเว้นการ

สื่อสารมวลชน ซึ่งอาจเป็นเพราะในช่วงนั้นพลังจักรวาลยังไม่เป็นที่รู้จัก และไม่เป็นที่แพร่หลายมีการนำไปใช้เฉพาะกลุ่มคน ต่อมาเมื่อมีคนนำไปใช้มากขึ้นจึงได้มีการบอกเล่าถ่ายทอดประสบการณ์ผ่านทางสื่อสารมวลชน นอกจากนี้การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เนื่องจากพลังจักรวาลมีอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ ไม่ใช่สารเคมี การนำมาใช้เพียงใช้พลังจิตดึงพลังคอสมิกเข้าสู่ร่างกายก็นำมาใช้ในการดูแลสุขภาพได้ (ประกิจ, ม.ป.ป.) ส่วนความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมทำให้มีการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของบ๊อบเพ็ญจิต (2540) ที่ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมและการชดใช้กรรม โดยคิดว่าการเจ็บป่วยเกิดจากผลกรรมที่ทำไว้แต่ชาติปางก่อน หรือเป็นผลกรรมที่ทำในชาตินี้ที่ต้องมีการชดใช้โดยมีอาจหลีกเลี้ยงได้

ระยะที่ 2 รับรู้พลังจักรวาล ทดลองใช้ดู เพื่อโรคที่เป็นอยู่อาจหายได้

ระยะนี้เป็นระยะที่ผู้ให้ข้อมูลเริ่มรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพลังจักรวาล โดยผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้ถึงความหมายของพลังจักรวาล และเข้าสู่ขั้นตอนการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ จากการศึกษาสามารถแบ่งการรับรู้ในระยะนี้ได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 รับรู้มา เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง

รับรู้ความหมายพลังจักรวาล

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองดู ให้ผู้อื่นเยียวยาให้

รับรู้วิธีการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล

รับรู้ลักษณะของพลังจักรวาล

รับรู้คุณลักษณะของผู้ให้การบำบัดเยียวยา

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกปฏิบัติ: รักษาโรคให้ตนเอง

รับรู้วิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง

รับรู้แนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

รับรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

รับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ดังแสดงในภาพ 12

ภาพ 12 การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ส่วนรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ขั้นตอนที่ 1 รับรู้มา เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง

ครั้งแรกที่เข้าสู่กระบวนการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับรู้มาจากการได้รับการแนะนำ การบอกเล่าจากเพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง บุคคลที่เคารพนับถือ รวมทั้งสื่อสารมวลชน ว่ามีคนมารักษาด้วยพลังจักรวาลแล้วมีอาการดีขึ้น ซึ่งครั้งแรกมีความรู้สึกเชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง แต่อยากทดลองดูว่าหายจริงหรือไม่ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...น้องที่ทำงานเขาเล่าให้ฟัง ว่ามีคนมารักษาด้วยพลังจักรวาลแล้วอาการดีขึ้น ก็เลยชวนมาให้รักษา...แต่พี่ก็ไม่ต่อต้านอะไร เขาให้ทำอะไรก็ทำ แต่ถามว่าเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็บอกไม่ถูกเหมือนกัน ตอนนั้น มันก็เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้างนะ...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

การรับรู้และให้ความหมายพลังจักรวาล

ในการให้ความหมายพลังจักรวาล ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และให้ความหมายใน 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ความหมายทั่วไป และความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยในความหมายทั่วไปผู้ให้ข้อมูลให้ความหมาย 2 ลักษณะคือ 1) เป็นพลังจิต และ 2) เป็นพลังธรรมชาติ ส่วนความหมายเชิงเปรียบเทียบได้ให้ความหมาย 5 ลักษณะคือ 1) เป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง 2) เหมือนการสแกนภาพ 3) เหมือนการเอกซเรย์ 4) เหมือนการฉายแสง และ 5) เหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมท ดังแสดงในภาพ 13

ขั้นตอนที่ 1 รับรู้มา เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง

ความหมายพลังจักรวาล

- เป็นพลังจิต - เป็นพลังธรรมชาติ - เป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง
- เหมือนการสแกนภาพ - เหมือนการเอกซเรย์ - เหมือนการฉายแสง - เหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมท

ภาพ 13 การรับรู้และให้ความหมายพลังจักรวาล

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เป็นพลังจิต ครั้งแรกที่รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพลังจักรวาลผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความหมายของพลังจักรวาลว่าเป็นพลังจิตอย่างหนึ่ง โดยจากการได้เคยรับรู้มาว่าพลังจิตมีอำนาจในการสั่งให้ช้อนงอได้ ซึ่งคิดว่าพลังจักรวาลน่าจะเป็นสิ่งเดียวกับพลังจิต และในการบำบัดเยียวยาผู้ป่วยใช้วิธีการนั่งสมาธิกำหนดจิตให้หนึ่ง และสั่งว่าให้หายจากโรค ร่วมกับการอธิษฐานขอพลังจักรวาลจากหลวงปู่ดาสีรา นาราดา แล้วใช้มือส่งพลังเข้าไปในร่างกายผู้ป่วย ทำให้อาการป่วยหายเร็วขึ้น และรู้ว่าพลังจักรวาลเป็นพลังจิตเนื่องจาก ทำให้จิตสงบ ปลอดภัย มีความสุข ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เคยตั้งจิตอธิษฐานว่าขอให้พบคนที่รักษาด้วยพลังจิต แต่ก่อนนี้เคยได้ยินว่าคนสามารถงอช้อนส้อมได้โดยใช้พลังจิต อำนาจนั้นแหละที่ผมต้องการ แล้วผมก็ได้มาเจอพลังจักรวาล ซึ่งคิดว่าเป็นการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจิตอย่างหนึ่ง...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...พลังจักรวาลคิดว่าคล้ายพลังจิต พลังสมาธิ คือจิตของผู้ป่วยก็ตั้งมั่นว่าขอให้หาย ขอให้หาย ทำจิตให้นิ่งอยู่ตรงนั้น และนึกถึงหลวงปู่ขอให้หลวงปู่ช่วย...และก็มีมือของผู้บำบัดเยียวยาที่สามารถแตะตัวของผู้ป่วยได้ด้วย เป็นการช่วยให้รักษาได้ผลเร็วขึ้น...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...พลังจักรวาลเป็นพลังจิตนะลุงว่า พอเรามาทำตรงนี้ ทำให้จิตเราสงบ...เป็นการทำให้จิตใจเราสบายขึ้น...ทำให้จิตใจเราปลอดภัย ทำให้จิตเราสงบ มีความสุข...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และให้ความหมายว่า พลังจักรวาลคือพลังจิต เนื่องจากการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ ต้องใช้พลังจิตเป็นตัวดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายเพื่อไปบำบัดเยียวยาอวัยวะที่เจ็บป่วย ซึ่งจิตที่มีพลังสามารถทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ ซึ่งจิตตามความหมายของพุทธศาสนาหมายถึง “ตัวรู้” (พระราชวรมุนี, 2528) เมื่อได้รับการฝึกจิตจนมีประสิทธิภาพจะมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ซึ่งคุณสมบัติแรกคือการที่จิตเป็นผู้รู้ คือ รู้จิตตัวเอง และพร้อมที่จะรู้สิ่งอื่น คุณสมบัติประการที่สองคือความเป็นผู้ตื่นอยู่เสมอ จิตบริสุทธิ์ต้องมีความสงบเย็น มีความแคล่วคล่องควรแก่การงาน พร้อมที่จะเผชิญปัญหาของชีวิต โดยไม่หวาดหวั่น คุณสมบัติประการที่สามคือ มีความเบิกบานอยู่ภายในหมดจดผ่องใส และมั่นคง ไม่ปรารถนาหาสิ่งอื่นใดภายนอกมาเติมเพราะมีความบริบูรณ์อยู่แล้ว (พระธรรมปิฎก, 2544) และสอดคล้องกับคำกล่าวของวิจิตร (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า “จิตอยู่ที่ใด มีพลังอยู่ที่นั่น” สามารถสั่งให้ทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ ดังนั้นพลังจักรวาลจึงเป็นพลังจิตอย่างหนึ่งตามที่ได้กล่าวมา

2. เป็นพลังธรรมชาติ ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 ราย ได้ให้ความหมายของพลังจักรวาลว่าเป็นพลังทุกอย่างที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเป็นพลังที่มาจากพลังคอสมิคจากแสงอาทิตย์ เป็นพลังจากแม่เหล็ก พลังจากดวงดาวต่างๆ พลังจากสายลม พลังจากต้นไม้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พลังจักรวาลเป็นพลังแสงอาทิตย์ เป็นพลังของโลก เป็นพลังทั้งหมดที่อยู่ในธรรมชาติ ทั้งในโลกและในจักรวาล...”

(พีทมวย: 25 ม.ค. 46)

“...พลังจักรวาลเป็นพลังที่มีอยู่แล้วในจักรวาล เป็นพลังคอสมิคจากบรรยากาศในธรรมชาติ ที่มีอยู่แล้วในโลกนี้...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...พลังต่างๆ ที่อยู่ในจักรวาลที่อยู่รอบๆ ตัวเรา อาจจะมาจากดาวดวงอื่น ต้นไม้ จากสิ่ง แวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวเราทั้งหมด...”

(พีสิน: 22 ก.พ. 46)

“...พลังที่ถ่ายทอด เป็นพลังจากข้างนอกจาก สายลม แสงแดด พลังจากทั้งหมดรอบตัวเรา จากใต้ต้นไม้ที่คายออกมา ตรงนั้นทั้งหมดเลย แล้วผู้บำบัดเยียวยาส่งไปให้กับเรา...”

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

“...พลังจักรวาลคิดว่ามันเป็นพลังที่มาจากธรรมชาติ ถ้าเรามีสมาธิเราสามารถนำพลังแม่เหล็กมาใช้ทำอะไรก็ได้ตามที่เราต้องการ...เน้นพลังที่มาจากพระอาทิตย์เป็นหลัก ในต้นไม้ก็มี ระหว่างคนก็มี วัตถุต่างๆ ก็มี อย่างเช่นเอาหินต่างๆ มารักษาได้ เพราะถ้าพระอาทิตย์ส่องมาที่ก้อนหิน พลังมันก็มาฝังในนั้นก็เอามารักษาได้โดยใช้จิตเราดึงมาโดยตรง พลังจักรวาลมันคือพลังแม่เหล็ก เพียงแต่ว่าพลังจักรวาลนำมาใช้ตามใจปรารถนาได้...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

“...มันเป็นพลังธรรมชาติ เป็นพลังนอกโลก พลังรอบตัวเรา อาจจะไปไกลโพ้น อาจจะได้ดินก็ได้ พลังของโลกเป็นศูนย์กลางของโลก เป็นพลังของรังสีคอสมิค เป็นพลังดึงดูดของดวงอาทิตย์ ระหว่างดาวเคราะห์ทั้งหลาย เป็นพลังของสนามแม่เหล็ก มันอยู่ในจักรวาลและมันอยู่รอบตัวเรา อยู่ในพีช ในคนก็มีการดูดซับพลังรับพลังนี้มาตลอด เพราะว่าร่างกายก็มีจักรวะที่เป็ดรับพลังอยู่แล้ว พลังนี้มันเข้ามาบำรุงร่างกายได้...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และให้ความหมายว่า พลังจักรวาลเป็นพลังที่มีอยู่ในธรรมชาติ นั้น อธิบายได้ว่า เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับภารกิจกำเนิดของจักรวาล ซึ่งชัยวัฒน์ (2539) ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีบิกแบงว่า เดิมจักรวาลเป็นมวลสารอันเดียวซึ่งมีลักษณะ

เป็นก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งที่มีแรงอัดภายในตัวเองมาก มีการระเบิดและลูกไฟไหม้อยู่ตลอดเวลา จนในที่สุดเกิดการระเบิดออกมาครั้งใหญ่ แรงระเบิดทำให้มวลสารแตกกระจายไปในทุกทิศทางทางกลายเป็นมวลสารก้อนเล็กบ้างก้อนใหญ่บ้าง วิ่งออกจากจุดศูนย์กลางที่ระเบิดออกมา มวลสารที่อยู่ใกล้กันมีแรงดึงดูดระหว่างกันรวมตัวกันจนเกิดเป็นดวงดาว ดวงดาวอยู่ใกล้กันถูกดูดมาใกล้กันรวมเป็นกระจุกดาว กระจุกดาวรวมกันกลายเป็นกาแลคซี กาแลคซีใกล้กันรวมกันเป็นกาแลคซีเดียวกัน สิ่งที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์นี้คือ พลังงาน ซึ่งเรียกกันในปัจจุบันว่า "พลังจักรวาล" (นพนนท์, 2540 ; วิจิตร, ม.ป.ป. 2) ซึ่งพลังจักรวาลจึงเป็นพลังที่มีอยู่ทั่วไปในธรรมชาติในรูปของรังสีคอสมิกจากแสงอาทิตย์ ที่เกิดจากการเปล่งแสงของดวงอาทิตย์ในแต่ละกาแลคซี สะสมอยู่ในโลกมาเป็นเวลานานนับล้านๆ ปี รวมถึงการเปล่งแสงอาทิตย์ในปัจจุบัน สะสมอยู่ในพื้นดิน ก้อนหิน ต้นไม้ อากาศ พลังจากดวงดาวต่างๆ (ประภาคาร, 2541) รวมทั้งพลังจากสนามแม่เหล็กโลก (เหลือ่ง มินห์ ด่าง, 2544) ดังนั้นพลังจักรวาลจึงเป็นพลังที่มีอยู่ในธรรมชาติตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้เปรียบเทียบความหมายของพลังจักรวาลใน 5 ลักษณะคือ 1) เป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง 2) เหมือนการสแกนภาพ 3) เหมือนการเอกซเรย์ 4) เหมือนการฉายแสง และ 5) เหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งมหัศจรรย์น่าทึ่ง ผู้ให้ข้อมูล 2 ราย ได้เปรียบเทียบความหมายของพลังจักรวาลว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่น่าทึ่ง เป็นพลังคอสมิกซึ่งเป็นพลังความร้อนที่ไม่ธรรมดา แต่สามารถนำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาร่างกายได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พลังจักรวาลเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่น่าทึ่ง...มันทำให้โรคของเราบรรเทาลงได้...ซึ่งมันเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อจริงๆ...”

(ลุงโก้ : 4 ม.ค. 46)

“...เป็นพลังคอสมิก เป็นพลังความร้อน เป็นรังสีความร้อนแต่ไม่ใช่ความร้อนธรรมดา คือนำมารักษาโรคได้...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังที่ได้จากรังสีคอสมิกจากดวงอาทิตย์ (กฤษณ์, 2544) ซึ่งมีการระเบิดและลูกไฟไหม้อยู่ตลอดเวลา (ชัยวัฒน์, 2539) ทำให้มีพลังความร้อนสูง เมื่อจิตสงบสามารถดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายและนำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาโรคได้

2. เหมือนสแกนภาพในคอมพิวเตอร์ ผู้ให้ข้อมูลได้เปรียบเทียบว่าพลังจักรวาล เหมือนการสแกนภาพในคอมพิวเตอร์ โดยรับรู้ว่าขณะที่รับพลังจักรวาลเหมือนมีบางอย่างผ่านเข้ามาในร่างกายแล้วดึงออกไป ลักษณะเหมือนการเอารูปไปสแกนในเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกันกับ

พลังจักรวาลเป็นการสแกนภาพโดยใช้จิตเป็นตัวสแกนส่วนต่างๆ ในร่างกายที่เราต้องการ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เหมือนกับการสแกนในเครื่องคอมพิวเตอร์ คือเหมือนกับว่ามีอะไรผ่านเข้ามาในร่างกาย แล้วดึงออกไป เหมือนกับที่เราเอารูป แล้วเราใช้คอมพิวเตอร์สแกนรูปเข้าไป ก็ทำนองนั้นเหมือนกับเราเอาอะไรเข้าไปในร่างกายของเราสักอย่างหนึ่ง แล้วเราใช้จิตเราสแกนจุดที่เป็นโรคที่เราต้องการ...”

(พีลีน : 22 ก.พ. 46)

จากการให้ความหมายของพลังจักรวาลในลักษณะต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมา หลักการทำงานของพลังจักรวาลนั้นเปรียบได้กับการใช้จิตเป็นตัวสแกน นอกจากนี้ในสภาวะจิตที่สงบทำให้มีพลังในการดึงพลังจักรวาลให้เข้าสู่ร่างกายทางช่องทางเดินของพลังในร่างกายหรือที่เรียกว่า "จักระ" ในขณะที่จิตมีสมาธิ สงบนิ่ง เซลล์ในร่างกายจะมีการจัดเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบ ทำให้แต่ละเซลล์มีคุณสมบัติเป็นเซลล์แม่เหล็กแม่สนามพลังแม่เหล็กออกมา (วิจิตร, ม.ป.ป. 2) เกิดอำนาจ 3 ประการ คือ สามารถดูดเหล็กอื่นให้เข้ามาหาได้ สามารถเหนี่ยวนำเหล็กอื่นให้กลายเป็นแม่เหล็กได้ และสามารถป้องกันตัวเองได้คือเมื่อกลายเป็นแม่เหล็ก และกระแสไฟฟ้าจะไม่สามารถเข้าไปในสนามแม่เหล็กได้ (ศิยะ, ม.ป.ป.) เมื่อกำหนดจิตแน่วแน่ก็สามารถดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายให้เข้าไปบำรุงเซลล์ต่างๆ ทำให้อวัยวะมีคุณสมบัติเป็นสนามแม่เหล็กเกิดพลังภายในร่างกายอย่างเต็มที่ (Luong Minh Dang, 2001)

3. เหมือนการเอกซเรย์ ผู้ให้ข้อมูลอีก 1 รายเปรียบเทียบพลังจักรวาลว่าเหมือนกับการเอกซเรย์ คือถ้าไม่ทราบว่าเป็นโรคอะไร เมื่อผู้บำบัดเยียวยาใช้มือจับตรงตำแหน่งจักระ 5 และใช้จิตตรวจสอบดูก็จะทราบว่ามีความเจ็บป่วยในส่วนใดของร่างกาย ดังข้อมูลที่ว่า

“...สมมติเราตอบไม่ได้ว่าเราเป็นอะไรแน่ เขาจะจับตรงจักระ 5 แล้วเขาจะเช็คดูเหมือนเอกซเรย์ว่าเป็นตรงไหน โดยการใช้จิตเพ่งมองไปในร่างกาย เขาก็จะรู้ว่าเราป่วยตรงบริเวณไหน...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล ก่อนทำการบำบัดเยียวยาต้องทราบก่อนว่าเป็นโรคอะไร ถ้าไม่ทราบผู้ให้การบำบัดเยียวยาก็ใช้วิธีการตรวจสอบโดยใช้มือจับที่จักระ 5 บริเวณเส้นตัดของกระดูกสันหลังและไหล่ จากนั้นใช้จิตตรวจสอบว่าเจ็บป่วยบริเวณใด ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติสม่ำเสมอจนมีความเชี่ยวชาญ จะสามารถใช้จิตเพ่งมองเห็นตำแหน่งที่เจ็บป่วยได้ (ประกิจ, 2545)

4. เหมือนการฉายแสง มีผู้ให้ข้อมูล 1 ราย เปรียบเทียบพลังจักรวาลว่าเหมือนการรักษาโรคด้วยการฉายแสง โดยการชี้แสงลงไปกระตุ้นร่างกายให้ทำงาน และใช้ในการทำลายโดยเฉพาะผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งใช้รักษาได้ผลดี ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เหมือนการฉายแสง เพราะว่าเขาเอาแสงลงไป ไปกระตุ้นให้ร่างกายเราทำงาน รู้สึกว่าพลังจักรวาลกับมะเร็งเนี่ยจะได้ผลดีมากเลยนะ เพราะว่ามันเป็นแสงที่ไปทำลายก้อนมะเร็งได้...”

(ป่าพลอย: 29 มี.ค. 46)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังจากรังสีคอสมิกที่ได้จากการเปล่งแสงของดวงอาทิตย์ ถ้ามองด้วยตาเปล่าจะเห็นเป็นแสงสีขาว ซึ่งแสงและสีนี้มีคุณสมบัติเป็นแม่เหล็ก โดยแสงมีคุณสมบัติคือทำให้เกิดความถี่ ส่วนสีมีคุณสมบัติคือทำให้เกิดการสั่นสะเทือน (ประกิจ, 2545) สามารถนำมาใช้ในการบำบัดเยียวยาได้ โดยเมื่อกำหนดจิตตั้งพลังจักรวาลพร้อมกับกำหนดสีเข้าไปในร่างกาย ทำให้เกิดมีอนุภาพทะลุทะลวงเข้าไปในอวัยวะภายในร่างกายผ่านเข้าไปทำลายเซลล์มะเร็งเหมือนกับการรักษาโดยการฉายแสง

5. เหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมท ผู้ให้ข้อมูล 1 ราย เปรียบเทียบพลังจักรวาลว่าเหมือนการเปิดทีวีด้วยรีโมทคือ รีโมทไม่มีสายโยงกับทีวีแต่สามารถกดแล้วเปลี่ยนช่องได้ทันที ซึ่งสิ่งนั้นไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา ซึ่งก็คือพลังแม่เหล็ก เช่นเดียวกับพลังจักรวาลซึ่งเป็นพลังแม่เหล็กสามารถใช้สมาธิรับพลังนี้ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เหมือนเปิดทีวีด้วยรีโมทคอนโทรล มันไม่มีสายโยงแต่ว่าพอกดปุ่มเนี่ยมันจะเปลี่ยนช่องทันที มันเปลี่ยนช่องได้เพราะอะไรรู้มั๊ย จากเครื่องรีโมทไปยังทีวีเราไม่เห็น นั่นแหละสิ่งนั้นแหละมันมีพลังแม่เหล็กอยู่ แบบเดียวกับพลังนี้ใช้หว่านไปรับ เอาสมาธิไปรับคลื่นนี้...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลเป็นการใช้พลังสมาธิตั้งพลังจักรวาลเข้าสู่จักระ 7 บริเวณกระหม่อมของผู้บำบัดเยียวยา และกำหนดให้ผ่านมายังมือทั้งสองข้างถ่ายทอดไปยังผู้ป่วย โดยใช้มือจับจักระ 7 ของผู้ป่วยและอีกมือจับบริเวณที่มีพยาธิสภาพหรือที่มีอาการเจ็บป่วย พร้อมกับขอพลังจักรวาลจากหลวงปู่ ดาสิรา นาราดา มาเสริมในการบำบัดเยียวยาให้หายจากโรคเร็วกว่าการบำบัดเยียวยาโดยใช้พลังสมาธิอย่างเดียว (ประกิจ, 2545) ซึ่งเปรียบเหมือนกับการเปิดทีวีด้วยรีโมทดังเช่นที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวมา

ในการรับรู้พลังจักรวาลนั้น ผู้ให้ข้อมูลบางรายมีความเชื่อ ความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาลมาก่อน แต่บางรายยังไม่มี ความเชื่อ ความศรัทธา เพียงแต่อยากทดลองดู เมื่อเข้ามารับการบำบัดเยียวยาในศูนย์ทั้งสองแห่งจะมีผู้บำบัดเยียวยา (healer) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญใน

การใช้พลังจักรวาลเป็นผู้บำบัดเยียวยาให้ โดยขั้นตอนนี้เมื่อผู้ให้ข้อมูลมาถึง ผู้บำบัดเยียวยาจะพูดคุยทำความเข้าใจเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี และให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องพลังจักรวาล เป็นการสร้างความเชื่อ ความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาล ศรัทธาในตัวหลวงปู่ดาสิรา นาราดา ผู้ค้นพบวิชาพลังจักรวาล และจากการที่ผู้ให้การบำบัดเยียวยาเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ ทำโดยไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น มีแต่ความเมตตากรุณา ทำด้วยความเต็มใจ และมีความรู้ในเรื่องโรค จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถช่วยบำบัดเยียวยาตนให้โรคที่เป็นอยู่ทุเลาลงหรือให้หายได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตอนนั้นก็มีความศรัทธาอย่างสูง เชื่อว่ามีจริง เกิดขึ้นจริง เราเกิดความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาล เกิดความศรัทธาในตัวหลวงปู่ เนื่องจากท่านมีปัญหา มีสมาธิ ที่ไปถอดรหัสวิชามาจากอียิปต์ มีคนนำไปใช้แล้วหายจากโรคจริง และเราเชื่อในพลังสมาธิ การทำสมาธิในระดับสูงๆ มันก็จะมีพลังเกิดขึ้น เป็นการให้พลังสมาธิดึงพลังจักรวาลลงมา ช่วยให้จักระแข็งแรง ดูแลอวัยวะต่างๆ ของร่างกายได้...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

“...เชื่อมั่นว่าเขาสามารถรักษาได้ ก็เหมือนว่าคนที่คนอื่นมาช่วย ที่มารักษากับอาจารย์ก็คือเขารับรู้เรื่องโรคที่เราเป็น ไม่รังเกียจ ก็คือเขาเป็นผู้บำบัดเยียวยา เขาเป็นคนที่ช่วยเหลือเรา เหมือนกับว่ามีคนที่คอยช่วยเหลือเราจิตใจเราก็ตบายนั่น อยากให้อาจารย์รักษาเพราะคิดว่าพลังอาจารย์มากกว่าเรา...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

“...คนที่ผู้บำบัดเยียวยา คือ หนึ่งน่าเชื่อถือ สองเขาทำด้วยความตั้งใจ เต็มใจ ไม่มีประโยชน์ใดๆ แอบแฝงทั้งสิ้น มีแต่ความเมตตา มีแต่ทำเพราะอยากทำ ต้องการช่วยเหลือคนด้วยความเต็มใจ...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองดู ให้ผู้อื่นเยียวยาให้

เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพลังจักรวาล ส่วนหนึ่งเกิดความเชื่อความศรัทธา และส่วนหนึ่งรู้สึกเชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง แต่อยากทดลองนำมาใช้บำบัดเยียวยาโรคที่ตนเองเป็นอยู่ ซึ่งคิดว่าอาจจะทำให้อาการเจ็บป่วยทุเลาได้ โดยเริ่มจากให้ผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงวิธีการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล ลักษณะของพลังจักรวาล และคุณลักษณะของผู้บำบัดเยียวยา ดังแสดงในภาพ 14

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองดู ให้ผู้อื่นเหยียวยาให้		
<p style="text-align: center;">วิธีการบำบัดเหยียวยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องรับการกระตุ้นจักระ - ใช้มือส่งพลัง - ใช้จิตสั่งให้หายป่วย - กำหนดสีเข้าไปบำบัดเหยียวยา - ชับพลังแฝงออกจากร่างกาย 	<p style="text-align: center;">ลักษณะของพลังจักรวาล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นความร้อนแผ่ไปบริเวณที่เป็นโรค - เป็นความอุ่นที่อยู่กับที่ - เหมือนลมที่ไหลเวียนในร่างกาย - มีแสงและสีวิ่งออกมารอบๆ ตัว - ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า 	<p style="text-align: center;">คุณลักษณะผู้บำบัดเหยียวยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม - ต้องมีความเมตตา และตั้งใจจริง - ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ - ต้องมีบุคลิกภาพสงบนิ่ง

ภาพ 14 การรับรู้พลังจักรวาลเมื่อมีผู้บำบัดเหยียวยา

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การรับรู้วิธีการบำบัดเหยียวยา

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และอธิบายถึงวิธีการบำบัดเหยียวยาด้วยพลังจักรวาลว่ามี 5 ขั้นตอนย่อยๆ คือ 1) ต้องรับการกระตุ้นจักระ 2) ใช้มือเป็นตัวส่งผ่านพลัง 3) ใช้จิตสั่งให้หายป่วย 4) กำหนดสีเข้าไปบำบัดเหยียวยา และ 5) ชับพลังแฝงออกจากร่างกาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. **ต้องรับการกระตุ้นจักระ** ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดเหยียวยาด้วยพลังจักรวาลอาจมีผู้อื่นบำบัดเหยียวยาให้หรือบำบัดเหยียวยาด้วยตนเองก็ได้ แต่ต้องได้รับการกระตุ้นจักระก่อนจากอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่มีพลังสมาธิสูงจักระคือช่องทางรับพลังจักรวาลภายในร่างกายซึ่งมีด้วยกัน 7 จักระ คือ จักระที่หนึ่งอยู่ที่ฝ่าเท้า จักระที่สองอยู่ที่ก้นกบ จักระที่สามอยู่ที่บั้นเอว จักระที่สี่อยู่ที่หัวใจ จักระที่ห้าอยู่ที่หัวไหล่ จักระที่หกอยู่ที่หน้าผาก และจักระที่เจ็ดอยู่ที่กระหม่อม ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ก็มีหมอเข้ามารักษา หรือรักษาตัวเองก็ได้ แต่ผู้นั้นจะต้องผ่านการอบรมมาก่อน จะต้องผ่านการกระตุ้นจักระ จักระก็คือช่องรับพลังจักรวาลภายในร่างกาย ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 7 จักระ คือจักระ 1 อยู่ตรงบริเวณฝ่าเท้า จักระ 2 อยู่ที่ก้นกบ จักระ 3 อยู่ที่บั้นเอว จักระ 4 อยู่ที่หัวใจ จักระ 5 อยู่ที่หัวไหล่ จักระ 6 อยู่ที่หน้าผาก จักระ 7 อยู่ที่กระหม่อม จะมีอาจารย์เป็นคนกระตุ้นจักระให้ โดยใช้มือจับตรงกระหม่อม อีกริมือวางตรงจักระต่างๆ ไฉ่ลงมา...”

(พีลิน : 22 ก.พ. 46)

ในการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล การกระตุ้นจักระเป็นขั้นตอนแรกที่จะต้องทำ ก่อนทำการบำบัดเยียวยา เนื่องจากจักระเป็นศูนย์รวมของพลังและเป็นช่องทางเดินของพลัง จักรวาลเข้าสู่ร่างกาย ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของต่อมไร้ท่อภายในร่างกาย จักระมีลักษณะ เป็นวงล้อคล้ายดอกบัวมีขนาดแตกต่างกัน จักระภายในร่างกายมีจำนวนมาก แต่จักระที่สำคัญมี อยู่ 7 จักระคือ จักระ 1 ตั้งอยู่บริเวณฝีเย็บระหว่างทวารหนักกับอวัยวะสืบพันธุ์ จักระ 2 ตั้งอยู่ บริเวณก้นกบมีหน้าที่เป็นจุดศูนย์กลางของพลังงานที่ดูดซับพลังจักรวาล เป็นคลังเก็บพลังงานของ ร่างกาย ควบคุมต่อมทางเพศ (gonade gland) จักระ 3 ตั้งอยู่บริเวณบั้นเอวห่างจากก้นกบประมาณ หนึ่งคืบ มีหน้าที่ควบคุมต่อมหมวกไต (pancreas gland) จักระ 4 ตั้งอยู่บริเวณเส้นหัวใจติดกับ แนวนอนของระดับหัวใจ มีหน้าที่ควบคุมต่อมไทมัส (thymus gland) จักระ 5 ตั้งอยู่บริเวณเส้นตัด ของกระดูกสันหลังกับไหล่บริเวณลำคอด้านหน้าหรือท้ายทอย มีหน้าที่ควบคุมต่อมไทรอยด์ (thyroid gland) ต่อมพาราไทรอยด์ (parathyroid) จักระ 6 ตั้งอยู่บริเวณตรงหน้าผากเหนือคิ้วไป 2 นิ้ว มีหน้าที่ควบคุมต่อมพิทูอิทารี (pituitary gland) จักระ 7 ตั้งอยู่ที่กระหม่อม มีหน้าที่ควบคุม การทำงานของต่อมไพเนียล (pineal gland) (จักรกฤษณ์, 2544; จำว ก๊อก ส่วย, 2544; เฉก, 2544; ธารธรรมแก้ว, 2544; นพนนท์, 2540; บรรจบ, 2543; ประกิจ, 2544; ประภาคาร, 2541; มุลนิธิ เพื่อฝึกพลังจักรวาล, 2545; เยาวเรศ, 2545 ข; วิจิตร, ม.ป.ป. 2; วีรวรรณ, 2541; Luong Minh Dang, 2001; MUEH, 2003) จักระทุกจักระมีการหมุนอยู่ตลอดเวลาเพื่อดูดซับพลังจักรวาลเข้าสู่ ร่างกายเพื่อบำรุงรักษาเซลล์ต่างๆ จักระที่ไม่ได้รับการกระตุ้นจะหมุนช้าทำให้ไม่สามารถดูดซับ พลังจักรวาลเข้าไปในร่างกายได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นก่อนทำการบำบัดเยียวยาจึงต้องได้รับการ กระตุ้นจักระจากผู้ที่มีพลังสมาธิสูง เพื่อให้จักระหมุนเร็วและแรงขึ้น ขณะรับการบำบัดเยียวยาทำ ให้ร่างกายสามารถดูดซับพลังจักรวาลเข้าไปได้อย่างเต็มที่

2. ใช้มือเป็นตัวส่งผ่านพลัง เมื่อผ่านการกระตุ้นจักระแล้ว ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าต้องทำ จิตให้สงบนิ่งเป็นสมาธิ จากนั้นผู้บำบัดเยียวยาใช้มือข้างหนึ่งวางบนกระหม่อมซึ่งเป็นตำแหน่งของ จักระ 7 อีกมือหนึ่งวางบริเวณที่เจ็บป่วย และกำหนดจิตดึงพลังคอสมิคลงมาที่กระหม่อมผ่านไปถึง หน้าอก และกำหนดให้พุ่งไปยังมือทั้งสองข้างส่งพลังจักรวาลผ่านไปยังตัวผู้ป่วย ซึ่งใช้เวลาในการ บำบัดเยียวยาประมาณ 5 นาที ดังคำกล่าวที่ว่า

“...การบำบัดเยียวยาเขาก็ให้เรานิ่งสมาธิ แล้วเขาก็นิ่งสมาธิ แล้วเอามือมาจับตรง กระหม่อมตรงจักระ 7 อีกมือก็จับตรงบริเวณต้นคอตรงจักระ 5 แล้วจิตดึงพลังคอสมิคลง มาที่กระหม่อม แล้วถ่ายไปยังตัวเรา รักษาประมาณ 5 นาที...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...วิธีการบำบัดเยียวยา ต้องทำจิตให้นิ่งมีสมาธิ ผู้บำบัดเยียวยาเขาจะเอามือมาจับตรงจุดที่เรามีปัญหาตรงข้างหลังแล้วก็ถ่ายพลังให้...ใช้วิธีการดึงพลังคอสมิคลงมา ผ่านจักระ 7 จักระ 6 จักระ 5 และมาที่จักระ 4 แล้วพลังจะผ่านจากมือผู้บำบัดเยียวยาไปยังผู้ป่วย...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

“...วิธีการก็คือผู้บำบัดเยียวยาใช้ให้เรานิ่งทำสมาธิ เขาก็นิ่งสมาธิ เอามือวางบนศีรษะ อีกมือหนึ่งวางที่จักระ 3 ที่บั้นเอวกับก้นกบโดยกางฝ่ามือออก ถ้าเป็นโรคอื่นเขาจะทำครั้งเดียว แต่โรคนี้มันเป็นโรคร้ายมันต้องใช้พลังเยอะ ต้องทำวันละสองครั้ง รักษาครั้งละ 5 นาที...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

“...เขาก็ให้เรานิ่งสมาธิ เขาก็จับที่หัวและจับตรงที่เราเจ็บ...จากนั้นเขาจะมีการส่งพลังให้โดยที่เขาเอามือแตะตามจักระ แตะมาเรื่อยๆ จากศีรษะไปจนถึงก้นกบ...พอไปถึงเขาก็ให้นิ่งสมาธิถึงเขาก็จับที่หัวและก็จับตรงที่เราเจ็บ จับสองเข้า...”

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า วิธีการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น ใช้หลักการถ่ายทอดพลังจากตัวผู้บำบัดเยียวยาไปยังผู้ป่วย โดยผู้บำบัดเยียวยาใช้มือสัมผัสผู้ป่วยมือหนึ่งแตะที่จักระ 7 บริเวณกระหม่อม อีกมือแตะบริเวณจักระที่ควบคุมอวัยวะที่เจ็บป่วย (ประกิจ, 2544, เยาวเรศ, 2544) จากนั้นใช้พลังสมาธิดึงพลังจักรวาลให้ผ่านเข้ามาทางจักระ 7 ของผู้บำบัดเยียวยาแล้วกำหนดให้ผ่านมายังฝ่ามือ ผ่านไปยังผู้ป่วย ทั้งนี้ฝ่ามือสามารถส่งพลังจักรวาลได้เนื่องจากบริเวณส่วนกลางของฝ่ามือมีจักระที่สำคัญอยู่ 2 จักระ เรียกว่าจักระมือซ้ายและจักระมือขวา ซึ่งเป็นจักระที่มีขนาดเล็ก สามารถดูดซับและถ่ายทอดพลังได้ และในขณะเดียวกันนิ้วมือแต่ละนิ้วจะมีจักระขนาดเล็กๆอยู่ สามารถดูดซับและถ่ายทอดพลังได้เช่นกัน (จำว ก๊อกสูย, 2544)

3. ใช้จิตสั่งให้หายป่วย จากนั้นผู้ให้ข้อมูลรับรู้ที่ใช้จิตสั่งให้หายป่วย เช่นสั่งให้หมอนรองกระดูกที่แตกอยู่ให้กลับเข้าไปอยู่ที่เดิม ตั้งจิตอธิษฐานว่าขอให้โรคที่เป็นอยู่ให้หาย ให้ภูมิคุ้มกันทานในร่างกายสูงขึ้น ให้มีการสร้างเม็ดเลือดขาวเพิ่มขึ้น สามารถต้านทานเชื้อโรคได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พลังจักรวาลสามารถรักษาโรคได้โดยการที่จิตสั่งให้หายป่วย...คือสั่งให้ดึงพลังจักรวาลเข้ามาในร่างกาย แล้วสั่งให้กระดูกที่เคลื่อนออกมากลับเข้าสู่ที่เดิม ซึ่งจิตถ้ามีสมาธิ จะเป็นจิตที่มีพลังสามารถสั่งทำอะไรก็ได้...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลเขาจะให้จิตสั่งเช่น สั่งว่าให้หมอนรองกระดูกที่มันแตกที่มันทะลักมา ให้มันกลับเข้าไปอยู่ที่เดิม พร้อมกับอธิษฐานให้หายจากการเจ็บไข้ได้ป่วย...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...พอรักษาเขาจะดึงพลังจักรวาลเข้ามาสู่ร่างกาย เราก็อธิษฐานว่าขอให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายแข็งแรง ขอให้เม็ดเลือดขาวเพิ่ม สามารถต่อสู้กับเชื้อไวรัสได้...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่ากรณีที่จิตสงบนิ่ง ทำให้จิตมีพลังสามารถสั่งให้หายจากอาการเจ็บป่วยได้ ซึ่งพระธรรมปิฎก (2544) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อจิตได้รับการฝึกกำหนดแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะจะทำให้จิตมีคุณภาพและมีสมรรถภาพที่สุด เกิดพลังอำนาจขึ้นมาสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้คือ เมื่อจิตสงบจะกระตุ้นสมองส่วนล่างให้หลั่งฮอร์โมนเอนโดฟินซึ่งทำให้ร่างกายเกิดการผ่อนคลายทำให้ร่างกายและจิตใจกลับสู่สมดุล ระหว่างที่การทำงานของร่างกายและจิตใจคงความสมดุลนี้จะทำให้มีผลต่อระบบภูมิคุ้มกัน (immune system) คือทำให้ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้น (Bauer, 1994)

4. กำหนดสี่เข้าไปบำบัดเยียวยา ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลมีการใช้สี่มาช่วยในการบำบัดเยียวยา เช่นใช้จิตกำหนดสี่ขาวเข้าไปดันหมอนรองกระดูกสันหลังที่เคลื่อนออกมาให้กลับสู่ที่เดิม ใช้สีแดงเคลือบไว้ให้แข็งแรง ใช้สีน้ำเงินเพื่อระงับปวด ใช้สีเขียวบำรุงเส้นประสาทที่ถูกกด จากนั้นใช้สีทองป้องกันพลังแฝง และใช้สีม่วงคลุมทับอีกชั้นให้มีความคงทน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...เขาก็ใช้หลายสีนะ ใช้สีขาวก่อนเพราะสีขาวใช้ดันดิสเข้าไป เสร็จแล้วก็ใช้สีแดงเคลือบ จากนั้นใช้สีน้ำเงินระงับความปวด ตามด้วยสีเขียวใช้บำรุงเส้นประสาท จากนั้นใช้สีทองคลุมป้องกันพลังแฝง แล้วก็ใช้สีม่วงคลุมอีกชั้นเพื่อให้ความคงทนขึ้น...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล เขาก็จะไปกระตุ้นจักระเหล่านั้นให้ทำงาน แล้วก็เอาแสงลงมา อย่างเช่นว่า เจ็บคอก็เอามือจับที่จักระ 5 อีกมือจับที่จักระ 7 แล้วก็เอาสีฟ้าเข้าไปรักษา โดยที่กำหนด...คิดเอา...ให้เห็นแสงสีฟ้าเข้าไปรักษาบริเวณลำคอ...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

และในขณะที่ทำการบำบัดเยียวยาอาจใช้หินมาช่วยเสริมพลังได้ โดยการให้ผู้ป่วยกำหินโดยมือข้างหนึ่งกำหินสีแดง อีกมือหนึ่งกำหินสีม่วง เพื่อเพิ่มพลังเข้าสู่ร่างกาย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เวลานั่งสมาธิเพื่อทำการบำบัดเยียวยา ก็นั่งสมาธิ มือข้างหนึ่งกำหีนสีแดง ข้างหนึ่งกำสีม่วง หีนนี้มันสามารถดูดซับพลังเข้ามาได้...เหมือนกับว่ามันเป็นตัวเร่ง เอามาเพิ่มพลังหีนที่มีสีแดงมันจะทำให้เราร้อน อบอุ่นให้พลังงาน ช่วยฆ่าเชื้อโรค...สีเขียวทำให้เรารู้สึกเย็นสงบ สีฟ้าทำให้ผ่อนคลาย สีน้ำเงินมันอยู่ในพลังความเย็น สีม่วงทำให้เย็นสบาย สีขาว สีเหลืองทำให้รู้สึกโปร่ง ใสสบาย หีนแต่ละอย่างมันจะให้พลังไม่เหมือนกัน...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

“...นั่งสมาธิ... มือทั้งสองข้างกำหีน กำข้างหนึ่งสีแดง ข้างหนึ่งสีม่วง หีนนี้มันสามารถดูดซับพลังเข้ามา แล้วเราก็ทำสมาธิ พอรักษาก็เอาหีนออกแล้วเอามือมาวางบนศีรษะ อีกมือวางที่จักระ 2 และ 3...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า ในการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลได้ใช้สีเข้าไปช่วยในการบำบัดเยียวยาด้วย เนื่องจากสีเหล่านี้ไปทำให้เกิดความถี่และเกิดแรงสั่นสะเทือนในบริเวณที่เป็นโรค เป็นการช่วยปรับสมดุลภายในร่างกาย และสีแต่ละสีจะมีคุณสมบัติไม่เหมือนกัน (ประกิจ, 2544) เช่นในโรคปวดหลังซึ่งมีการเคลื่อนไหวของหมอนรองกระดูก ใช้สีขาว สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว สีทองช่วยในการบำบัดเยียวยา โดยสีขาวมีคุณสมบัติกลางๆ ไม่มีอันตราย สีแดงมีคุณสมบัติทำให้เกิดการกระตุ้นและเร่งเร้าทำให้มีการเคลื่อนไหวมากขึ้น จึงช่วยในการเคลื่อนย้ายหมอนรองกระดูกเข้าไปในที่เดิม จากนั้นใช้สีน้ำเงินซึ่งมีคุณสมบัติระงับปวด ใช้สีเขียวมีคุณสมบัติเป็นตัวบำรุงเซลล์กระดูกและกระตุ้นเส้นประสาทให้ทำงานได้ตามปกติ จากนั้นใช้สีทองคลุมทับซึ่งสีทองมีคุณสมบัติช่วยป้องกันพลังแฝงไม่ให้แทรกเข้าสู่ตัวผู้ป่วยได้ (ประกิจ, 2544; เยาวเรศ, 2542) ส่วนในการบำบัดเยียวยาโดยการใช้นิหรืออัญมณีเป็นการถ่ายเทพลังงานแสงสีของอัญมณีไปยังจุดศูนย์กลางของจักระที่ควบคุมอวัยวะที่เจ็บป่วย เพื่อขจัดเชื้อโรคออกจากร่างกายได้เช่นกัน (เยาวเรศ, 2542)

5. **ขับพลังแฝงออกจากร่างกาย** ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลนั้นถ้าตรวจพบว่ามีพลังแฝงในร่างกาย ผู้บำบัดเยียวยาจะใช้วิธีการจับพลังแฝงออกจากร่างกายผู้ป่วย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เวลาอาจารย์รักษาให้ ถ้าเรามีพลังแฝงเขาก็จะจับให้ออกไป เขาก็จับและเขาก็ดึงออกไปเหมือนกับมีแรงเหวี่ยง แล้วก็เป่าแบบนี้ เพ็ญ เสียงฟู่ฟ่า ฟู่ฟ่า...เขาจับที่หน้าอกแล้วเรารู้สึกเหมือนว่าเขาดึงตรงเสื้อดึงออกไป แล้วก็ได้ยินเสียงอย่างนี้ ฉีก...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...ที่เป็นคนที่มีพลังแฝงเยอะมาก เขาตั้งทุกวัน... เขาจะใช้คนหนึ่งไล่ข้างบนศีรษะ คนหนึ่งก็ถือค้ำเท้า ตอนนั้นก็แปลกนะ...พอทำตรงนี้แล้วก็รู้สึกดีขึ้น คือการปวดมันค่อยลดลงๆ เรื่อยๆ...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

พลังแฝง เป็นพลังงานชนิดหนึ่งที่แอบแฝงอยู่ในร่างกายของผู้ป่วย หรืออาจเรียกพลังงานชนิดนี้ว่าเป็นพลังของภูติผีปีศาจ (ธรรम्मแก้ว, 2541) หรือเป็นวิญญาณของเจ้ากรรมนายเวร การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลผู้บำบัดเยียวยาต้องจับพลังแฝงที่อาศัยอยู่ในร่างกายของผู้ป่วย ออกเสียก่อนจึงทำการบำบัดเยียวยาได้ มิฉะนั้นอาการเจ็บป่วยจะไม่ทุเลาและกลับมีอาการมากขึ้น (ธรรम्मแก้ว, 2541; นพนนท์, 2540; ประกิจ, 2544) วิธีการจับพลังแฝงโดยผู้บำบัดเยียวยาใช้มือจับจักระ 7 และจักระ 5 แล้วเป่า 3 ครั้งติดต่อกัน จากนั้นใช้มือทั้งสองข้างจับหัวแม่เท้าของผู้ป่วยให้แน่น แล้วขอเชิญพลังแฝงที่สิงอยู่ภายในร่างกายผู้ป่วยไปเกิด อยาให้เบียดเบียนร่างผู้นี้เลย โดยขณะที่จับพลังแฝงให้ระลึกถึงหลวงปู่ดาสีรา นาราดา จนครบ 5 นาที เพื่อขออำนาจศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่มาช่วยในการบำบัดเยียวยา โดยให้ทำสมาธิเพ่งด้วยตาไปที่จักระ 7 ของผู้ป่วย และไล่ลงมาที่จักระ 6 จักระ 5 เรื่อยมาแต่ละจักระ จนกระทั่งถึงที่ขา และสุดท้ายมาที่มือที่จับหัวแม่เท้า เมื่อครบ 5 นาที ให้ดึงมือออกจากหัวแม่เท้าทันที กำมือไว้ เสร็จแล้วรีบไปล้างมือ (นพนนท์, 2540; ประกิจ, 2544; เยาวเรศ, 2545 ข)

ส่วนความถี่ของการบำบัดเยียวยาผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าถ้าเป็นโรคที่ร้ายแรง เช่น โรคมะเร็ง โรคติดเชื้อเอช ไอ วี รักษาวันละ 2 ครั้งห่างกันอย่างน้อย 6 ชั่วโมง ใช้เวลาในการบำบัดเยียวยาครั้งละ 5 นาที ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พี่รักษาเข้าเย็น คือวันละ 2 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 6 ชม พี่มักจะทำเข้าเย็น ก่อนไปทำงาน และอีกครั้งหลังกลับมาจากทำงาน...เขาว่าโรคนี้เนะทำสองครั้งได้ แต่ว่าถ้าโรคอื่นปกติเขาจะทำครั้งเดียว แต่โรคนี้มันเป็นโรคร้ายมันต้องรักษามันต้องใช้พลังเยอะ ...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

ในการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล จะใช้เวลาในการบำบัดเยียวยาประมาณ 5 นาที วันละครึ่งในโรคทั่วไป ยกเว้นโรคที่ร้ายแรงเช่น โรคมะเร็ง โรคเนื้องอก โรคอัมพาต โรคติดเชื้อเอชไอวี รักษาวันละสองครั้ง ห่างกันครั้งละ 6 ชั่วโมง (ประกิจ, 2544; เยาวเรศ, 2545 ข) ทั้งนี้เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังที่มีความร้อนสูงมาก ถ้ารักษาเกิน 5 นาที อาจทำให้มีความร้อนในร่างกายสูง ทำให้นอนไม่หลับได้ (ประกิจ, 2544)

การรับรู้ลักษณะพลังจักรวาล

เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่าง ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่สามารถนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพได้ โดยการใช้พลังสมาธิดึงพลังจักรวาลให้เข้าสู่ร่างกายทางศีรษะและเข้าไปบำบัดเยื่อหุ้มอวัยวะที่เจ็บป่วย โดยสรุปผู้ให้ข้อมูลรับรู้ลักษณะของพลังจักรวาลได้ใน 5 ลักษณะคือ 1) เป็นความร้อนที่แผ่ไปบริเวณที่เป็นโรค 2) เป็นความอุ่นที่อยู่กับที่ 3) เหมือนลมที่ไหลเวียนภายในร่างกาย 4) มีแสงและสีวิ่งออกมารอบๆ ตัว และ 5) ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า โดยมีรายละเอียดดังนี้

1 เป็นความร้อนแผ่ไปบริเวณที่เป็นโรค ผู้ให้ข้อมูลรับรู้สามารถรับพลังจักรวาลได้โดยขณะที่รับการบำบัดเยื่อหุ้มอวัยวะด้วยพลังจักรวาล รู้สึกเหมือนมีมดหลายตัวมาไต่เป็นกระจุกตรงตำแหน่งที่ปวด จากนั้นรู้สึกเหมือนมีความร้อนอุ่นๆ วิ่งผ่านไปทั่วบริเวณนั้น บางรายรับรู้ว่ามีความร้อนไหลผ่านบริเวณที่เป็นโรค รู้สึกได้ว่าเป็นพลังที่รับรู้ได้ ในขณะที่บางรายรับรู้ว่ามีความร้อนบริเวณฝ่ามือของผู้บำบัดเยื่อหุ้มอวัยวะ โดยค่อยๆ ร้อนแล้วแผ่ไปยังบริเวณที่เจ็บ และรับรู้ว่ามีความร้อนไหลผ่านบริเวณศีรษะและผ่านมายังมือของตนเอง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...มันมีอะไรบีบๆ ตรงตำแหน่งที่ปวด บริเวณสะเอว มันเหมือนมีมดมาไต่หลายตัวเป็นกระจุกพร้อมกัน จากนั้นรู้สึกว่ามีความร้อนอุ่นๆ วิ่งผ่านไปทั่วบริเวณที่เจ็บ รู้สึกว่าอันนี้เป็นจริงเลย เป็นพลังที่ส่งมาให้เรา...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...จะรู้สึกร้อน ร้อนตรงฝ่ามือ ค่อยๆ ร้อนนะ ร้อนขึ้นมา ร้อนขึ้นมา จนเรารู้สึกได้ชัดว่าร้อน... ร้อนตรงฝ่ามือ แล้วแผ่ไปตามที่เราเจ็บ...”

(พี่ลิน : 22 ก.พ. 46)

“...คือเวลาผู้รักษาเขาจับตรงตำแหน่งที่เราเป็น เราก็จะรู้สึกว่ามือเขาร้อน...รู้สึกได้ที่ศีรษะ มันก็ไม่ถึงกับร้อน มันลงน้อยมาก... มันจะรู้สึกอุ่น มืออุ่น มือร้อน มันก็ไม่ถึงกับร้อนมากนัก แต่รู้สึกได้ว่า เออวันนี้มือร้อนนะ...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

2. เป็นความอุ่นที่อยู่กับที่ ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้พลังจักรวาลเป็นความอุ่นที่อยู่กับที่ไม่เคลื่อนไหวไปไหน และขณะที่รับการบำบัดเยื่อหุ้มอวัยวะจะรู้สึกอุ่นบริเวณที่เจ็บ แต่อุ่นไม่มากเหมือนความอุ่นที่มือผู้บำบัด ดังคำกล่าว ที่ว่า

“...ถ้าเป็นพลังจักรวาลมันจะรู้สึกอุ่นเท่านั้นเอง ไม่วิ่งไปไหน อยู่กับที่เท่านั้นเอง...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...รู้สึกอุ่นๆ อุ่นที่หัวเข่าตรงที่เราจับมากกว่า อุ่นไม่มากพอรู้สึก เหมือนกับว่ามีมือมาแตะ แล้วมันจะอุ่นๆ ไม่ถึงกับอุ่นมาก...”

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการปล้ำจักรวาลเป็นพลังความร้อนและสามารถเคลื่อนที่เข้าสู่ร่างกายได้ เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังที่ได้จากรังสีคอสมิกซึ่งเกิดจากการเปล่งแสงจากดวงอาทิตย์ (ประกิจ, 2544) จึงมีลักษณะเป็นพลังความร้อนและมีคุณสมบัติเป็นแม่เหล็ก ร่างกายของมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์นับล้านๆ เซลล์ และมีคุณสมบัติเป็นเซลล์ไฟฟ้าจึงมีสนามแม่เหล็กไฟฟ้ากระจายทั่วร่างกาย จึงสามารถรับพลังแม่เหล็กเข้าสู่ร่างกายได้ (วิจิตร, ม.ป.ป. ข)

3. เหมือนลมที่ไหลเวียนในร่างกาย ผู้ให้ข้อมูลบางรายรับรู้ว่าการปล้ำจักรวาลได้โดยขณะที่ผู้บำบัดเหยียดนอนมือออกรู้สึกเหมือนมีลมเย็นพัดผ่าน ทำให้มั่นใจว่าเป็นพลังจักรวาล อีกรายรับรู้ว่าการปล้ำจักรวาลเหมือนมีอะไรบางอย่างเข้ามาในจิตใจ เหมือนลมหายใจของตนเอง ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีกรายรับรู้ว่าการปล้ำจักรวาลเหมือนมีลมพุ่งกระแทกลงสู่ศีรษะ รู้สึกถึงลมที่ศีรษะลุกชัน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พอท่านถอนมือออกไปก็จะรู้สึกเหมือนกับมีลมเย็นผ่าน...รู้สึกว่ามันใจ มันใจมาก เรารู้ แล้วจะว่ามันเป็นพลังไหลเข้ามา เหมือนลมที่อยู่ในร่างกาย...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...รู้สึกว่ามันอะไรสักอย่างที่เข้ามาในจิตใจของเรา มันก็ไม่รู้ว่าอะไร มันเหมือนลมหายใจของเราที่ผ่านเข้าออก ผ่านเข้ามา แล้วไหลออกไป...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

“...ถ้าเราจิตนิ่งแล้วนะ เราจะรู้ว่าเรามีพลังขึ้นมาดังงู มันเหมือนมีอะไรมาวิ่งรอบๆ ตัวเรา เหมือนมีลมมากระแทก...รู้สึกผมที่กระหม่อมจะขี้อู เหมือนมีอะไรลงบนหัว รับผิดชอบ เหมือนกับว่าเราชนลูก เรารู้สึกว่าเราจับไม่ได้ ไม่เห็น แต่รู้สึกว่ามันลงมา...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า เนื่องจากพลังจักรวาลส่วนหนึ่งเป็นพลังปราณที่เรียกว่าอากาศปราณ (air prana or ozone prana) คือ ปราณที่มีอยู่ในอากาศและปราณที่อยู่ในร่างกาย โดยปอดจะทำหน้าที่ดูดซับเอาอากาศปราณเข้าไปโดยการหายใจ และศูนย์พลังภายในร่างกายที่เรียกว่าจักระจะดูดซับอากาศปราณเข้าไปโดยตรง (ประกิจ, 2544) เป็นเสมือนลมหายใจแห่งชีวิต พลังจักรวาลจึงเป็นพลังอำนาจของลมที่ช่วยหล่อเลี้ยงชีวิตให้กับสิ่งมีชีวิตบนพื้นโลกเป็นพลังแห่งชีวิต (จ้าว ก๊อก สุย, 2544; นพพนธ์, 2540; วิจิตร, ม.ป.ป. 2) จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการปล้ำจักรวาลเข้าสู่ร่างกายรู้สึกเหมือนกับมีลมไหลเวียนอยู่ภายในร่างกาย

4. มีแสงและสีวิ่งออกมารอบๆ ตัว ผู้ให้ข้อมูลบางรายรับรู้ว่าจะรับพลังจักรวาลได้โดยรู้สึกเหมือนมีแสงสะท้อนพุ่งขึ้นบนศีรษะ บางรายมองเห็นแสงเรืองๆ วิ่งออกมารอบตัว มองเห็นสีเคลือบบนมือ โดยบางวันเห็นเป็นสีม่วง บางวันเห็นเป็นสีเขียว บางวันเห็นเป็นสีเหลือง ในขณะที่บางรายรับรู้ว่าจะเวลาที่ผู้บำบัดเยียวยาใช้มือลูบใบหน้าของตน มองเห็นสีน้ำเงินเหมือนดาวกระจาย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พอเวลาเขามาจับที่หัว แล้วอีกมือจับที่เอว มันรู้สึกมีแสงสะท้อน ตอนนั้นนั่งปิดตา รู้สึกว่ามีแสงสะท้อนพุ่งขึ้นบนจากสมองพุ่งขึ้นข้างบน ลุงรู้สึกพันนั้น แต่ว่ามันเป็นได้หรือไม่ได้ไม่รู้ แต่ความคิดลุงมันรู้สึกพันนั้น...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

“...รู้สึกว่ามันมีอะไรมาวิ่งรอบตัว มาวิ่งรอบๆ มือ....รอบๆ ตัวเลยนิ...และก็เห็นเป็นสีเป็นแสงเรืองวิ่งออกมารอบๆ ตัวเองออกมาทั้งตัว...ตาเรามองที่หัวเข้า เราจะเห็นเลยว่ามันออกมาเลย สีที่มาเคลือบบนมือเรา เห็นเป็นสีม่วง บางวันเห็นเป็นสีเขียว บางวันเห็นเป็นสีเหลือง เห็นเลยเห็นรอบมือเรา...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

“...ตอนนั้นอาจารย์เอามือมาลูบหน้า ก็เห็นเป็นสีน้ำเงิน และก็แวบๆ เหมือนดาว แล้วก็รู้สึกถึงการสัมผัสมันมีความร้อนที่มือ แล้วก็มันมีสีน้ำเงินแวบๆ เหมือนดาวกระจายสวย...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

5. ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า และนอกจากนี้ก็มีผู้ให้ข้อมูลบางรายรับรู้ว่าจะขณะรับพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายจะไม่มีความรู้สึกอะไร ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ไม่รู้สึกอะไร เวลาถ่ายพลังนี้บางทีรู้สึกบางทีก็ไม่รู้สึก เพราะปกติพลังจักรวาลนี้เราจะไม่รู้สึกอะไร...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...ก็ไม่มีความรู้สึกไหวตอนที่เขาจับ...บางคนเขาพูดว่าเขาร้อน แต่เราหม้าย ไม่รู้สึกไหว แต่ว่าศรัทธาว่ามันมีจริง เขาดึงพลังถ่ายทอดมาให้เรา แต่ว่าบางทีเซ็นส์เราอาจจะรับไม่ได้ไม่รับรู้... ก็ไม่มีความรู้สึกอะไร ไม่มีรู้สึกว่าการพลังจะไหวเข้า ไม่รู้สึกอะไร... ความรู้สึกที่ให้เราให้รู้สึกว่ามีอะไรนั้นไม่มี...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังจากธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์ทั่วไปไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่สามารถรับรู้และสัมผัสได้ด้วยจิต ซึ่งจิตที่สงบจะสามารถรับรู้ถึงลักษณะของพลังจักรวาลได้ (ประกิจ, 2544) จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ในลักษณะ

ต่างๆ กัน บ้างก็รับรู้ว่าเป็นความร้อน เป็นความเย็นเหมือนลม และบางรายก็รับรู้ว่ามีแสงเห็นเป็น แสงและสี แต่อย่างไรก็ตามในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ให้ข้อมูลบางรายรับรู้ว่ามีพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกาย ไม่มีความรู้สึกอะไรเลย ทั้งนี้เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถจับต้องได้ (ประกิจ, 2544; เยาวเรศ, 2545 ข) และประสาทสัมผัสของมนุษย์มีความไวไม่เท่ากัน จึงทำให้ผู้ให้ ข้อมูลส่วนหนึ่งจึงรับรู้ว่ามีพลังจักรวาลไม่มีตัวตน ไม่สามารถรับรู้ได้ ดังข้อมูลที่ได้อีกแล้วข้างต้น

การรับรู้คุณลักษณะของผู้บำบัดเยียวยา

ในการส่วนการรับรู้คุณลักษณะของผู้บำบัดเยียวยา ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ได้ 4 ลักษณะคือ 1) ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม 2) ต้องมีความเมตตา และตั้งใจจริง 3) ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และ 4) ต้องมีบุคลิกภาพสงบนิ่ง ดังข้อมูลต่อไปนี้

1 ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม ผู้ให้ข้อมูล 2 รายรับรู้ว่ามีผู้บำบัดเยียวยาที่ส่งพลังได้มากต้องเป็นผู้ที่ทำบุญตักบาตรทุกวัน มีจิตใจเอื้อเพื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์จริงๆ และผู้บำบัดเยียวยา ต้องเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญ มีความรู้ในเรื่องโรคที่รักษา มีประสบการณ์ในการบำบัดเยียวยา เป็นเวลานาน ต้องเป็นคนที่มีความดีในการตั้งพลัง ต้องมีความเมตตา มีคุณธรรม มีศีลธรรม มีความจริงใจ และตั้งใจจริงในการบำบัดเยียวยา ดังคำกล่าวที่ว่า

“...มันขึ้นกับว่าผู้ นั้นจะมีพลังมากพลังน้อย คนที่ทำบุญตักบาตรทุกวัน จิตใจอยู่ในศีลอยู่ในธรรม มีจิตใจเอื้อเพื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์จริงๆ คือจิตใจเขาอยากช่วยจริงๆ ถ้ามีลักษณะอย่างนี้รับพลังได้ทุกครั้ง...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

2. ต้องมีความเมตตา และตั้งใจจริง ผู้ให้ข้อมูล 2 รายรับรู้ว่ามีผู้บำบัดเยียวยาต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจเมตตา มีความโอบอ้อมอารี ทำด้วยความตั้งใจ ต้องการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ผู้บำบัดเยียวยาต้องเป็นคนที่มีความเมตตา มีความจริงใจ และตั้งใจจริงในการบำบัดเยียวยา...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

“...คนที่ผู้บำบัดเยียวยา คือ หนึ่งน่าเชื่อถือ สองเขาทำด้วยความตั้งใจ เต็มใจ ไม่มีประโยชน์ใดๆ แอบแฝงทั้งสิ้น มีแต่ความเมตตา มีแต่ทำเพราะอยากทำ ต้องการช่วยเหลือคนด้วยความเต็มใจ...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

3. ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย รับรู้ารับพลังจักรวาลจากผู้บำบัด
 เยียวยาแต่ละคนไม่เท่ากัน โดยผู้บำบัดเยียวยาที่ปฏิบัติมาเป็นเวลานาน ผู้ที่เป็นอาจารย์จะมีความ
 เชี่ยวชาญมีสมาธิในการบำบัดเยียวยาจะส่งพลังจักรวาลได้มากกว่าและรักษาได้ผลได้เร็วกว่า
 ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ผู้ที่เป็อาจารย์ รักษาแล้วรู้สึกว่ามีพลังมากกว่า หายเร็วกว่า ลุงเคยลองมาแล้ว...”

(ลุงไก่ : 4 ม.ค. 46)

“...อาจารย์คนนี้เขาว่าแก็แกร่งกว่าเพื่อน เก่งกว่าเพื่อน เหมือนกับว่าสมาธิ พลังของแก็
 มากกว่าเพื่อน ก็เลยมีความศรัทธา... ก็คิดว่าคุณย่าแก็เป็นเจ้าสำนัก เจ้าวิชาเราก็อคิดว่า
 แก็ต้องเก่งกว่าเพื่อน ถึงพอมารักษากับอาจารย์อีกคนหนึ่ง เขาบอกว่าท่านเก่งนั้นนะ ก็ม
 ีความศรัทธา...รักษาแล้วดี มันดีขึ้น”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

“...ผู้ที่รักษาได้ดีคือเขาต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความรู้ในเรื่องการบำบัดเยียวยา อาจจ
 ต้องรู้เรื่องโรคที่เราเป็น มีประสบการณ์ในการบำบัดเยียวยาเป็นเวลานาน ต้องเป็นคนที่มี
 สมาธิเพราะต้องใช้พลังจิตในการดึงพลังจักรวาล...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

4. ต้องมีบุคลิกสงบนิ่ง มีผู้ให้ข้อมูล 1 ราย รับรู้ว่าผู้บำบัดเยียวยาที่มีบุคลิกสงบนิ่งจะ
 รู้สึกได้ว่ามีสมาธิมากกว่า รักษาได้ดีกว่า ดังคำกล่าวที่ว่า

“...อาจจะเป็บุคลิกมั้ง คือคนโน้นเขานิ่งนะ ดูเหมือนว่าสมาธิเขาณะจะดีกว่าตรงที่เขานิ่ง
 แต่กับอีกคนรู้สึกว่แก็มีพันธะอะไรมากมายต้องรีบทำให้เสร็จ เหมือนกับว่าจะรีบเร่งเกินไป
 ทำให้เรารู้สึกว่แก็อะไรกันวะ แต่กับคนโน้นพอเขามาถึงเขาก็นิ่งรอ นิ่งทำสมาธิ
 นิ่งเหมือนกับว่ารอเรา รู้สึกว่เขารักษาได้ดีกว่า”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ตัวผู้บำบัดเยียวยามีส่วนสำคัญในการบำบัดเยียวยา
 ผู้ป่วยเนื่องจากเป็นความเชื่อมั่น ศรัทธาในผู้บำบัดเยียวยา ดังที่ประจักษ์ (2544) ได้กล่าวถึง
 คุณสมบัติของผู้นำพลังจักรวาลไปใช้ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม ลดละกิเลส ความโลภ
 ความอิจฉาริษยา อาฆาตพยาบาท จงเวรจงกรรม ต้องลดละลงมาให้มากที่สุด ต้องฝึกใฝ่ใน
 เรื่องบุญกุศล และเยาวเทศ (2544) ได้กล่าวถึงข้อควรปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ต้องมี
 ดังต่อไปนี้ 1) มีศีล 2) มีศรัทธา 3) มีความวิริยะความเพียร 4) มีสติ 5) มีสมาธิ และ 6) มีปัญญา
 จึงจะนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ทดลองใช้พลังจักรวาลโดยให้ผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้แล้ว ต่อมาเมื่อมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องพลังจักรวาล ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จึงเข้ารับการอบรม และฝึกปฏิบัติเพื่อนำพลังจักรวาลมาบำบัดเยียวยาตนเอง ส่วนการอบรมพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ ผู้ให้ข้อมูล 3 รายได้เข้ารับการอบรมในวันแรกพร้อมกับได้รับการบำบัดเยียวยา ซึ่งจะกล่าวในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกปฏิบัติ รักษาโรคให้ตนเอง

ขั้นตอนนี้เริ่มจากเมื่อได้รับการบำบัดเยียวยาจากผู้บำบัดเยียวยาแล้ว จึงมีการฝึกอบรมการนำพลังจักรวาลไปใช้ในการดูแลสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วยการฝึกนั่งสมาธิรับพลังจักรวาล การฝึกโยคะ อัดจักระ จากนั้นฝึกบำบัดเยียวยาตนเองและผู้อื่น ตามระยะเวลาในการอบรมของพลังจักรวาลตามแนวหลวงปู่ดาสิรา นาราชา โดยคณะพลังจักรวาลของพลตรีนายแพทย์ ประกิจ ปัญจมาลา ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วันจึงจบหลักสูตร ส่วนการอบรมพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพของคุณย่าเยาวเรศ บุญนาค มีการฝึกอบรมโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือระดับปฐมจักระใช้เวลา 6 วันติดต่อกัน ระดับพัฒนาจักระใช้เวลา 2 วันติดต่อกัน และระดับกายทิพย์ใช้เวลา 4 วันติดต่อกัน เมื่อจบหลักสูตรก็นำพลังจักรวาลไปบำบัดเยียวยาตนเองและผู้อื่นได้ ขั้นตอนนี้ผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้ถึงวิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง รับรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติตน ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รับรู้วิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้วิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง 3 ลักษณะ คือ 1) ใช้สมาธิดึงพลังจักรวาลลงสู่ศีรษะ 2) กำหนดสีบำบัดเยียวยาตนเอง และ 3) ใช้พลังปรมาณกระจายพลังลงสู่ร่างกาย ดังแสดงในภาพ 15

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกปฏิบัติ บำบัดเยียวยาตนเอง
<p>วิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สมาธิดึงพลังจักรวาลลงสู่ศีรษะ - กำหนดสีบำบัดเยียวยาตนเอง - ใช้พลังปรมาณกระจายพลังเข้าสู่ร่างกาย

ภาพ 15 การรับรู้วิธีการบำบัดเยียวยาตนเอง

ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ใช้สมาธิดึงพลังจักรวาลลงสู่ศีรษะ โดยผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงวิธีการบำบัดเยียวยาตนเองว่า เวลาปวดให้นั่งสมาธิ ขอพลังจักรวาลจากหลวงปู่ดาสิรา นาราดา มาช่วยรักษา แล้วดึงพลังคอสมิคลงมาที่จักระ 7 บริเวณกระหม่อม ใช้มือจับที่จักระ 5 บริเวณต้นคอ จากนั้นเป่าสีช่วยในการบำบัดเยียวยา โดยใช้สีส้มทำลายความปวด ใช้สีเขียวบำรุงเซลล์ และใช้สีทองคลุมทับอีกครั้งเพื่อป้องกันพลังแฝง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เวลาปวดก็นั่งสมาธิ ขออำนาจหลวงปู่มารักษา แล้วดึงพลังคอสมิคมาที่กระหม่อมคือจักระ 7 และใช้มือจับที่จักระ 5 คือบริเวณต้นคอ แล้วใช้วิธีการเป่าสี โดยใช้สีส้มทำลายความปวด ใช้สีเขียวเสริมสร้างเซลล์ แล้วใช้สีทองคลุมทับอีกชั้นป้องกันพลังแฝง...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

2. กำหนดสีบำบัดเยียวยาตนเอง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลมีการใช้สีมาช่วยในการบำบัดเยียวยา เช่นใช้จิตกำหนดสีขาวเข้าไปต้นหมอนรองกระดูกสันหลังที่เคลื่อนออกมาให้กลับสู่ที่เดิม ใช้สีแดงเคลือบไว้ให้แข็งแรง ใช้สีน้ำเงินเพื่อระงับปวด ใช้สีเขียวบำรุงเส้นประสาทที่ถูกกด จากนั้นใช้สีทองป้องกันพลังแฝง และใช้สีม่วงคลุมทับอีกชั้นให้มีความคงทน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...เขาก็ใช้หลายสีนะ ใช้สีขาวก่อนเพราะสีขาวใช้ดันดิสเข้าไป เสร็จแล้วก็ใช้สีแดงเคลือบ จากนั้นใช้สีน้ำเงินคุมความปวด สีน้ำเงินมีสรรพคุณระงับความปวด จากนั้นก็ตามด้วยสีเขียวคือบำรุงเส้นประสาท จากนั้นก็ใช้สีทองคลุมป้องกันพลังแฝง แล้วใช้สีม่วงคลุมไว้ ตอนนั้นนึกใช้มโนภาพนึกไปที่หมอนรองกระดูกของเรา นึกว่ามันไหลออกมาแล้วดันมันเข้าไปก็ทำด้วย...พลังจักรวาลนำมาใช้ตามใจปรารถนาได้เราต้องใช้พลังจิต การสั่งอย่างเช่นว่าสั่งว่าให้หมอนรองกระดูกที่มันแตกที่มันทะลักมาให้มันกลับเข้าไป”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...การบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล เราก็ไปกระตุ้นจักระเหล่านั้นแล้วก็เอาแสงลงมา รักษา อย่างเช่น เวลาเราเจ็บคอเราก็เอามือจับที่จักระ 7 อีกมือก็จับที่จักระห้าบริเวณลำคอ แล้วก็กำหนดใช้สีฟ้า คือนึกถึงสีฟ้าเข้ารักษาบริเวณตรงคอ....”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

3. ใช้พลังปรารถนาระบายพลังลงสู่ร่างกาย ในการดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกาย ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าให้นึกว่ามีดวงอาทิตย์ส่องบนศีรษะแล้วนึกให้เห็นเป็นสีขาวเหมือนแสงที่ส่องกระทบหลังรถยนต์ แล้วดึงพลังลงมาตามจังหวะหายใจ โดยหายใจเข้าดึงพลังลงมา และใช้การหายใจแบบ

ปราณร่วมด้วยเพื่อให้พลังในร่างกายไหลเวียนดี และใช้จิตเพ่งไปที่กระดูก จินตนาการว่ากระดูกไหลออกมาแล้วดันกลับเข้าไป ดังคำกล่าว ที่ว่า

“...พยายามนึกว่ามีพระอาทิตย์อยู่เหนือหัว แล้วก็ส่องแสงลงมาที่หัวเราแล้วก็นึกภาพให้มันเป็นแสงสีขาวเหมือนกับที่แดดส่องไปกระทบกระจกที่หลังรถขณะว่าเป็นแบบนั้นอยู่ตรงหัวเรา ส่วนมากเวลาเขาตั้งกันเขาก็หายใจขึ้นลง เวลาลงก็สูดหายใจเข้าเอามันลงมาที่นี้ก็เอานะ...”

(ป่าพลอย: 29 มี.ค. 46)

“...ใช้หายใจแบบปราณ ลมหายใจแบบปราณ ตัวเองทำอะไรก็ได้ให้ปราณมันไหลเวียนดี และก็ใช้จิตเพ่งไปที่ดีส ตอนนั้นนึกมโนภาพนึกไปที่หมอนรองกระดูกของเราใช้มัยคะ นึกว่ามันไหลออกมาแล้วดันมันเข้าไป...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า วิธีการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการบำบัดเยียวยาตนเอง มีวิธีการเหมือนกับมีผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ แต่สามารถรักษาได้ทันทีเมื่อมีอาการเจ็บป่วยอย่างรวดเร็วและไม่ยุ่งยาก โดยกำหนดจิตที่จักระ 7 และใช้มือจับตรงจักระที่ควบคุมอวัยวะที่ป่วย จากนั้นขออำนาจพลังจักรวาลจากหลวงปู่ดาสิรา นาราดา มาช่วยในการบำบัดเยียวยา เนื่องจากท่านเป็นผู้มีสมาธิเก่งกล้าและเป็นพลังจากเทพ จากนั้นกำหนดจิตใช้สีเข้าไปช่วยในการบำบัดเยียวยา โดยในขณะที่ตั้งพลังจักรวาลให้หายใจช้าๆ ลึกๆ เพื่อให้ร่างกายสามารถดูดซับเอาอากาศปราณเข้าไปในปอดได้อย่างเต็มที่ และมีการเคลื่อนไหวตัวของปราณภายในร่างกาย ซึ่งจะทำให้มีพลังในการขับเคลื่อนซึ่งเมื่อใช้พลังสมาธิบังคับร่วมด้วยจะทำให้มีอำนาจในการขับเคลื่อนพลังจักรวาลไปยังอวัยวะที่ต้องการบำบัดเยียวยาได้ (ประกิจ, 2545; วิจิตร. ม.ป.ป. 2)

แนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับรู้และอธิบายถึงแนวทางการปฏิบัติตนในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพว่า ต้องเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอนโดยเริ่มจาก 1) ตื่นขึ้นมาทำจิตให้เป็นกุศล 2) ผีโยคะ อัศจรรย์ะ นั่งสมาธิ รับพลังจักรวาล 3) ตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศล 4) ดูแลร่างกายให้แข็งแรง 5) บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย และ 6) สวดมนต์ แผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวร ดังแสดงในภาพ 16

แนวทางการปฏิบัติ
<ul style="list-style-type: none"> - ตื่นขึ้นมาทำจิตให้เป็นกุศล - ผีกโยคะ อัดจักระ นั่งสมาธิ รับพลังจักรวาล - ตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศล - ดูแลร่างกายให้แข็งแรง - บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย - สวดมนต์ แผ่เมตตา ให้เจ้ากรรมนายเวร

ภาพ 16 การรับรู้แนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ตื่นนอนขึ้นมาทำจิตให้เป็นกุศล โดยตื่นนอนตอนเช้า ลืมตาขึ้นมาไม่ลุกขึ้นทันที ใช้มือทั้งสองข้างถูบริเวณใบหน้า หายใจเข้าออกยาว ๆ ใช้จิตบอกกับตัวเองว่าร่างกายต้องแข็งแรง จากนั้นกำหนดจิตอยู่ที่กระหม่อม แล้วจึงลุกขึ้นนั่ง คิดแต่ในสิ่งที่ดี สิ่งที่ไม่ดีตัดทิ้งออกจากชีวิต ทำจิตให้บริสุทธิ์ผ่องใสให้เป็นกุศล คิดพูดทำแต่ในสิ่งที่ดี อย่าปล่อยให้กิเลสตัณหาเข้ามาครอบงำจิตใจ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...พอลืมตาบิ๊บพีจะไม่ลุกขึ้นทันที พีจะเอามือถูหน้า ถูหน้า หายใจเข้ายาวๆ ออกยาวๆ แล้วก็บอกว่า “ร่างกายของข้าพเจ้าต้องแข็งแรง” และก็กำหนดอยู่ที่กระหม่อมสักพักแล้วก็ลุกขึ้นนั่ง...จิตพีก็ค่อนข้างจะไม่คิดวุ่นวาย การคิดที่ไม่ดีพีจะตัดออกไปจากชีวิตของพี...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

“...ตื่นเช้าขึ้นมาทุกวัน พีต้องทำให้ใจเบิกบานไว้ไม่หดหู่ ทำใจให้เป็นกุศล คิดแต่ในสิ่งที่เป็นความดี เราจะไม่คิดไม่ทำไม่พูดในสิ่งไม่ดี พยายามทำจิตให้ผ่องใส ให้เป็นกุศลเพราะเรารู้ว่าจิตเรามันเป็นจิตที่บริสุทธิ์ แต่ว่าบางทีมันมีอะไรที่ทำให้เราไม่พอใจบ้าง ความกลัว ความโกรธเนี่ยเข้ามาทำให้ใจเรามัวหมอง เราก็ต้องพยายาม ต้องคอยดูแลพวกนี้เอาไว้ อย่าให้เข้ามาครอบงำตัวเรา จริงๆ จิตวิญญานของเราเองมันบริสุทธิ์อยู่แล้ว เพียงแต่เราคุมตรงนี้ได้ ถ้าเรายุ่งตรงนี้ได้ก็ไม่ต้องทำอะไร มันดีของมันอยู่แล้ว...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

“...ก็ตื่นขึ้นมาต้องทำตัวให้เป็นคนที่มีจิตใจสะอาด ต้องทำตัวเหมือนคนถือศีล... ถ้าคนที่ว่าใจเที่ยวคิดฟุ้งซ่าน เที่ยวคิดแต่เรื่องไม่ดี มันก็ไม่รับเอาสิ่งดีๆ เข้ามา...”

(พี่สาว : 25 ม.ค. 46)

“...พยายามทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง ทำจิตใจให้สบาย...ทุกวันนี้ตื่นมาต้องนึกถึงสิ่งที่ดีๆ...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การทำจิตใจให้เป็นกุศล อยู่ในหลักคำสอนของพุทธศาสนา เรียกว่า “โอวาทปาฏิโมกข์” ที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงไว้มีความสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การไม่ทำความชั่ว 2) การทำความดี และ 3) การทำใจให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นหลักของเหตุและผล ที่พระพุทธองค์ทรงเห็นว่า เหล่าสัตว์ทั้งหลายที่หลงระเหิดทำความชั่วหรือสร้างเหตุชั่วให้เกิดขึ้นจะต้องได้รับผลชั่ว คือ ความทุกข์ยากต่างๆ ในชีวิตอย่างหนัก ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทรงตักเตือนไม่ให้ทำความชั่ว ส่วนการกระทำข้อที่ทำแล้วได้ผลดี พระองค์ทรงแนะนำให้กระทำแต่ต้องกระทำด้วยความเห็นที่ถูกต้องตามหลักของการทำความดี และทรงแนะนำให้ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ซึ่งจะมีผลให้เกิดความสงบสุขของจิตใจเกิดขึ้นและทำให้จิตมีความเข้มแข็ง มีกำลังที่จะต่อสู้อุปสรรคต่างๆ ให้ผ่านพ้นไปได้ และมีกำลังที่จะอบรมตนเองให้เดินไปตามคำสอนที่ถูกต้องต่อไป (พระธรรมปิฎก, 2544) การที่ผู้ให้ข้อมูลตื่นเช้าขึ้นมาทำจิตใจเป็นกุศล คิดและปฏิบัติในสิ่งที่ดี เป็นการเริ่มต้นในการดำเนินชีวิตที่ดี เป็นการเตรียมพร้อมในการดำเนินชีวิตไม่ต้องอยู่บนความประมาท

2. *ฝึกโยคะ อัดจักระ* นั่งสมาธิรับพลังจักรวาล จากนั้นจึงฝึกโยคะตามแนวพลังจักรวาล 8 ท่า พร้อมกับสูดปราณ 80 ครั้ง ทำให้ร่างกายได้รับออกซิเจน ได้พลังจากธรรมชาติ ทำให้ร่างกายไม่ติดขัด อัดจักระทุกจักระยกเว้นจักระ 1 และนั่งสมาธิตั้งพลังบำบัดเยียวยาตนเอง ตามคำกล่าวที่ว่า

“...ตื่นนอนเข้าฝึกโยคะของพลังจักรวาล จากนั้นลู้งก็อัดจักระ แล้วนั่งสมาธิ เริ่มด้วยใช้สีเงิน สีทอง สีเขียว สีส้ม...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ตอนเข้ามีด คือฝึกโยคะ 8 ท่า...หายใจ 80 ครั้ง เพราะว่าหายใจท่าละ 10 ครั้ง... จากนั้นพี่ก็ชาร์ตจักระทุกจักระยกเว้นจักระ 1 ไม่ชาร์ต...จักระ 2 ถึงจักระ 7 ชาร์ตจักระละ 10 ครั้ง...หายใจยาวๆ ตลอด ทำจิตนิ่งอยู่ที่จักระแต่ละจักระ...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

“...ทางกายก็ออกกำลังกายแบบโยคะ โยคะทำให้ร่างกายแข็งแรง ปราณก็คือการสูดหายใจลึกๆ มันก็ทำให้ปอดทำงานได้ดี ก็สูดออกซิเจนเข้าไปในบริเวณที่ใสนะ ไม่ใช่ที่อากาศสกปรกเหม็นนะ มันก็ได้เหมือนกับสูดพลังจากธรรมชาติ และก็โยคะได้ออกกำลังกายขยับแขนขา ร่างกายเราไม่ติดขัด ได้กัมเมย ร่างกายเราก็ไม่เข็ดเมื่อย...ต้องฝึกโยคะ

เพื่อว่าให้พลังเราแข็งแรง สามารถส่งพลังระหว่างจักระหนึ่งไปจักระหนึ่ง สามารถทำได้ดี แล้วนั่งสมาธิรับพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกาย...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การบริหารร่างกายโดยการฝึกโยคะในแนวพลังจักรวาลมี 9 ท่าด้วยกัน ซึ่งการฝึกโยคะนอกจากเป็นการบริหารข้อต่อต่างๆ ภายในร่างกายแล้วยังใช้ลมปราณมาประกอบด้วย ซึ่งส่งผลให้เส้นทางเดินของพลังภายในร่างกายเปิดออก ลมปราณจึงกระจายแผ่ซ่านไปทั่วร่างกาย กระตุ้นให้ร่างกายตื่นตัวและกระปรี้กระเปร่าตลอดเวลา และช่วยให้ร่างกายไม่แข็งกระด้าง ส่วนการอัดจักระเป็นการเพิ่มพลังการหมุนของจักระต่างๆ ในร่างกายให้หมุนเร็วและแรงขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดูดซับพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทำให้สุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ การอัดจักระทุกจักระให้ได้ผลดี ต้องมีการกำหนดจิตที่จักระนั้นอย่างแน่วแน่ และเคลื่อนไหวอย่างช้าๆ พร้อมกับกำหนดสีประจำจักระด้วย ก็จะทำให้เพิ่มพลังให้ตัวจักระแข็งแรงมากขึ้น ส่วนการนั่งสมาธิเพื่อรับพลังจักรวาลนั้นแตกต่างจากการนั่งสมาธิในพุทธศาสนา คือ สมาธิทางพุทธศาสนาต้องการความเงียบ และไม่ต้องการแสงสว่าง แต่สมาธิแบบพลังจักรวาลสถานที่นั่งสมาธิไม่จำเป็นต้องเป็นที่เงียบสงัด อาจมีเสียงรถ เสียงคนเดินก็ได้ และจะต้องทำในที่ที่มีแสงสว่าง เพราะต้องใช้แสงจากดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นพลังคอสมิกมาช่วยในการบำบัดเยียวยา ขณะทำสมาธิต้องลืมตา เนื่องจากดวงตาจะมีแสงสีทองออกมาซึ่งช่วยในการบำบัดเยียวยาอีกด้วย ส่วนการกำหนดจิตให้กำหนดอยู่ที่กระหม่อมหรือที่จักระ 7 ใช้เวลาในการนั่งสมาธิไม่เกิน 30 นาที เพราะถ้าหากใช้เวลามากกว่านี้ จะทำให้ร่างกายรับพลังจักรวาลมากเกินไป อาจทำให้นอนไม่หลับได้ หรือปวดศีรษะได้ (ประกิจ, 2544)

3. ตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศล เมื่อฝึกโยคะ อัดจักระ รับพลังจักรวาลแล้ว จากนั้นจึงตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนบุญกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร เพื่อให้ขอโหสิกรรม ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตื่นเช้าขึ้นมาก็ตักบาตร จากนั้นอุทิศส่วนบุญให้เจ้ากรรมนายเวร ตักบาตรให้เจ้ากรรมนายเวร หรือทำสังฆทาน...โดยการขอขมาเจ้ากรรมนายเวร ก็ไม่รู้ว่าเขาจะขอโหสิกรรมให้เรามั้ย เราก็ต้องถวายสังฆทาน และกัตักบาตร อุทิศส่วนบุญให้เขา...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

“...ทำบุญตักบาตรทุกวัน อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร ต้องให้เจ้ากรรมนายเวรเขาโหสิ ให้เขาใจอ่อน... แต่มันแปลกมันหายเร็วขึ้น พี่ไปตักบาตรทุกวัน ช่วงนั้นวันดีคืน ดีแบบก้าวกระโดดเลย และก็รู้สึกว่าการรักษาด้วยพลังจักรวาลก็ดีขึ้นเลยนะ...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

“...ไปตักบาตร กรวดน้ำ อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ตอนนี่ที่มาก็คือตักบาตรทุกวันระหว่างเข้าพรรษา ก็คือช่วงใช้พอหลังจากเข้าพรรษา แล้วก็ไปวัดตอนเข้าพรรษา แล้วก็ตักบาตรทุกวันคือพระห้าองค์ทุกวัน จนกว่าจะออกพรรษา ช่วงนี้ตอนที่ถวายข้าวพระภิกษุสามเณรมาบิณฑบาต ก็ขอให้ส่วนบุญมาถึงตัวเรา มาถึงเจ้ากรรมนายเวร เจ้าชะตาชีวิตขอให้โหลสิกรรม...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

เนื่องจากการทำบุญตักบาตร เป็นการสร้างความดีประการหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ 10 เสริมสร้างบุญกุศลให้เพิ่มขึ้น (พระธรรมปิฎก, 2544) เพื่ออุทิศให้กับเจ้ากรรมนายเวรให้ได้รับส่วนบุญกุศลโดยทั่วกัน ซึ่งการทำบุญตักบาตรทำให้จิตใจสงบ ได้ความสุขทันทีในขณะที่ทำ ในขณะที่เดียวกันทำให้อาการเจ็บป่วยทุเลาลงได้

4. ดูแลร่างกายให้แข็งแรง แนวทางการปฏิบัติอีกอย่างหนึ่งในการนำพลังจักรวาลมาใช้ ในการดูแลสุขภาพคือ การดูแลร่างกายให้แข็งแรง โดยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ดื่มน้ำสะอาดอย่างน้อยวันละ 2 ลิตร ฝึกหายใจยาวๆ ออกกำลังกายทุกวัน และพักผ่อนอย่างเพียงพอ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“...พี่ดูแลตัวเองโดยกินเจ...พยายามกินอาหารให้มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน พวกถั่ว งา ข้าวกล้อง ผัก ผลไม้...และนอนหลับอย่างเพียงพอ พี่จะเข้านอนประมาณ 3 ทุ่ม 4 ทุ่ม ตื่นนอนประมาณตี 3 ตี 4 ก็ทำอย่างนี้ทุกวัน นอนหลับได้สนิท”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...อาหารก็พยายามลดเนื้อ พยายามลดสัตว์ใหญ่ กินปลา กินผัก ตอนนี่ก็ดูแลตัวเองโดยมือเที่ยงกินข้าวต้ม จะกินผลไม้พวกส้ม พวกวิตามินซี เพราะว่าเรื่องไอมันช่วยได้มาก และตอนเย็นก็กินน้อยลงมันทำให้ไม่รู้สึกอึดอัด อาหารจะเน้นพวกผัก พวกผลไม้...สี่ทุ่มนอนแล้ว ตื่นประมาณตีห้ากว่าๆ บางทีก็ตีหก พอง่วงก็นอน พอตื่นขึ้นมาก็รู้สึกสดชื่นดี ทำโน่นทำนี่ได้...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

“...พี่จะออกกำลังกายโดยการวิ่งเป็นชั่วโมง จนตอนนี่พี่สามารถวิ่งทนได้คือ 21 กิโลเมตร แล้วก็น้ำหนักเริ่มคงที่ และก็กล้ามเนื้อรู้สึกแข็งแรงมาก ...พี่จะนอนหัวค่ำมากเลย ตีแปดพี่ก็จะหลับแล้ว พี่จะพักตีเก้า ตีสิบ ตีสิบเอ็ด ตีสิบสอง ตีหนึ่ง ตีสอง หกชั่วโมง บางคืนตีหนึ่งพี่ก็ตื่นมา แล้วพี่ก็สามารถตื่นมาทำงานได้ ตื่นขึ้นมาสดชื่น ไม่ง่วงเลย...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

จากการศึกษาพบว่า การดูแลร่างกายให้แข็งแรงเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ หากร่างกายแข็งแรง พลังภายในร่างกายก็จะสมบูรณ์ แต่เมื่อใดที่ร่างกายของเราอยู่ในสภาพที่อ่อนแอ พลังที่แผ่ออกไปก็บกพร่อง ทำให้เกิดการเจ็บป่วยได้ (ธรรมกรรมแก้ว, 2541) ดังนั้นผู้ที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพจึงต้องดูแลร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ

5. บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อเจ็บป่วย ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยสามารถใช้พลังจักรวาลบำบัดเยียวยาตนเองได้ทันที โดยการนั่งสมาธิ ใช้มือจับจักษะที่ควบคุมอวัยวะที่เจ็บป่วย ร่วมกับขออำนาจบารมีของหลวงปู่ พร้อมกับกำหนดจิตตั้งพลังจักรวาลมาที่กระหม่อม จากนั้นกำหนดจิตใช้สีช่วยในการบำบัดเยียวยา ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เวลาปวดก็นั่งสมาธิ ขออำนาจหลวงปู่มารักษา แล้วตั้งพลังคอสมิคมาที่กระหม่อมคือจักษะ 7 และใช้มือจับที่จักษะ 5 คือบริเวณต้นคอ แล้วใช้วิธีการเป่าสี โดยใช้สีส้มทำลายความปวด ใช้สีเขียวเสริมสร้างเซลล์ แล้วใช้สีทองคลุมทับอีกชั้นป้องกันพลังแฝง...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ใช้เมื่อมีอาการ เหมือนกับว่ากลางคืน ลูกขึ้นมาไอพ่นนั่นแหละ พี่ก็จะรักษา พอลูกขึ้นมาก็นำเสร็จแล้วก็ทำ...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

6. สวดมนต์ แม่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวร ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าต้องสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืนโดยการสวดมนต์บทอิติปิโส 9 รอบ อีกรายรับรู้ว่าก่อนนอนสวดมนต์บทพุทธคุณจำนวนเท่าอายุบวกหนึ่ง แล้วรับศีล รับพลังจักรวาล แล้วล้มตัวลงนอน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ลูกก่อนนอนทุกคืน ลูกจะสวดมนต์ไหว้พระ โดยสวดบทอิติปิโส ลูกสวดวันละ 9 รอบทุกวันไม่เคยขาด...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...สวดมนต์ทั้งเช้าทั้งเย็น ก็พยายามนั่งสมาธิทั้งเช้าทั้งเย็น เช้าๆ ก็รับพลังด้วย เย็นก็จะสวดพุทธคุณเท่าอายุบวกหนึ่ง เช้าก็สวดแบบของคุณแม่สิริ แล้วก็รับศีล ก็รับพลัง...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

“...สวดมนต์โดยการสวดทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า การสวดมนต์นั้นเป็นการเป็นการภาวนาสรรเสริญพระพุทธรูป คณา และสรรเสริญเทพเทวดา ประโยชน์ขั้นต้นที่ได้ก็คือ ทำให้จิตสงบมีสมาธิทำให้พลังจักรวาลที่มีอยู่รอบๆ ตัวเข้าสู่จักษะ ทำให้จักษะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ผลิตฮอริโมนส่งไปยังเซลล์ต่างๆ

ของร่างกาย ทำให้ร่างกายสงบนิ่งเกิดความสมดุล ขึ้นสองทำให้เกิดความชำนาญในการกำหนดสมาธิได้ดีขึ้น เมื่อมีสมาธิดี บุญกุศลก็เกิดขึ้นในขณะนั้น ขึ้นสามพุทธศาสดาทุกบทุกมีประโยชน์ทั้งกายและจิต ทำให้เทพเทวดาเกิดความเมตตาและประทานพรให้ชีวิตก็มีแต่มงคล ขึ้นสูงสุดคือผู้ที่มีความเพียรในการเจริญสมาธิ สวดมนต์ภาวนา เมื่อถึงกำหนดอายุขัยของตน สามารถกำหนดจิตให้อยู่กับสมาธิได้อย่างมั่นคง ย่อมจะไปเกิดใหม่ในจักรวาลที่เรียกว่าสวรรค์อย่างแน่นอน (เยาวเรศ, 2545 ข) ซึ่งบุญกุศลที่เกิดขึ้นจากการสวดมนต์นั้นได้แผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวรให้เขาได้รับส่วนบุญกุศลและไปเกิดในภพภูมิที่สูงขึ้น ไปเกิดเป็นเทวดา นางฟ้า นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลบางรายได้ถวายสังฆทาน โดยการบวชเณรสามองค์ และอุทิศส่วนบุญกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร เจ้าชะตาชีวิต ให้เขาอโหสิกรรม ขอให้หายจากอาการเจ็บป่วย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ต้องแผ่เมตตา...ต้องต่อรองกับทางสัมภเวสีว่าต้องการบำบัดเยียวยาคนๆ นี้ คนๆ นี้ยังไม่ถึงเวลาที่เขาจะต้องมีอันเป็นไป ถ้าไม่ใช่ก็รับส่วนบุญไปแล้วกัน บุญทั้งหมดยกให้หมดเลย ให้ไปเกิดในภพภูมิที่สูงขึ้น ให้ไปเป็นเทวดา นางฟ้า...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...พออาจารย์จับพลังแผ่ออกไป เราก็ต้องถวายสังฆทาน ก็ได้ไปบวชพระเณรสามองค์ อุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร เจ้าชะตาชีวิตทั้งหลายให้เขาอโหสิกรรมและก็ให้เราได้หายป่วย...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

เนื่องจากตามหลักพุทธศาสนา สอนให้เชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม การขอขมาเจ้ากรรมนายเวรเป็นการขอโทษ ขออภัย ขอขมาในสิ่งที่เคยกระทำล่วงเกินกันมาแต่อดีตชาติ เพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรเกิดความสงสาร เห็นใจ และให้อภัยในสิ่งที่กระทำ ไม่มีเวรต่อกันและกัน ทำให้เกิดความสบายใจ และไม่รู้สึกผิด ซึ่งคำกล่าวเพื่อขอขมาเจ้ากรรมนายเวรมีดังนี้ (อาภรณ์, 2547)

“กรรมใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำด้วย กายก็ตาม วาจาก็ตาม ใจก็ตาม ทั้งในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ จะโดยตั้งใจก็ตาม ไม่ตั้งใจก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม ขออย่าได้มีกรรมต่อกันและกันเลย” ซึ่งในการขอขมาเจ้ากรรมนายเวรต้องปฏิบัติให้ครบทั้ง 4 ข้อ คือ 1) ต้องกระทำด้วยความจริงใจ 2) ต้องกระทำด้วยความจริงใจ 3) ต้องกระทำด้วยความอ่อนน้อม 4) ต้องกระทำด้วยความสำนึกอย่างแท้จริง และจากนั้นทำบุญอุทิศส่วนบุญกุศลไปให้เจ้ากรรมนายเวร

และนอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลอีก 1 ราย ระบุว่าให้จุดธูป 13 ดอกเพื่อขบไล่สิ่งอัปมงคลรวมทั้งเจ้ากรรมนายเวร และพลังแผ่ให้ออกจากบ้าน ทำเดือนละ 2 ครั้งในตอนเช้า โดยการจุดธูป 13 ดอกแล้วอธิษฐานระลึกถึงหลวงปู่ดาศรีรา นาราดา ขอให้ไล่สิ่งอัปมงคลออกจากบ้าน จากนั้นเดินเวียนให้ครบทุกห้อง แล้วนำธูปไปปักไว้หน้าบ้าน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...อาจารย์แนะนำให้จุดธูป 13 ดอก เวียนทุกห้องเลยในบ้าน เพื่อขับไล่สิ่งอัปมงคล รวมทั้งเจ้ากรรมนายเวร พลังแฝงที่อยู่ในนั้น...โดยทำเดือนละครั้ง 2 ครั้ง ทำในช่วงเช้า จุดธูป 13 ดอก แล้วก็อธิษฐานระลึกถึงหลวงปู่ ขอให้ไล่สิ่งอัปมงคลให้ออกไปจากบ้าน แล้วก็เวียนรอบบ้านทุกห้อง แล้วเอาธูปไปปักไว้หน้าบ้าน...”

(ลุงโก๋ : 4 ม.ค. 46)

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า แนวทางการปฏิบัติในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น ต้องปฏิบัติตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอนจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยเรื้อรังที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพซึ่งจะกล่าวต่อไป

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพให้ได้ผลนั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 6 ประการ ด้วยกันคือ 1) ต้องมีความเชื่อ ความศรัทธา 2) ต้องมีพลังสมาธิ 3) ต้องอยู่กับธรรมชาติ 4) หมั่นสร้างบุญ ละเว้นบาป 5) ไม่มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย และ 6) เจ้ากรรมนายเวร อโหสิกรรมให้ ดังแสดงในภาพ 17

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

- ต้องมีความเชื่อความศรัทธา - ต้องมีพลังสมาธิ
- ต้องอยู่กับธรรมชาติ - หมั่นสร้างบุญ ละเว้นบาป
- เจ้ากรรมนายเวรอโหสิกรรมให้
- ไม่มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย

ภาพ 17 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ต้องมีความเชื่อ ความศรัทธา ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการมีความเชื่อความศรัทธา เป็นการปรับจิตให้ยอมรับการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล เป็นการเรียนรู้วิธีการเปิดเครื่องรับโดยการ

ฝึกจิตให้เป็นตัวรับพลัง เปรียบเสมือนเครื่องรับวิทยุถ้าเครื่องส่งส่งคลื่นให้แล้วแต่เครื่องรับไม่เปิดรับก็ไม่ได้ยิน คือตัวผู้รับการบำบัดเยียวยาเปรียบเสมือนเครื่องรับคลื่นวิทยุ ผู้นำบำบัดเยียวยาเปรียบเสมือนเครื่องส่งคลื่นวิทยุ เมื่อส่งพลังไปให้แล้วแต่ผู้รับการบำบัดเยียวยาไม่รู้วิธีเปิดเครื่องรับพลังที่ส่งไปให้ก็ไปไม่ถึง การบำบัดเยียวยาก็ไม่ได้ผล ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เป็นมะเร็งต้องปรับจิตใจ เพราะว่าพลังจักรวาลนี้ การบำบัดเยียวยาใช้เพียงสองมือและจู่ๆ จะทำให้หาย ซึ่งคนที่เป็นมะเร็งน่าจะต้องการรักษาด้วยการฉายแสงให้คีโม เพราะฉะนั้นก็ต้องปรับระดับของจิตใจก่อนว่าต้องยอมรับตรงนี้... ถ้าเราไม่มีพลังจิตนี้เราก็รับไม่ได้ เหมือนกับว่ามีวิทยุเครื่องส่งนี้ใช้มัย...ถ้าว่าเครื่องส่งเขาส่งไปแล้วเครื่องรับมันไม่เปิดเครื่องรับมันไม่สื่อเลยก็คือมันไม่ได้ยิน มันก็ส่งมาเราไม่รู้เรื่องเลย เมื่อเข้ามาในตัวเราการบำบัดเยียวยาก็ไม่ได้ผล...เพราะฉะนั้นทางที่ดีต้องไปเรียนรู้การเปิดเครื่องรับก่อน...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...จะได้ผลหรือไม่ได้ผล ผมว่าอยู่ที่ใจเราจิตเราจะรับไม่รับมากกว่า ถ้าจิตเรารับก็โอเค ถ้าจิตเราไม่รับก็...เหมือนกับว่าเขาให้อะไรมาถ้าเราไม่รับมันก็ไม่ได้ผล...เราจะรู้สึกเฉยๆไม่ว่าผู้นำบำบัดเยียวยาจะเป็นใคร...ผมว่าตัวที่สำคัญที่สุดคือ จิตของเรา ถ้าเรายอมรับทุกอย่างได้อย่างดีมันก็ค่อนข้างจะสบายขึ้นเยอะ...น่าจะอยู่ที่จิตอย่างเดียว มันเกิดความรู้สึกที่ขึ้นมาก่อน อย่างอื่นมันน่าจะตามมา ถ้าไม่ศรัทธาไม่มา มันก็ไม่น่าจะได้ผล ก็มีความศรัทธาว่า พลังจักรวาล หนึ่งน่าจะจริง สองคิดว่าน่าจะช่วยเราได้จริง...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

“...ความศรัทธาสูง ใจก็สบาย คิดว่ามีพลังนี้สามารถช่วยเราได้ส่วนหนึ่ง ช่วยเรื่องเคราะห์กรรมที่เอากรรมออกไปได้...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพให้มีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยความเชื่อ ความศรัทธาเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรก ถ้าหากผู้ให้ข้อมูลมีความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาล ศรัทธาในตัวผู้นำบำบัดเยียวยา มีความเชื่อว่าพลังจักรวาลสามารถทำให้ตนเองทุเลาหรือหายจากอาการเจ็บป่วยได้ การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพก็จะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. **ต้องมีพลังสมาธิ** ในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น พลังสมาธิเป็นสิ่งสำคัญในการดึงพลังจักรวาล ถ้าจิตมีสมาธิก็ทำให้มีพลังในการดึงพลังจักรวาลเข้ามาบำบัดเยียวยาร่างกายได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...สมานี้สำคัญเป็นตัวมีพลังสามารถดึงพลังคอสมิคเข้ามารักษาโรคได้...โดยการสั่งให้ดึงพลังคอสมิคมารักษาตรงที่เป็นโรค จิตถ้ามีสมานีทำให้มีพลัง สามารถสั่งทำอะไรก็ได้...พลังจิตสามารถรักษาโรคได้โดยการที่จิตสั่งให้หายป่วย...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...สำคัญนะ เพราะว่าเวลาเขาถ่ายพลังให้เราแล้วเรามีสมานี ทำให้เรารับได้ดีขึ้น เหมือนกับมีเต้ารับกับเต้าเสียบนะ เหมือนไฟฟ้าถ้าเขาจ่ายมาแต่เต้ารับแต่ไม่มีเต้าเสียบมันก็รับไม่ได้... พอเรานั่งสมานีนี้ จิตที่อยู่หนึ่งทำให้เราเหมือนมีพลังนะ...”

(พี่สาว : 25 ม.ค. 46)

“...ต้องทำสมานีระหว่างการบำบัดเยียวยา ต้องนิ่ง ต้องนึกถึงหลวงปู่...นึกถึงแสง แล้วเราก็ให้มาพร้อมกับมือของอาจารย์ เราก็นึกไปด้วยจับตรงไหนก็นึกตามไปด้วย มันก็จะช่วยผ่อนคลายแล้วก็จะช่วยเสริมเข้าไปด้วย ทำให้หายเร็วขึ้น ดีขึ้น...ถ้านิ่งแล้วมันจะหายเร็วมาก...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือต้องมีพลังสมานี ซึ่งเกิดจากการฝึกสมานีอย่างต่อเนื่องเพื่อให้จิตสงบนิ่ง ทำให้จิตมีพลังสามารถดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกายได้

3. ต้องอยู่กับธรรมชาติ ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าคุณสมบัติที่รักษาต้องมีแสงแดดอย่างเพียงพอ ต้องอยู่กับธรรมชาติ การบำบัดเยียวยาถึงจะได้ผลดี ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...เวลารักษา ที่ที่เราจะต้องมีแสงสว่าง มีแสงแดดเพียงพอ ต้องใช้พลังจากดวงอาทิตย์... ต้องมีธรรมชาติ แสงแดด ลม ฟ้า อากาศ การบำบัดเยียวยาถึงจะได้ผล...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...ขณะรักษาต้องให้มีแสงอาทิตย์ เพราะเรารับพลังจากแสงอาทิตย์ ฝนตกหรือว่าถ้ายังเข้ามามากยังไม่เห็นพระอาทิตย์นี้ มันก็จะไม่ค่อยลง มันไม่ค่อยจะร้อน ไม่มีแดด...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

จากการศึกษาพบว่า การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือต้องอยู่กับธรรมชาติ เนื่องจากพลังจักรวาลเป็นพลังที่มีอยู่ในธรรมชาติในรูปของพลังคอสมิค และพลังปรมาณ ซึ่งพลังคอสมิคเป็นพลังที่ได้จากการเปล่งแสงของดวงอาทิตย์ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากพลังงานสะสม หรือ primary cosmic เกิดจากการสะสมแสงจากดวงอาทิตย์ไว้ในห้วงอวกาศ ซึ่งจะส่งพลังงานสะท้อนลงมายังโลกและสะสมอยู่ในพื้นโลก ในก้อนหิน ในต้นไม้ใหญ่ๆ อีกส่วนหนึ่งเป็นพลังงานตรง หรือ secondary cosmic ซึ่งเป็นพลังงานคอสมิคจากดวงอาทิตย์

ดวงปัจจุบันที่ส่องตรงมายังโลก ซึ่งมีเฉพาะในเวลากลางวันและลำแสงจะเอนเอียงไปตามตำแหน่งของดวงอาทิตย์ ฉะนั้นความเข้มของแสงจึงไม่เท่ากัน ความเข้มของแสงในเวลาที่เที่ยงวันจะมากกว่าความเข้มของแสงในเวลาเช้าหรือเย็น ด้วยเหตุนี้จึงนิยมบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลในเวลากลางวันมากกว่าเวลากลางคืน เพราะในเวลากลางวันจะได้แสงทั้งสองอย่าง แต่ในเวลากลางคืนจะได้เฉพาะแสงแบบ primary cosmic เท่านั้นแต่ถ้าจำเป็นต้องรักษาเวลากลางคืนสามารถดึงพลังจากอีกฟากหนึ่งของโลกมาใช้ได้เช่นกัน หรือสามารถดึงพลังงาน primary cosmic ในห้วงอวกาศลงมาใช้ได้ (ประภิจ, 2544)

และนอกจากนี้พลังจักรวาลยังอยู่ในรูปของพลังปราณ ซึ่งได้จากสุริยปราณ ซึ่งเป็นปราณที่ได้จากแสงอาทิตย์ อากาศปราณคือปราณที่อยู่ในอากาศ และปฐพีปราณคือปราณที่อยู่ในดิน ซึ่งการที่ผู้ให้ข้อมูลได้อยู่กับธรรมชาติ จึงเป็นการได้รับพลังจักรวาลได้โดยอัตโนมัติ (จ้าว ก๊อกสูย, 2544; นพพนนท์, 2540; วิจิตร, ม.ป.ป. 2)

4. *หมั่นสร้างบุญ ละเว้นบาป* การปฏิบัติตนต้องทำบุญ ทำทาน ตักบาตร ให้อภัยผู้อื่น และต้องรักษาศีล 5 จิตต้องไม่วุ่นวาย หมั่นระลึกถึงหลวงปู่เพื่อให้บารมีของหลวงปู่ช่วยเหลือ และต้องละอายและเกรงกลัวต่อบาป ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เขาก็สอนให้เราทำบุญ ในที่นี้ก็สอนให้เราทำบุญ สอนให้เราใส่บาตร ให้อภัยคน...”

(พื้หมวย : 25 ม.ค. 46)

“...จิตเราต้องไม่วุ่นวาย เราต้องระลึกถึงหลวงปู่ ขอบารมีหลวงปู่ให้มาช่วยปกปักรักษาคุ้มครองเรา...เราต้องรักษาศีล รักษาศีล 5 เป็นอย่างน้อย เราต้องทำบุญกุศล ทำทานภาวนา ไม่สร้างบาป ที่สำคัญต้องมีความละอายและเกรงกลัวต่อการทำบาป...”

(พื้ฝน : 22 มี.ค. 46)

ปัจจัยอีกประการหนึ่งในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือ ต้องมีการทำความดีโดยการสร้างบุญกุศล เป็นการสร้างอริยทรัพย์ด้วยการสร้างบุญกิริยาวัตถุ 10 ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งการทำบุญหรือทางแห่งความดี 10 ประการ คือทำบุญด้วยการแบ่งปันสิ่งของ ทำบุญด้วยการรักษาศีลหรือการทำความดี ทำบุญด้วยการภาวนา คือฝึกอบรมจิตใจ ทำบุญด้วยการประพฤติอ่อนน้อม ทำบุญด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้ ทำบุญด้วยการเฉลี่ยส่วนแห่งความดีให้ผู้อื่น ทำบุญด้วยการยินดีในความดีของผู้อื่น ทำบุญด้วยการฟังธรรมศึกษาหาความรู้ ทำบุญด้วยการสั่งสอนธรรมให้ความรู้ ทำบุญด้วยการทำความเห็นให้ตรง โดยในการสร้างบุญกิริยาทั้ง 10 อย่างนั้นไม่ขึ้นกับจำนวน ปริมาณทรัพย์สมบัติที่ทำ แต่ขึ้นอยู่กับใจ คือ ก่อนทำบุญ ต้องตั้งใจทำ ขณะทำบุญ

ต้องเต็มใจทำ และทำบุญแล้วต้องสบายใจ ซึ่งการทำบุญนั้นต้องทำให้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบดังที่ได้กล่าวมา

5. เจ้ากรรมนายเวรอโหสิกรรมให้ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งรับรู้ว่าต้องมีการขอขมาเจ้ากรรมนายเวร เพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรอโหสิกรรมให้ โดยการทำบุญตักบาตรทุกวัน ถวายสังฆทาน และปล่อยปลาไหลลงแม่น้ำ ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีกรายรับรู้ว่าต้องไม่กลัวที่จะอยู่กับเจ้ากรรมนายเวร ต้องคุยกับเขาทางจิต ติดต่อกับเขาต้องการอะไร เช่นเขาต้องการศาลเพียงตาก็จัดหาให้ มีอาหารให้ แล้วบอกให้เขาออกจากร่าง ซึ่งหลังจากปฏิบัติตามที่เขาต้องการ อาการป่วยก็ค่อยๆ หายไป ดังคำกล่าวที่ว่า

“...จากที่เรารักษามาเป็นเวลา 2 เดือน มันไม่ดีขึ้น พออาจารย์บอกว่าเป็นเพราะเจ้ากรรมนายเวรให้เราขอขมา โดยวิธีการทำบุญตักบาตรทุกวัน แล้วไปถวายสังฆทานที่วัด ครั้งแรกก็ไปถวายพระพุทธรูปที่มีเจ้าอาวาสเป็นคนแก่ ซึ่งถือว่าได้บุญมาก อาการดีขึ้นเรื่อยๆ จนมาทรุดอีกหลังจากนั้นประมาณ 1 เดือน อาจารย์ที่รักษาแนะนำให้บอกว่าเรามีพลังแฝงเข้า ซึ่งเป็นสิ่งเดียวกับเจ้ากรรมนายเวร ตอนหนุ่มๆ เคยตั้งตายหลายตัว อาจารย์ก็เลยให้ผมไปปล่อยปลาไหล ปล่อยในแม่น้ำ จากนั้นอาการปวดก็ค่อยๆ ดีขึ้น...”

(ลุงไก่ : 4 ม.ค. 46)

“...ขอขมาอโหสิกรรมเจ้ากรรมนายเวร วันนั้นคืนนั้นเป็นวันที่หายปวด ที่มันทุเลาเลย... อาการนี้มันหายไปเลย ก็คืนนั้นนะเป็นคืนที่พี่หลับได้...มันไม่เป็นอีกแต่ว่ามันมีอะไรอีกๆ เล็กน้อย...อย่างเจอเจ้ากรรมนายเวร ติดต่อกับเขาก็เขาบอกว่าเขาต้องการศาล ศาลเพียงตา ต้องทำศาลให้กับวิญญาณนี้ ก็มีอาหารให้เขา และบอกเขาว่าต้องออกจากร่างพี่นะ...ให้เขาบอกกล่าวเขาแล้วก็มีรูปอันหนึ่ง แล้วก็ให้วิญญาณนั้นตามไป แต่แปลกมากเลยนะพออันนี้ออกปุ๊บนี่ไอ้ที่หมუნๆ ในตัวที่ทำให้เราอาเจียนแทบตายมันก็ค่อยๆ หายไป...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

ในการขออโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรนั้น ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าเมื่อได้สร้างบุญโดยการบริจาคทรัพย์ หรือปล่อยสัตว์ต่างๆ แล้ว ต้องอุทิศส่วนบุญกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังรับรู้ว่าการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลต้องมีการขอขมาเจ้ากรรมนายเวร โดยใช้วิธีการพูดคุยทางจิตบ่อยๆ ให้เขาเห็นถึงความตั้งใจ จากนั้นทำบุญอุทิศส่วนบุญกุศลไปให้และอธิษฐานจิตให้เขาไปเกิดในที่ดีๆ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...พยายามเคลียร์กับเจ้ากรรมนายเวร พยายามคุยกับเขา คุยทางจิตกับเขา และบอกกับเขาตลอดเวลาเลยว่าไม่ต้องกลัวนะ ไม่ว่าจะอย่างไรก็แล้วแต่เราก็ถือว่าเจ้ากรรมนายเวรก็มี

ทุกข์ของเขา ดังนั้นบุญกุศลต่างๆที่เราทำเราต้องให้เขา ให้เขามีความสุขและให้เขาไปเกิด...เราทำแล้วเราต้องอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร ให้เขาอโหสิ ให้เขาใจอ่อน..."

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

จะเห็นว่าการอุทิศส่วนบุญกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร และการขออโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรนั้น เป็นการขอโทษ ขออภัย ขอขมาในสิ่งที่เคยกระทำล่วงเกินกันมาแต่อดีตชาติ เพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรเกิดความสงสาร เห็นใจ และให้อภัยในสิ่งที่กระทำ ไม่มีเวรต่อกันและกัน ทำให้เกิดความสบายใจ และไม่รู้สึกลึกผิด (อาภรณ์, 2547) วิธีการขอขมาเจ้ากรรมนายเวรควรปฏิบัติให้ครบทั้ง 4 ข้อ คือ ต้องกระทำด้วยความจริงจัง ต้องกระทำด้วยความจริงใจ ต้องกระทำด้วยความอ่อนน้อม และต้องกระทำด้วยความสำนึกอย่างแท้จริง เจ้ากรรมนายเวรจึงจะอโหสิกรรมให้

6. ไม่มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย ผู้ให้ข้อมูลอีกรายหนึ่งรับรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพคือต้องไม่มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย ซึ่งพลังแฝงจะเข้ามาให้ผลกับเราเมื่อเราดวงตก มารุมทำร้าย ซึ่งเมื่อผู้บำบัดเยียวยาขับพลังแฝงออกจากร่างกาย ทำให้อาการปวดค่อยๆ ลดลง ดังคำกล่าวที่ว่า

"...ยังมีพลังแฝงอยู่ รู้สึกนะ คือถ้าดวงตกนะ มันจะรุมสะกรรม ตัวเองก็รู้ว่าตอนนี้ก็ยังมีพวกนี้อยู่ยังไม่ออกหมด...เป็นคนที่มีพลังแฝงเยอะมาก...เขา (ผู้บำบัดเยียวยา) ดึงทุกวัน... เขาจะใช้คนหนึ่งไล่ข้างบนศีรษะ คนหนึ่งก็ลือคเท้า ตอนนั้นก็แปลกนะ พอทำตรงนี้แล้วก็รู้สึกดีขึ้น คืออาการปวดมันค่อยลดลง ๆ เรื่อยๆ..."

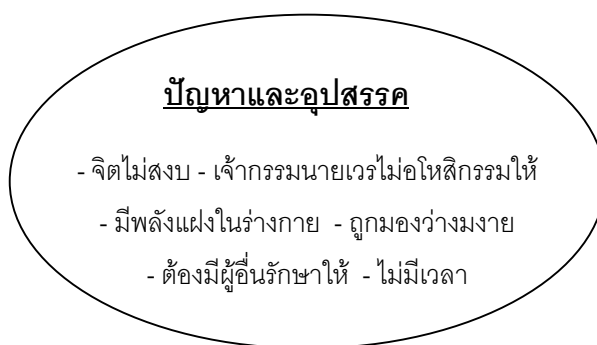
(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

เนื่องจากการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น นอกจากพลังคอสมิคและพลังปรมาณแล้ว ยังมีพลังอื่นๆ ที่มาเกี่ยวข้องด้วยคือพลังกรรม ซึ่งอาจมาในรูปของพลังแฝง หรือที่เรียกว่า สัมภเวสี หรือ ผี ภูตผี หรือวิญญาณ ซึ่งเขาวเรศ (ม.ป.ป.) ได้อธิบายไว้ว่า สัมภเวสี หรือผี จะอยู่อีกมิติหนึ่งซึ่งใกล้เคียงกับการเป็นมนุษย์ พวกนี้บางคนเมื่อเป็นมนุษย์มีจิตใจชั่วร้าย เมื่อตายไปหาที่เกิดใหม่ไม่ได้ หรือลงไปเสวยกรรมในนรกก็วนเวียนทนทุกข์ทรมาน พวกนี้ยังมีจิตใจที่ชั่วร้ายคอยกลั่นแกล้งเข้าสิงมนุษย์ทำให้มนุษย์เกิดการเจ็บป่วย ซึ่งสอดคล้องกับประกิจ (2544) ได้อธิบายไว้ว่าพลังแฝงเป็นพลังงานชนิดหนึ่ง อาจเป็นพลังงานที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ ส่วนใหญ่จะหลบซ่อนอยู่ในร่างกายทำให้เกิดการเจ็บป่วย จึงต้องมีการขับพลังแฝงออก โดยการขับพลังแฝงอาจใช้เวลาภายในวันเดียว หรือ 2 วันก็ได้ โดยใช้ผู้บำบัดเยียวยา 2 คน คนที่หนึ่งจับจักระ 7 และจักระ 5 ส่วนผู้บำบัดเยียวยาอีกคนหนึ่งใช้มือทั้งสองข้างจับหัวแม่เท้าของผู้ป่วย (ประกิจ, 2544) และการขับพลังแฝงสามารถทำให้ตัวเองได้ โดยให้กำหนดจิตดึงพลังจักรวาลใช้สีทองไล่พลังแฝงออกจากศีรษะลงไปที่ปลายเท้าและปล่อยออกทางเท้า ส่วนการป้องกันพลังแฝงเข้าสู่ร่างกาย ทำได้โดยให้

กำหนดสีทองมาคลุมร่างกายให้ทั่ว ทำการล็อคข้อมือข้อเท้าด้วยสีทองทำทุกเข่าก่อนออกจากบ้าน และก่อนเข้าบ้านหลังไปงานศพ (ประกิจ, 2544; นพนนท์, 2540)

ปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

ในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้น จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า มีผู้ให้ข้อมูล บางรายประสบกับปัญหาและอุปสรรค ซึ่งกล่าวโดยสรุปมีดังนี้ 1) จิตไม่สงบ 2) เจ้ากรรมนายเวร ไม่อโหสิกรรมให้ 3) มีพลังแฝงอยู่ในร่างกาย 4) ถูกมองว่างมงาย 5) ต้องมีผู้อื่นรักษาให้ และ 6) ไม่มีเวลา ดังแสดงในภาพ 18

ภาพ 18 ปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. **จิตไม่สงบ** ผู้ให้ข้อมูลบางรายระบุว่าอุปสรรคในการนำพลังจักรวาลมาใช้คือ จิตไม่สงบ คิดวุ่นวาย มีความกังวล คิดฟุ้งซ่าน ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีกรายระบุว่าอยู่ในเขตชุมชนมีเสียงรบกวน เช่นเสียงรถยนต์ ทำให้รำคาญ ไม่มีสมาธิในการปฏิบัติ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ต้องมีสมาธิ มันจะไม่วุ่นวาย มันต้องตัดทุกอย่าง แต่ปรากฏว่าตัดไม่ได้ ฟี้ก็เลยเข้าจนเดี๋ยวนี้ก่อนมะเร็งก็ยังไม่เหลืออยู่ประมาณเซ็นหนึ่ง (1 เซนติเมตร) อยู่เลย มันทำให้ฟี้ยังไม่หายขาดเสียเลยที่เดียว...”

(ฟี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...จิตเราไม่นิ่งพอ คิดโน้น คิดนี้ ทำให้ไม่มีพลังพอ ไม่มีสมาธิ เพราะสมาธินี้สำคัญเป็นตัวมีพลังสามารถดึงพลังคอสมิคเข้ามารักษาโรคได้...”

(ลุงไก่ : 4 ม.ค. 46)

“...มันขึ้นอยู่กับว่าเราด้วย สมมุติว่ามีเรื่องกังวลในบางเรื่อง เรื่องงานบ้าง เรื่องครอบครัว บ้าง เรื่องไหนเรื่องนี้ เราจะรู้สึกเฉยๆ ไม่ว่าผู้บำบัดเยียวยาจะเป็นใคร...ไม่ได้ผลเพราะ ความเครียด ความกังวล...”

(พีลิน : 22 ก.พ. 46)

“...พลังไม่ร้อนเท่าของเขานะ เรายังดึงพลังได้ไม่เก่งนะ คือสมาธิไม่ดีเท่าเขา พลังจิตเรา นะ ไม่สูงเท่าเขา จิตมันฟังอยู่เรื่อย...”

(ป่าพลอย: 29 มี.ค. 46)

“...มันมั่ว แบบว่ารถมันเยอะ พวกนักศึกษา มันอยู่ริมถนน ถึงแบบว่าใจมันไม่สงบเลย เลิกไป คือ นักศึกษามันอยู่ริมถนน ถึงมันพรีอพรี หรือพรี (ขับมอเตอร์ไซด์เสียงดัง) ลุง รำคาญนะ เลยไม่ได้ทำ...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ในสภาวะที่จิตไม่สงบ เป็นอุปสรรคประการหนึ่งที่ทำให้การใช้พลังจักรวาลไม่ได้ผล จากการที่อยู่ในสถานที่พลุกพล่าน มีเสียงดัง ทำให้ไม่สามารถทำจิตให้มีสมาธิได้ จึงเกิดความเหนื่อยหน่าย และหยุดใช้พลังจักรวาลไปในที่สุด

2. เจ้ากรรมนายเวรไม่โอโหสิกรรมให้ ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าคุณขณะที่บำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาล ไม่สามารถรับพลังเข้าไปในร่างกายได้เนื่องจากมีพลังแฝงหรือสัมภเวสีอยู่ในร่างกาย คอยขัดขวาง ไม่ให้การบำบัดเยียวยาได้ผล ดังคำกล่าวที่ว่า

“...อยู่ที่เจ้ากรรมนายเวรเขา...ไม่ว่าเราจะรักษาด้วยวิธีหลวง หรือวิธีอะไรก็แล้วแต่ใน จักรวาลในโลกนี้นะ ถ้าเจ้ากรรมนายเวรเขาไม่ยอมก็คือจบ ต่อให้คุณทำเท่าไรมันก็สามารถเคลื่อนย้ายได้เช่นจากซ้ายไปขวา จากตรงโน้นไปตรงนี้หลายๆที่... ทุกอย่างขึ้นอยู่กับกรรมแต่นั้นเองพี่ก็คิดอย่างนี้...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...อีกอย่างน่าจะเกี่ยวกับพวกกรรมเก่า พวกกรรมมากน่าจะเกี่ยวข้องคือมันต้องชดใช้ เรื่องเจ้ากรรมนายเวรพี่ว่าน่าจะเกี่ยวข้อง เพราะสิ่งนี้เป็นเรื่องที่เราไม่เห็น ถ้าว่ามีอะไรมารบกวน ถ้าเขาส่งพลังไปให้แล้วเราไม่สามารถรับได้ มีเจ้ากรรมนายเวรมาบวกรักษา ก็ไม่ได้ผล...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

3. มีพลังแฝงในร่างกาย ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าคุณพลังแฝงเป็นอุปสรรคอีกอย่างหนึ่งในการนำพลัง จักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ โดยพลังแฝงเป็นเสมือนตัวจุด ตัวรั้ง ที่ทำให้การบำบัดเยียวยาไม่ ได้ผล ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตอนนั้นขณะที่อาจารย์รักษาให้ ปรากฏว่าพลังไม่เข้าเลย มันแน่นไปหมดเลย ร่างกายที่ทึบมากในวันแรก ทึบหมายถึงในตัวที่มีพลังแฝง คือ สัมภเวสี ถ้าพูดให้ชัดคือมี เพราะฉะนั้นตรงนี้สิ่งที่ เป็นอุปสรรคในการบำบัดเยียวยา เขาจะไม่ให้เรารักษา เขาจะเอาชีวิตพี่...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

“...พลังแฝงก็หมายถึง ถ้าพูดให้หายาบที่สุดก็ผี...คือคล้ายๆ กับว่าบางครั้งมันเหมือนเป็น ผลกรรมของเรา กรรมตัวนั้นบางทีถึงจุดที่เราจะต้องใช้... เราต้องใช้กรรมตรงนั้น มันทำให้ การบำบัดเยียวยาไม่ได้ผล คล้ายๆ กับว่าเป็นตัวจุด เป็นตัวดึง เป็นตัวรั้งเอาไว้ เหมือนกับ ความผิด ทำให้การบำบัดเยียวยาไม่ได้ผล...”

(พี่สิน : 22 ก.พ. 46)

4. ถูกมองว่าว่างมกาย ปัญหาอุปสรรคอีกอย่างหนึ่งคือถูกคนรอบข้างมองว่าเป็นคนที่เชื่อสิ่ง ว่างมกาย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...บางคนเขามองเราแปลกๆ ไป เท่าที่รู้สึกนะบางคนก็เปลี่ยนไป ตอนนั้นจะมีเสียงคน ข้างนอกจะมาเยอะเลย ว่างมกายบ้างเยอะเลย บางทีมีคนโทรศัพท์มาว่า บางคนโทรศัพท์ มาคุยกับเราเป็นชั่วโมง ว่าทำไมยังมมมายังอะไรอย่างนี้ละ จนเราต้องบอกเขาว่าพอแค่นี้ ได้มัย ก็คือวางหูแล้วร้องไห้เลย ตอนนั้นก็รู้สึกแย่มาก ไม่มีกำลังใจจะรักษาเลย...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

5. ต้องมีผู้อื่นรักษาให้ ในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพผู้ให้ข้อมูลมักยึดติด อยู่กับตัวผู้บำบัดเยียวยา เพราะรู้สึกว่าจิตมีสมาธิมากกว่ารักษาด้วยตนเอง เนื่องจากรู้ว่าผู้บำบัด เยียวยา มีความตั้งใจ และรู้สึกว่ารับพลังได้มากกว่ารักษาด้วยตนเอง ดังคำกล่าวที่ว่า

“...มีผู้อื่นรักษาให้เราจะรู้สึกว่าจิตเราเป็นสมาธิกว่าเพราะเราไม่ต้องกังวลอย่างอื่น มันเหมือนกับว่าเราตั้งใจแล้วว่าเรามารักษา ก่อนมาเราก็เคลียร์ปัญหาทางกาย ปัญหา ทางใจ เราเคลียร์ไว้หมดแล้ว มาถึงก็ไม่ต้องกังวลอะไร...”

(พี่สิน : 22 ก.พ. 46)

“...พลังจักรวาลมันต้องอาศัยพลังจากคนอื่นที่เขาถ่ายทอดมาให้เรา ก็คือผู้บำบัดเยียวยา ที่ถ่ายทอดมาให้เรา... แล้วเราก็พยายามรักษาตัวเองด้วย...”

(ป้าพลอย: 29 มี.ค. 46)

“...ก็เหมือนกับว่ามีคนอื่นเข้ามาช่วย ที่ว่ามารักษากับอาจารย์ก็คือเขารับรู้เรื่องโรคที่เราเป็น ไม่รังเกียจ ก็เหมือนกับว่าเขาเป็นคนที่ช่วยเหลือเรา จิตใจเราก็สบายขึ้น... ตอนนั้นป่วยอยู่กันก็ไม่ได้ทำ แต่ว่าอยาก让别人ทำให้เพราะว่าเราทำเองไม่ได้...”

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

“...ลุงก็หยุดไปนานแล้ว... ก็พอดีลุงก็ไม่ว่างเรื่อง อยู่ๆ เขาก็หยุดรักษาไปเลย... ที่ได้หยุดก็พอมาไม่พบ ถึงยามบอกว่าเขาหยุดไปเสียแล้ว ถึงลุงก็ไม่หอนมา (ไม่เคยมา) ตั้งแต่นั้น... ก็คิดว่าเขาเลิกไปแล้ว เขาปิดเสียแล้วถึงลุงก็ไม่เคยได้เรียนมาก่อน จึงไม่ได้ไปทำเอง...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

6 ไม่มีเวลา จากการทำผู้ให้ข้อมูลมีภาระหน้าที่ในงานประจำ เป็นปัญหาและอุปสรรคอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลบางรายได้หยุดใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ตอนเช้าๆ ไม่ค่อยได้ทำเพราะมีภาระมาก วันไหนตื่นสายถ้าทำตรงนี้เราต้องตื่นประมาณ 5 โมง แล้วเราก็ต้องทำอย่างอื่นอีก...เวลามันเป็นตัวบังคับ เราก็ไม่ได้ทำ...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

“...บางที่ลุงก็ไม่มีเวลาเหมือนกัน บางที่มันก็ยุ่ง ถึงช่วงนั้นลุงมาทำงาน มารักษา แล้วต้องอยู่เวรกัน...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

“...ไม่ได้ไปรักษา เพราะว่าไม่มีเวลา...พอมันหายเราก็ทำมั่งไม่ทำมั่ง บางวันก็ตื่นสาย บางวันก็ตื่นแล้วทำโน้นทำนี้ ก็เลยไม่ได้ทำ...ก็ไม่ได้ทำเพราะตื่นสายมั่ง (หัวเราะ) ทำอย่างอื่นมั่ง ถ้าว่าซักผ้ากันทำโน้นทำนี้ก็ไม่ได้ทำ...”

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื่องจริงในการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความเชื่อความศรัทธาโดยต้องมีการปรับจิตให้มีการยอมรับว่าพลังจักรวาลสามารถบำบัดเยียวยาโรคได้ ต้องมีสมาธิซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกาย ขณะที่ใช้ต้องอยู่กับธรรมชาติมีแสงแดดและอยู่ในบรรยากาศที่เงียบสงบ ต้องหมั่นสร้างบุญกุศล ละเว้นบาป รวมทั้งต้องขอโหสิกรรมจากเจ้ากรรมนายเวร จึงจะทำให้การนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพมีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการนำมาใช้ก็มีปัญหาและอุปสรรคเช่นกันคือ ความเชื่อความศรัทธาลดน้อยลง หลังจากที่ได้ผ่านระยะวิกฤตของโรคไปแล้วจึงเกิดความเกียจคร้าน และประกอบกับมีภารกิจและไม่มีเวลา ไม่สามารถทำจิตใจให้สงบได้ มีเจ้ากรรมนายเวรและพลังแฝงในร่างกาย ต้องมีผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ และบางรายยังถูกเพื่อนๆ มองว่าเชื่อในเรื่องมงายไม่มีเหตุผล รวมทั้งไม่มี

เวลา จึงทำให้หยุดใช้ไปในที่สุด แต่ในขณะที่เดียวกันมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 ราย ถึงแม้จะรับรู้ว่ามีปัญหาและอุปสรรค แต่ยังคงมีความเชื่อความศรัทธาในเรื่องของพลังจักรวาล และยังคงปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ระยะที่ 3 ชีวิตในปัจจุบัน ใช้อยู่เป็นเนืองนิตย์ จึงมีชีวิตที่ลงตัว

ระยะนี้เป็นระยะหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ จึงได้รับรู้ถึงผลการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพซึ่งสรุปได้ 7 ลักษณะคือ 1) จิตใจสงบนิ่งไม่เครียด 2) ใส่ใจในบุญกุศลมากขึ้น 3) เชื่อในกฎแห่งกรรม 4) แม้โรคจะไม่หายแต่ร่างกายแข็งแรง 5) ได้เจอกัลยาณมิตร 6) โรคร้ายหายสนิท และ 7) เห็นสัจธรรมชีวิต และเมื่อได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่องผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้ถึงชีวิตในปัจจุบันได้ 4 ลักษณะคือ 1) มีความสมดุลของกายและจิต 2) เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องใช้ยา 3) มีชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และ 4) ใช้พลังป้องกันตนเอง ซึ่งในระยะนี้ผู้ให้ข้อมูล 8 รายยังคงใช้พลังจักรวาลอย่างสม่ำเสมอ หรือใช้เป็นการชั่วคราวเมื่อเจ็บป่วย ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีก 2 รายได้หยุดใช้ไป เนื่องจากไม่มีทักษะในการบำบัดเยียวยาด้วยตนเอง และไม่มีผู้บำบัดเยียวยาให้ แต่ทั้ง 10 รายรับรู้ว่าคุณชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่มีความลงตัว ดังแสดงในภาพ 19

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

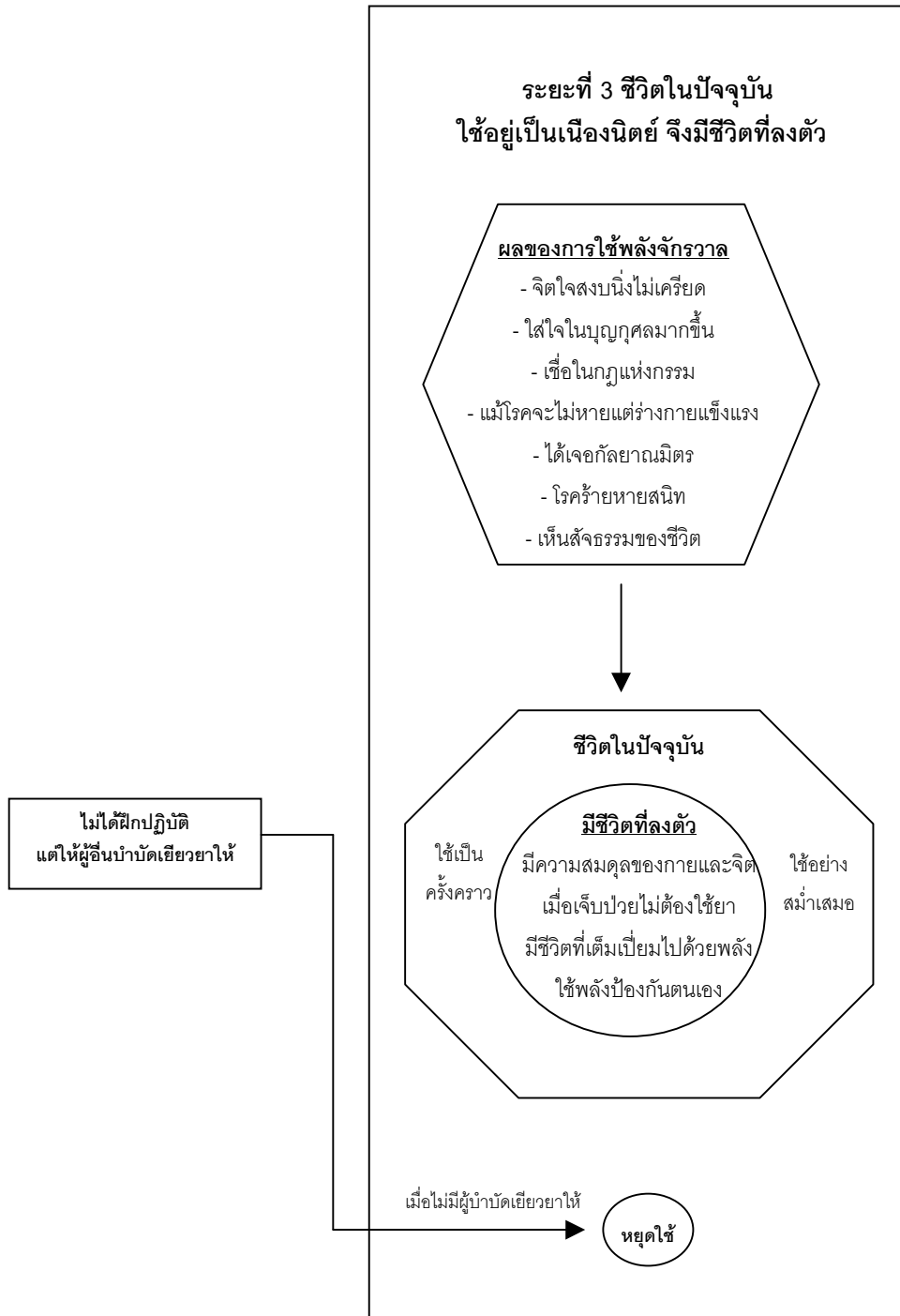
ผลของการใช้พลังจักรวาล

จากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลรับรู้ผลของการใช้พลังจักรวาลสรุปได้เป็น 7 ลักษณะคือ 1) จิตใจสงบนิ่งไม่เครียด 2) ใส่ใจในบุญกุศลมากขึ้น 3) โรคร้ายหายสนิท 4) แม้โรคจะไม่หายแต่ร่างกายแข็งแรง 5) ได้เจอกัลยาณมิตร 6) เชื่อในกฎแห่งกรรม และ 7) เห็นสัจธรรมของชีวิต ดังรายละเอียดที่จะกล่าวต่อไป

1. จิตใจสงบนิ่งไม่เครียด ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าคุณใจดีขึ้น สงบ ปลอดภัย โปร่ง หนักแน่น ไม่เครียด ไม่กังวล จากเดิมที่เป็นคนคิดมาก ใครพูดอะไรนิดหน่อยก็คิดมาก และโกรธง่าย คิดมากกว่าทำไม่ถึงเป็นตนเองที่ต้องมาเจ็บป่วย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...จิตใจดีขึ้น คือไม่เครียด นอนหลับได้มากขึ้น...”

(ลุงไก่ : 4 ม.ค. 46)

ภาพ 19 ชีวิตในปัจจุบันของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพ

“...จากเดิมก็คือแข็งแรงอยู่ก็คือที่ไม่เป็นอะไรมาก แต่มีความรู้สึกว่ามันสดชื่น มันแข็งแรง มันไพบร์ท เดินได้มากกว่าปกติ ทำอะไรได้มากกว่าปกติ สมานดีขึ้น ไม่เครียด ไม่มีกังวล... เดิมทีเป็นคนที่ไม่ทำอะไรน่ะทำอะไรน้อยไม่ได้ ต้องว่าตอ และจะโง่งง่ายมาก กังวลทุกเรื่อง ยิ่งตอนป่วย คิดนะว่าทำไมต้องเป็นเรา...”

(พีฝน : 22 มี.ค. 46)

“...ร่างกายรู้สึกว่ามันปลอดภัย โปร่ง มันเบาขึ้น...จิตใจมันปลอดภัยขึ้นมา...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

“...ตื่นตื่นมากเลย มันต้องหายได้ เพราะว่ามันแค่สิบวันเอง ทำไมมันเป็นไปได้ถึงขนาดนี้ ดีใจอย่างแรง ดีใจจนตัวลอย...ด้านจิตใจรู้สึกผ่องใสขึ้น ตัวเบา รู้สึกว่าชีวิตนี้ถูกปลดปล่อย ออกมาจากแอกเลย ทั้งร่างกายทั้งจิตวิญญาณ รู้สึกว่าตนเองถูกปลดปล่อยจากสิ่งที่ถูกจองจำทุกอย่างเลย...”

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

2. ใส่ใจในการสร้างบุญกุศล หลังจากการรักษาด้วยพลังจักรวาลทำให้ได้ไปทำบุญที่วัดบ่อยขึ้น ชวนกันไปทำบุญทอดผ้าป่า และทำให้มีความเชื่อด้านจิตวิญญาณมากขึ้น เห็นคุณค่าของจิต และทำให้รู้ว่าคุณค่าความสุขอยู่ที่จิต ตนเองเป็นคนกำหนด ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...คือเรามาดูเรื่องนี้มันนอกเหนือจากเราจะคุยกันเรื่องพลังจักรวาลแล้วเรายังคุยเรื่องอย่างอื่นด้วย ส่วนมากเรื่องเกี่ยวกับเรื่องจิต เกี่ยวกับเรื่องธรรมะ ชักชวนเข้าไปทำบุญเข้าวัด ไปทอดผ้าป่า ไปร่วมกันสร้างบุญกุศลกันบ่อย มันก็ทำให้จิตใจเราดีขึ้นเยอะ...”

(พีสิน : 22 ก.พ. 46)

“...มาที่นี้ชักชวนกันไปทำบุญ ไปทอดผ้าป่า พูดกันในเรื่องที่ดีๆ เชื่อในเรื่องกรรม เชื่อในเรื่องการทำความดี ทำให้เห็นคุณค่าของจิต รักษาจิตมากขึ้น ตอนนี้ได้ข้อสรุปว่าสุขทุกขขึ้นกับตัวเราเอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครเลย สุขทุกข์อยู่ที่เรา อยู่ที่เราจะกำหนด...”

(พีสาว : 22 ส.ค. 46)

จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมกิจกรรมในการบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลทั้งสองสถานศึกษา พบว่าทุกๆ วันผู้ที่มารับการบำบัดเยียวยาจะถือของฝากจำพวก ขนม ผลไม้ ซึ่งนำมาจากบ้านมาฝากผู้บำบัดเยียวยารวมทั้งเพื่อนๆ ด้วยกัน พูดคุยถามทุกข์สุขซึ่งกันและกัน ถ้ามถึงความรู้สึกหลังจากที่ได้รับการบำบัดทุกครั้งว่าเป็นอย่างไร อาการป่วยดีขึ้นบ้างมั๊ย และนำสิ่งที่ดีๆ มาถ่ายทอดเล่าสู่กันฟังเช่น เมื่อได้รับฟังข่าวคราวหรือได้ไปรับการบำบัดเยียวยาที่ไหนแล้วมีอาการดีขึ้น หรือทราบว่ามีอาการบำบัดเยียวยาโรคที่เพื่อนๆ เป็นอยู่ก็จะแนะนำต่อๆ กันไป รวมทั้งเมื่อมีกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่นการสร้างบุญ กุศลก็จะชักชวนกันไปทำบุญ ซึ่งส่วนใหญ่จะนัด

แนะไปกันทุกเดือน ซึ่งทุกคนที่ได้มาเจอกันก็จะมีสีหน้าที่ยิ้มแย้ม เป็นมิตรไมตรีกับทุกๆคนไม่ว่าคนผู้นั้นจะเป็นใคร ส่วนผู้บำบัดเยียวยา ก็มาทุกวันไม่เคยขาด ยกเว้นว่ามีธุระจำเป็นจริงๆ ก็จะไม่บอกผู้มารับการบำบัดเยียวยาล่วงหน้า ซึ่งทุกๆ คนจะรู้ความเป็นไปของกันและกัน และบ่อยครั้งที่ผู้วิจัยพบว่า เมื่อผู้ให้ข้อมูลเดินทางกลับบ้านผู้ที่นำรถมาและเดินทางไปในเส้นทางเดียวกันหรือใกล้ๆ กันก็จะอาสาไปส่ง ซึ่งเป็นการกระทำด้วยความเต็มใจไม่หวังผลตอบแทน เป็นบรรยากาศที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ที่เป็นมิตร มีน้ำใจพร้อมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น

จากผลการศึกษาพบว่า ผลของการใช้พลังจักรวาลทำให้ผู้ให้ข้อมูลใส่ใจในการสร้างบุญกุศลมากขึ้น เป็นการสร้างบุญกริยา 10 ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ซึ่งการสร้างบุญที่สร้างได้ง่ายที่สุดคือการให้ทาน ไม่ขึ้นกับจำนวน ปริมาณทรัพย์สมบัติที่ทำ แต่ขึ้นกับใจ คือ ก่อนทำบุญต้องตั้งใจทำ ขณะทำบุญ ต้องตั้งใจทำ และทำบุญแล้วต้องสบายใจ (พระธรรมปิฎก, 2542; พระราชวรมุนี, 2528) การสร้างบุญทำให้เกิดความสุข เป็นการพัฒนาเข้าสู่การเป็นผู้ให้ทั้งผู้ให้การบำบัดเยียวยาและผู้มารับการบำบัดเยียวยา พัฒนาจิตวิญญาณจากภาวะทุกข์ทรมาน ภาวะบีบคั้นขึ้นไปสู่ความมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มีน้ำใจ ช่วยเหลือให้เกื้อกันและกัน (อาภรณ์, 2547; ประกิจ, 2545)

3. *เชื่อในกฎแห่งกรรม* ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการรักษาโรคด้วยพลังจักรวาลแล้วทำให้มีความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวร ซึ่งจากเดิมไม่เคยมีความเชื่อในเรื่องนี้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวรมากขึ้น...จากเดิมไม่เคยเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวร หลังจากที่เรารักษาเป็นเวลา 2 เดือน มันไม่ดีขึ้น พออาจารย์บอกว่าเป็นเพราะเจ้ากรรมนายเวรให้เราขอขมา โดยให้ทำบุญตักบาตรทุกวัน เราทำตามที่เขาบอก หลังจากนั้นอาการปวดก็ค่อยๆ ดีขึ้น พี่เชื่อว่ากฎแห่งกรรมมีจริง สิ่งที่เราเคยทำมา ได้ส่งผลให้เราแล้วในขณะนี้...”

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

“...ความเชื่อเปลี่ยน...เปลี่ยน...บางอย่างเปลี่ยน เช่น เราเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมสนิทใจ ซึ่งแต่ก่อนเราเฉยๆ พูดเรื่องทำนองนี้เราจะเฉยๆ เสียมากกว่า เชื่อหรือไม่เชื่อก็อธิบายยาก แต่เราไม่สนใจมากกว่า ไม่สนใจที่จะเข้าวัดเข้าวาด้วย เห็นหนังสือธรรมะไม่อ่านเลย แต่ปัจจุบันอ่านนะ ชอบอ่านด้วย...”

(พี่สิน : 22 ก.พ. 46)

“...เชื่อเรื่องบุญเรื่องกรรมว่าเขาได้ทำและเขาได้ออกไปแล้ว และเราก็ขอให้อธิกรรม ทำบุญให้เจ้ากรรมนายเวรให้เขาได้รับส่วนบุญไปแล้วนะ เราคิดว่าน่าจะดีขึ้น...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวรเป็นความเชื่อในเรื่องของกฎแห่งกรรม ซึ่งทางพุทธศาสนาเชื่อว่าผู้ที่เจ็บป่วยหรือผู้ที่ได้รับความทุกข์เวทนา เป็นผลจากการกระทำในอดีต มีเจ้ากรรมนายเวรมาเบียดเบียน มาจองล้างจองผลาญ (ประกิจ, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปรีชา (2537) ที่พบว่า บุคคลมีความเชื่อเกี่ยวกับโรคเรื้อรังว่าเป็นโรคจากเวรกรรม เชื่อว่าถูกลงโทษเพราะทำผิดและเชื่อว่าเกิดขึ้นในตัวของผู้ป่วยเอง

4. แม้โรคจะไม่หายแต่ร่างกายแข็งแรง โดยผู้ให้ข้อมูลระบุว่าหลังจากใช้พลังจักรวาลโรคที่เป็นอยู่ไม่หายสนิท เช่นยังมีอาการเจ็บกระดูก หรือก้อนที่เต้านมยังคงเหลืออยู่ขนาดประมาณ 1 เซนติเมตร แต่รู้สึกว่าร่างกายแข็งแรงขึ้นกว่าเดิม ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...พี่ก็รู้สึกว่ามันดีขึ้น ช่วงนั้นที่พี่มาใหม่ๆ แล้วเจ็บกระดูกมาก เกิดจากการแพ้ยาลูก
กระดูกพอมมาแล้วพอเขาถ่ายพลังให้รู้สึกมันเบาลงนะ...”

(พี่หมวย : 25 ม.ค. 46)

“...แข็งแรง แม้ว่าป่วยแต่ก็รู้สึกแข็งแรง...จากเดิมก้อนที่เต้านมมีขนาดสัก 3 เซนติเมตร
ตอนนี้เหลือแค่เซนต์เดียว ยังไม่หมด แต่รู้สึกว่าเราแข็งแรงขึ้น...”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

5. ได้เจอภักตยาณมิตร ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า การมาบำบัดเยียวยาด้วยพลังจักรวาลทำให้ได้มาอยู่ในสังคมอีกแบบหนึ่งคือ ได้มาเจอคนที่ป่วยเหมือนกัน ทำให้ไม่ต้องหมกหมุ่นอยู่กับเรื่องของตนเอง ได้มาเจอกลุ่มคนที่เป็นคนดี ไม่เห็นแก่ตัว เป็นคนทำบุญ ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลบางรายระบุว่าจากเดิมอยู่ในสังคมที่ดื่มสุราทุกวัน หลังจากที่มารักษาด้วยพลังจักรวาล ทำให้ห่างเหินจากเพื่อนกลุ่มเดิมไม่สนิทกันเหมือนเมื่อก่อน ได้มาเจอภักตยาณมิตรที่ดี มีความปรารถนาดีต่อกัน ถือว่าเป็นที่สุดของชีวิต ดังคำกล่าวที่ว่า

“...มาที่นี้ก็ถือว่ามาพบเพื่อนฝูง ได้รู้จักกัน...ก็เรามาเจอแต่คนป่วย ก็คล้ายๆ กับเจอ
สังคมอีกแบบหนึ่ง ไม่ต้องหมกหมุ่นเรื่องตัวเอง... คือคนกลุ่มนี้เป็นคนถือศีล เขามาทำ
บุญ ทำทานไม่ค่อยมีความเห็นแก่ตัว... คนที่มาที่นี้เป็นคนดี เป็นคนทำบุญ...”

(พี่หมวย : 25 ม.ค. 46)

“...ที่เห็นชัดก็คือเพื่อนกลุ่มเดิมที่ต้องนั่งกินเหล้ากันทุกคืนไม่ค่อยได้สูงสิงกันเท่าไร
หลังๆ ก็เพื่อนกลุ่มนั้นก็ห่างไป กลายเป็นคนรู้จักธรรมดา ไม่สนิทไม่ขึ้นกันแล้ว... เปลี่ยน
จากวงเหล้ามาเป็นเพื่อนกลุ่มนี้ คือเรามาตรงนี้นั่นนะนอกจากเราจะคุยกันเรื่องพลัง
จักรวาลแล้ว เรายังคุยเรื่องธรรมะ เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า การปฏิบัติตัวของผู้เป็นโรค จิตเราควร
จะเป็นอย่างไร แล้วชักชวนเข้าไปทำบุญทอดผ้าป่า มันก็ทำให้จิตใจเราดีขึ้นเยอะ...”

(พี่ลิน : 22 ก.พ. 46)

“...เหมือนเรามีกัลยาณมิตรที่ดี มีคนที่ดีมาก ๆ มีแต่ความปรารถนาดีต่อกัน เพราะว่ามันถึงที่สุดของชีวิตแล้วมันไม่มีอะไรมากกว่านี้อีกแล้ว...อยากให้อาย มีอะไรกันก็จะเกือกลงกัน ไม่มีสิ่งตอบแทน ไม่มีการที่ว่าจะต้องฝ่าฟัน ต้องต่อสู้ ต้องเหยียบบ่ากันไม่มี”

(พี่ฝน : 22 มี.ค. 46)

จากการที่ได้นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้เจอเพื่อนกลุ่มใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่ประพาศติตนอยู่ในศีลธรรม ที่มีแต่ความปรารถนาดีต่อกัน ซึ่งเรียกว่าได้ว่าเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งตามความหมายในพจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลผล 2528 กัลยาณมิตร หมายถึง เพื่อนที่ดี มีตรมผู้มีคุณอันบัณฑิตควรนับ (พระราชวรมนี, 2528) ซึ่งพบได้ในในกลุ่มคนที่นำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ

6. โรคร้ายหายสนิท หลังจากนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ พบว่าผู้ให้ข้อมูล 3 ราย ได้หายจากโรค คือ ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1 อาการปวดหลังหายสนิท ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2 พบว่าก้อนที่คอเล็กลงจากเดิมขนาดเท่าหัวแม่มือเหลือประมาณนิ้วชี้ หลังจากนั้นประมาณสองเดือนคลำไม่พบก้อนที่คอ และผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3 หลังจากรักษาครั้งแรกอาการปวดเข่าหายไป ไม่มีอาการปวดปรากฏให้เห็นอีกเลย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...คือมันแปลกมากเพราะจากที่ปวดพอสักสิบนาที่มันหายเลย...ก็รู้สึกว่าจะค่อยๆ ดีขึ้น... ตอนนั้นเราไม่กินยาแม้แต่เม็ดเดียว เราก็เห็นว่าพลังช่วยเราได้จริงๆ รักษาต่อจนประมาณ 3 เดือน อาการปวดหลังหายสนิท ไม่ต้องไปหาหมอ ไม่ต้องกินยาอีกเลย...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...จนพอผ่านไปสัปดาห์ ปรากฏว่าก้อนที่คอเล็กลง ก้อนมันยุบจนเหลือแค่นิ้วชี้ จากเดิมก้อนเท่าหัวแม่มือ หลังจากนั้นประมาณผ่านไปเดือนหนึ่งยังจับได้ประมาณปลายนิ้ว ยังมีเหมือนดิ่งเล็กๆ อยู่นะ พอว่าผ่านไปอย่างเข้าเดือนที่สองเต็มก้อนจับไม่ได้หายไปเลย ตอนนี้อยู่ไม่มีแล้วหายขาดไปเลย ไม่สามารถจับก้อนนั้นได้แล้ว ก้อนนั้นสูญไปเลย...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

“...แต่ว่ามันแหละพอหลังจากนั้นพอเราเดินแล้วมันจะหายเจ็บ เหมือนกับว่าเดินขึ้นได้ ก้อนหน้านี้พอเดินแล้วมันจะเจ็บ แต่ว่าพอว่าหลังจากรักษา พอเดินแล้วจะไม่เจ็บ มันจะรู้สึกเบาๆ...เวลาเดินมันจะเบาขึ้นแทนที่มันจะเจ็บ เหมือนกับว่าตอนขึ้นบันไดมันจะเจ็บ พอรักษาเสร็จมันจะไม่เจ็บ คือมันเจ็บน้อยลง...เจ็บน้อยลงมากคือมันเหลือนิดเดียว จนไม่รู้สึกรู้ว่าเจ็บ...”

(พี่เล็ก : 17 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า ผลจากการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลทุกรายทุเลาจากอาการเจ็บป่วย และบางรายหายจากโรค ซึ่งหลักการทำงานของพลังจักรวาลอธิบายได้ด้วยทฤษฎีจิตประสาทภูมิคุ้มกันวิทยา (psychoneuroimmunology: PNI) คือเมื่อจิตอยู่ในภาวะผ่อนคลายจะกระตุ้นสมองส่วนล่างตรงตำแหน่งต่อมพิทูอิทารี (pituitary gland) ทำให้การทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติซิมพาเทติก (sympathetic) ลดลง ส่งผลให้ระบบประสาทอัตโนมัติพาราซิมพาเทติก (parasympathetic) ทำงานมากขึ้น เกิดการหลั่งฮอร์โมนเอนโดรฟิน (endorphin) ซึ่งเป็นฮอร์โมนแห่งความสุข มีผลให้อัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการหายใจ การเผาผลาญ ความตึงตัวของกล้ามเนื้อระดับอีพิเนฟริน (epinephrine) และความดันโลหิตลดลง เพิ่มการไหลเวียนของโลหิตส่วนปลาย มีการหายใจลึกขึ้น ใช้กล้ามเนื้อหน้าท้องมากขึ้น ทำให้ระดับแลคเตทในเลือดลดลง ช่วยให้ร่างกายและจิตใจกลับสู่สมดุล ระหว่างที่การทำงานของร่างกายและจิตใจคงความสมดุลนี้ จะทำให้มีผลต่อระบบภูมิคุ้มกัน (immune system) คือทำให้ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้น โดยระบบภูมิคุ้มกันนี้เป็นการทำงานของต่อมและอวัยวะต่างๆ ได้แก่ ต่อมน้ำเหลือง ม้าม ไชกระดูก ตับ ต่อมธัยมัส (thymus gland) เกิดเป็นกลไกในการป้องกันตัวเองของบุคคล โดยจะตอบโต้สิ่งแปลกปลอมหรือแอนติเจน หรือจุลชีพที่เข้าสู่ร่างกาย โดยผ่านเซลล์ของระบบภูมิคุ้มกัน เช่น lymphocyte, macrophage, natural killer (NK) cell ซึ่งเซลล์เหล่านี้มีหน้าที่ในการทำลายเชื้อโรค หรือเซลล์เนื้องอกและเซลล์มะเร็ง (Bauer, 1994) จากกลไกการทำงานประสานกันดังกล่าวนี้พลังจักรวาลจึงมีผลต่อการบำบัดเยียวยาและทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับร่างกาย และนอกจากผู้ให้ข้อมูลโรคมะเร็งเต้านมระยะที่ 3 หลังจากใช้พลังจักรวาลประมาณ 3 เดือนพบว่าก้อนมะเร็งลดขนาดลงเหลือประมาณ 1 เซนติเมตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โซเฟีย แอนทิโพลิส (Sopha-Antipolis, 1997) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้พลังจักรวาลในเซลล์มะเร็งของมนุษย์ที่เลี้ยงไว้ในหลอดทดลอง ซึ่งผลการทดลองพบว่าพลังจักรวาลช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็ง ช่วยส่งเสริมการหายของเซลล์ที่ถูกทำลาย ช่วยสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและช่วยยับยั้งการเจริญของแบคทีเรีย

7. เห็นสังขรณ์ของชีวิต และผู้ให้ข้อมูลอีก 2 ราย ระบุว่าได้เห็นสังขรณ์ของชีวิต ทำให้เห็นทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เห็นทุกอย่างเป็นของไม่เที่ยง ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีกรายระบุว่าเห็นคุณค่าของจิต สุขหรือทุกข์ขึ้นอยู่กับตนเองเป็นผู้กำหนด ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ที่รู้สึกว่าจะตัดไปได้เยอะ เห็นสังขรณ์ชีวิต ชีวิตเราเป็นสิ่งที่พุทธเจ้าบอกว่าอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ทุกอย่างเป็นของไม่เที่ยง ไม่นั่นไม่นาน ถ้าเราไปยึดมันถึมันมันยังแยไปเลย อย่าไปมุ่งวัตถุนักแรง ทำใจให้โล่งๆ ให้ชีวิตมีความสุขสงบเย็น เหมือนที่พี่ว่าใช้ชีวิตเต็ม

เปี่ยม เรียบง่าย และไร้พันธนาการ ไร้พันธนาการ...อยากได้นั้น...ม่าย อยากได้นั้น...
ม่าย...พี่ว่าพี่ไม่อยากจะ ไม่เสียตายให้...”

(พี่แดง : 8 ต.ค. 46)

“...เห็นคุณค่าของจิต รักษาจิตมากขึ้น ตอนนั้นได้ข้อสรุปว่าสุขทุกข์ขึ้นกับตัวเราเอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครเลย สุขทุกข์อยู่ที่เรา อยู่ที่เราจะกำหนด... เพราะฉะนั้นป่วยครั้งที่สองจะไม่เหมือนครั้งแรก ครั้งที่สองเนี่ยมีได้ ก็คือครั้งที่สองยังตกใจเหมือนกัน ก็คือพอรู้ตอนนั้นไอ้เป็นอีกแล้ว แต่ก็คือร้องครั้งนั้นนะครั้งสุดท้ายและหลังจากนั้นก็อ้อมได้...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีผลของการนำพลังจักรวาลมาใช้ในการดูแลสุขภาพทำให้รับรู้ได้ว่า ทุกอย่างในชีวิตเป็นไปตามสภาวะธรรมชาติ ตามกระบวนการปัจเจกสมุบัติหรืออิทัปปัจจยตา ซึ่งแสดงกระบวนการเกิดขึ้นและดับไปแห่งความทุกข์ (พระธรรมปิฎก, 2542; พระราชวรมุนี, 2528) เป็นไปตามกฎไตรลักษณ์ในหลักธรรมในพุทธศาสนา ซึ่งไตรลักษณ์หมายถึง ลักษณะสาม คือ อนิจจัง (ความไม่เที่ยง) ทุกขัง (ความเป็นทุกข์) อนัตตา (ความไม่ใช่ตัวตน) (พระราชวรมุนี, 2529; พุทธศาสนิกชน, ม.ป.ป.) ซึ่งอธิบายให้ลึกซึ้งลงไปได้ว่า "สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง สังขารทั้งหลายทั้งปวง เป็นทุกข์ ธรรมทั้งหลายทั้งปวง เป็นอนัตตา" (พระธรรมปิฎก, 2544) ในการศึกษาครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลได้เห็นถึงสัจธรรมของชีวิต และสามารถนำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้

ชีวิตในปัจจุบัน มีชีวิตที่ลงตัว

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่มีความลงตัวสรุปได้ 4 ลักษณะคือ 1) มีความสมดุลของกายและจิต 2) เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องง้อยา 3) ชีวิตเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และ 4) ใช้พลังป้องกันตนเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. มีความสมดุลของกายและจิต ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 9 ราย รับรู้เมื่อผ่านชีวิตระยะแรกมาได้ ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดว่าโรคที่เป็นอยู่จะกำเริบขึ้นมาตอนไหนอีก รู้สึกจิตใจสบายขึ้น เมื่อจิตสบายกายก็สบายไปด้วย ในขณะที่อีกรายได้ให้ปรัชญาเกี่ยวกับชีวิตว่าชีวิตคือการเรียนรู้ ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตถือว่าการเรียนรู้ ปัจจุบันรับรู้ชีวิตที่สมดุลของกายและจิต ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ลูกก็ว่ามันทำให้จิตใจเราสบายขึ้น เมื่อเราคิดว่าจิตใจเราสบาย กายเราก็สบาย ไม่คิดไหว...คือเราไม่อยากจะคำนึงถึงว่าโรคที่เราเป็นอยู่มันจะแผดงฤทธิ์ต่อใคร แต่ตอนนี้ลูกไม่คิดอะไรแล้วเกี่ยวกับโรคที่ลูกเป็นอยู่...ลูกก็อยู่อย่างสบายไม่คิดอะไรทั้งสิ้น...”

(ลุงเอก : 18 ก.ย. 46)

"...พีคิดว่าตอนนี้อยู่ได้ เหมือนกับว่ามันสมดุลกันของกายและจิต คือมันผ่านช่วงที่เราป่วยมาแล้ว ก็ไม่ได้ไปคิดถึงมันอีก พอดีพีให้ปรัชญาของชีวิตพีว่า ชีวิตคือการเรียนรู้ ทุกอย่างเรียนรู้หมด ตอนนี้อยู่สบาย ร่างกายก็ไม่ได้เป็นไรมาก มันรู้สึกว่ามันสมดุลกันแล้วนะตอนนี้..."

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

2. เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องใช้ยา ผู้ให้ข้อมูล 7 รายรับรู้ว่าจะปัจจุบันได้นำพลังจักรวาลมาใช้บำบัดเยียวยาตนเองเมื่อมีอาการเจ็บป่วย โดยใช้มือจับตรงจักระที่ควบคุมอวัยวะที่เจ็บป่วย ทำจิตนิ่งให้มีสมาธิ พร้อมกับขออำนาจจากหลวงปู่มาช่วยในการบำบัดเยียวยา พร้อมกับกำหนดจิตตั้งพลังคอสมิค ร่วมกับกำหนดสีเข้าไปรักษา โดยไม่ต้องพึ่งการบำบัดเยียวยาทางยาทุกครั้งเหมือนเมื่อก่อน สามารถทำได้ทันทีเมื่อมีอาการ ดังคำกล่าวที่ว่า

"...ก็ตอนนี้เวลาลูกปวดหลังขึ้นมาก็นั่งสมาธิ ขออำนาจหลวงปู่มารักษา แล้วดึงพลังคอสมิคมาที่ระหม่อมคือจักระ 7 และใช้มือจับที่จักระ 5 ตรงบริเวณต้นคอ แล้วใช้วิธีการเป่าสี โดยใช้สีส้มทำลายความปวด ใช้สีเขียวเสริมสร้างเซลล์ แล้วใช้สีทองคลุมทับอีกชั้นป้องกันพลังแฝง...รักษาตัวเองทุกวัน โดยไม่ต้องกินยาแก้ปวดทุกวันเหมือนเมื่อก่อน"

(ลุงโก : 4 ม.ค. 46)

"...ตอนนี้คิดว่าเป็นบุญอย่างหนึ่งที่ได้มาสัมผัสสมาธิวิชานี้ เป็นทางหนึ่งที่ช่วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งใคร ใช้ตัวเองรักษาด้วยตัวเองโดยไม่ต้องไปซื้อยาไปซื้อไหม้ พอป่วยขึ้นมาก็จับรักษาตัวเองได้ทันที...."

(พีแหวน : 8 ต.ค. 46)

"...ใช้เมื่อมีอาการ เหมือนกับว่าไอ ลูกขึ้นมาไอกกลางคืน พีก็จะรักษา พอลูกขึ้นมากินน้ำเสร็จแล้วก็รักษาตัวเอง มันก็ดีตรงที่ว่าเจ็บไข้เล็กๆ น้อยๆ ไม่ต้องพึ่งยา..."

(พีเล็ก : 17 ต.ค. 46)

3. ชีวิตเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าจะปัจจุบันตนได้นำพลังจักรวาลมาใช้ทุกวันไม่เคยขาด แม้ในขณะที่กำลังวิ่งก็นำมาใช้ เหมือนเป็นการเติมพลังให้กับชีวิตตนเองเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ดังคำกล่าวที่ว่า

"...พีฝึกทุกวันเลยไม่เคยขาด ขนาดตอนที่วิ่งที่ฝึกโดยการหายใจเข้ายาว ๆ เวลาวิ่งทำจิตให้นิ่งไม่คิดวอกแวก คิดอยู่อย่างเดียวคือวิ่ง แล้วก็คิดว่าที่ระหม่อมเรามีจุดรับพลังถึงนี้มีแสงเป็นลำแสงเหมือนไฟฉายส่องลงมาที่หัวเรา ถึงให้มันลงไปทั่วร่างกาย ฝึกทุกวันฝึกเพื่อเติมพลังงานให้เต็ม...เหมือนรถที่เติมน้ำมันเพื่อวิ่ง..."

(พีแดง : 8 ต.ค. 46)

4. ใช้พลังป้องกันตนเอง ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีก 2 ราย ระบุว่า ทุกวันก่อนที่จะออกจากบ้าน หรือต้องไปงานศพ ได้นำพลังจักรวาลมาใช้คุ้มครอง ป้องกันตนเองจากภัยอันตรายต่างๆ รวมทั้งป้องกันพลังแฝงเข้าสู่ร่างกาย ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ปัจจุบันพี่ก็นำพลังจักรวาลมาใช้เวลาที่พี่ออกนอกบ้านหรือเวลาไปงานศพ คือพี่จะเอาสีทองมาคลุมตัว คือนึกให้เห็นเป็นสีทองแล้วจินตนาการว่ามาคลุมทั่วร่างกาย ใช้ป้องกันอันตราย ป้องกันพลังแฝงเข้าสู่ร่างกาย ไม่ให้ตามมารบกวน...”

(พี่สาว : 22 ส.ค. 46)

“...ตอนงานศพแม่ของเพื่อนพี่ที่ทำงาน ก่อนไปงานพี่ก็นึกถึงหลวงปู่ ขอลพลังมาป้องกันไม่ให้วิญญาณ หรือพลังแฝงตามมารบกวน ก็ใช้เหมือนกับว่าไว้ป้องกันตัว ป้องกันจิตใจ เวลาที่เรารู้สึกไม่สงบ...”

(พี่แหวน : 8 ต.ค. 46)

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 รายหลังจากที่ได้้นำพลังจักรวาลมาดูแลสุขภาพตนเองอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทั้งจากการบำบัดเยียวยาด้วยตนเองหรือให้ผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ ภายใต้อบรมความรู้ ความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาล ทำให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่มีความลงตัว ซึ่งเกิดจากมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้งในด้านร่างกายและด้านจิตใจ โดยทางกายได้ดูแลให้แข็งแรง ด้านจิตใจโดยการทำให้สงบมีสมาธิ คิดในสิ่งที่เป็นกุศล และปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านจิตวิญญาณโดยการเชื่อในกฎแห่งกรรมมากขึ้น ยอมรับและเข้าใจต่อการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น เกิดความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถจัดการกับอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องพึ่งการรักษาทางยาทุกครั้งที่มีอาการ โดยการปรับให้มีความสมดุลของกายและจิต หมั่นฝึกปฏิบัติดูแลสุขภาพตามแนวทางของพลังจักรวาล และนำมาใช้ป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งที่คุกคามต่อชีวิต จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าชีวิตในปัจจุบันหลังจากที่ได้นำพลังจักรวาลมาดูแลสุขภาพเป็นชีวิตที่มีความลงตัว สามารถหายจากโรค หรืออาจมีอาการของโรคหลงเหลืออยู่ แต่สามารถอยู่กับโรคได้อย่างปกติสุข

ดังนั้นการศึกษาถึงประสบการณ์ของผู้ป่วยเรื้อรังที่ใช้พลังจักรวาลในการดูแลสุขภาพครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่าการที่จะนำพลังจักรวาลมาใช้ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ชีวิตในปัจจุบันมีความลงตัวได้นั้น ต้องมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความเชื่อความศรัทธาในวิชาพลังจักรวาล ต้องมีการปรับจิตใจให้มีการยอมรับ ต้องฝึกบริหารร่างกาย บริหารจิตให้มีพลังสมาธิซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดึงพลังจักรวาลเข้าสู่ร่างกาย ขณะที่จะนำมาใช้ต้องมีแสงอาทิตย์และต้องอยู่กับธรรมชาติ หมั่นสร้างบุญกุศล ละเว้นจากการสร้างบาป เชื่อในกฎแห่งกรรม รวมทั้งต้องขอโทษกรรมจากเจ้ากรรมนายเวร และขับพลังแฝงออกจากร่างกาย ขณะเดียว

กันขณะนำมาใช้อาจมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องจิตที่ไม่สงบ เจ้ากรรมนายเวรไม่โอหิตกรรมให้ มีพลังแฝงในร่างกาย ถูกมองว่างมกาย หรือต้องมีผู้อื่นบำบัดเยียวยาให้ รวมทั้งไม่มีเวลา จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลบางรายได้หยุดใช้ไป ส่วนชีวิตในปัจจุบันผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 รายรับรู้ว่าเป็นชีวิตที่ลงตัวคือ มีความสมดุลของกายและจิต เมื่อเจ็บป่วยไม่ต้องพึ่งยา มีชีวิตเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และใช้พลังป้องกันตัวเอง ดังผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น